

Arbejdsmiljøklagenævnet
Årsberetning 2008

Arbejdsmiljø-
klagenævnet

Indholdsfortegnelse

1. Forord	2
2. Præsentation af Arbejds miljøklagenævnet	3
A. NÆVNETS KOMPETENCE – KOLLEKTIV OVERENSKOMST	4
B. PARTSHØRING	6
C. EFTERKOMMELSESRIST	8
D. KLAGEBERETTIGEDE	10
E. KLAGEFRIST – For sen klage	12
F. AKTINDSIGT	16
G. RØGFRI MILJØER	18
4. Udvalgte afgørelser i øvrigt fra året	22
A. PSYKISK ARBEJDSMILJØ	22
B. BØRN OG UNGE	27
C. ARBEJDSPLADSVURDERING	28
D. ARBEJDSSTEDETS INDRETNING	30
E. VENTILATION	31
F. ELEVATORER	33
G. LEVERANDØRPÅBUD	34
H. PERSONLIGE VÆRNEMIDLER	35
I. SIKKERHEDSORGANISATION	35
J. BRUG AF AUTORISERET ARBEJDSMILJØRÅDGIVER	36
5. Fakta om arbejdsmiljøklagenævnet	40
Medlemmer	41
Personale	43
6. Statistik	44
7. Emneregister 2000 - 2008	46
Bilag	75

1. Forord

Antallet af oprettede sager er i 2008 steget med 58 %. Antallet af afgjorte sager er steget med mere end 5 % i forhold til 2007. Omgørelsesprocenten er fra 2007 til 2008 steget fra 22 % til 35 %.

Der er i årsberetningen for 2008 bl.a. fokuseret på klagenævnets praksis vedrørende: A) Nævnets kompetence i forhold til arbejdsmiljø omfattet af kollektiv overenskomst, B) Partshøring, C) Efterkommelsesfrist – For sen klage, D) Klageberettigede, E) Klagefrist – For sen klage, F) Aktindsigt og G) Røgfri miljøer.

Sagerne om røgfri miljøer kom på nævnets dagsorden, da Folketinget i sommeren 2007 vedtog lov om røgfri miljøer med ikrafttrædelse 15. august 2007.

Loven er en udmøntning af den politiske aftale af 21. november 2006 om den fremtidige indsats for røgfri miljøer indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten.

Arbejdstilsynet begyndte først i 2008 at give påbud om røgfri miljøer.

Sagerne i klagenævnet har i øvrigt i 2008 blandt andet drejet sig om: Psykisk arbejdsmiljø, børn og unge, arbejdspladsvurdering, ventilation, arbejdsstedets indretning, elevatorer, leverandørpåbud, personlige værnemidler, sikkerhedsorganisation og brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Klagesagerne om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver er en følge af, dels arbejdsmiljøreformen, dels den justering der blev foretaget ved ændring af reglerne om brug af autoriseret rådgiver, og disse sager har knyttet sig til de underliggende materielle påbud.

Nævnets høje omgørelsesprocent skyldes bl.a., at en række påbud om autoriseret arbejdsmiljørådgiver er blevet ophævet på grund af gentagne fejl i påbudene.

Arbejds miljøklagenævnet har i 2008 udsendt 4 Nyhedsbreve. I Nyhedsbrevene udgivet i 2008 er refereret i alt 59 afgørelser af almen og principiel karakter.

Nyhedsbrevene udgives ca. 4 gange årligt elektronisk og kan læses på nævnets hjemmeside www.arbejdsmiljoeklagenævnet.dk sammen med øvrige oplysninger om nævnet. De refererede afgørelser bliver lagt ind i Retsinformation, hvor de kan læses i anonymiseret stand. Nyhedsbrevene er bilagt årsberetningen.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid har i 2008 været 6,1 måneder. Det er således lykkedes at nedbringe sagsbehandlingstiden med 1,3 måned. Begrundelsen for sagsbehandlingstidens længde er fortsat, at sagerne er komplekse, ligesom det ofte er nødvendigt at indhente yderligere materiale i sagerne for at sikre, at sagerne er tilstrækkeligt oplyste til, at klagenævnet kan træffe en afgørelse. Målet er imidlertid at få sagsbehandlingstiden nedbragt yderligere.

København, oktober 2009

Lisbet Jensen
Formand

2. Præsentation af Arbejds miljøklagenævnet

Folketinget vedtog i sommeren 1998 ved en ændring af arbejdsmiljøloven at oprette Arbejds miljøklagenævnet pr. 1. januar 1999 som klageinstans på arbejdsmiljøområdet.

Arbejds miljøklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i henhold til arbejdsmiljølovgivningen og lov om røgfri miljøer, herunder forvaltningsretlige spørgsmål, der knytter sig hertil.

Nævnet er en forvaltningsmyndighed, som administrativt hører under Indenrigs- og Socialministeriets område, men nævnet er uafhængigt og derfor ikke bundet af instrukser fra ministeren, ministeriet eller andre myndigheder om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Afgørelser truffet af nævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Nævnet består af en formand og 13 beskikkede medlemmer. De 10 beskikkede medlemmer udpeges efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter. 3 af de beskikkede medlemmer er sagkyndige og har ingen stemmeret. De udpeges efter indstilling fra henholdsvis Justitsministeriet, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Danmarks Tekniske Universitet. Ved en lovændring pr. 1. august 2009 er det fastsat, at formanden skal være ansat i Ankestyrelsen.

Nævnet er beslutningsdygtigt, når der udover formanden er mindst tre udpeget fra arbejdsgiversiden samt mindst tre fra lønmodtagersiden til stede.

Sekretariatsbetjeningen af nævnet varetages af Ankestyrelsen.

3. Udvalgte emner fra klagenævnets sager

A. NÆVNETS KOMPETENCE – KOLLEKTIV OVERENSKOMST

I forbindelse med arbejdsmiljøreformen blev der i arbejdsmiljøloven givet hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om, at Arbejdstilsynet ikke skal føre tilsyn og kontrol med visse regler, der udstedes i medfør af arbejdsmiljøloven, når en tilsvarende forpligtelse er dækket af en kollektiv overenskomst.

Hjemlen er blevet brugt til at udstede en bekendtgørelse om begrænsning af Arbejdstilsynets tilsyn med overholdelsen af visse arbejdsmiljøregler.

Ifølge § 1 i bekendtgørelse nr. 1156 af 25. november 2004 om begrænsning af Arbejdstilsynets tilsyn med overholdelsen af visse arbejdsmiljøregler finder bekendtgørelsen anvendelse, når der er indgået kollektiv overenskomst om arbejdsmiljø mellem arbejdsmarkedets parter, således at tvister vedrørende områder dækket af kollektiv overenskomst afgøres i det fagretlige system.

Ifølge § 2 i bekendtgørelsen har Arbejdstilsynet ikke til opgave at påse overholdelsen af de omhandlede bestemmelser om velfærdsforanstaltninger, når en tilsvarende forpligtelse er dækket af en kollektiv overenskomst.

En begrænsning af Arbejdstilsynets tilsynskompetence kan fx ske, ved at der er indgået aftale mellem aftalparterne i form af et særligt afsnit/særlige bestemmelser om arbejdsmiljø i en overenskomst om løn og arbejdsvilkår for det pågældende overenskomstområde. Der kan også være indgået en kollektiv aftale, som alene vedrører arbejdsmiljøforhold.

Det afgørende er, at der er tale om en kollektiv overenskomst. Den kollektive overenskomst gælder i forhold til alle overenskomstdækkede ansatte.

Overenskomstdækkede "ansatte" er de ansatte, som arbejder inden for overenskomstens faglige område, uanset om de er medlem af den fagforening, som har indgået overenskomsten.

Arbejdstilsynet skal derimod føre tilsyn med arbejde udført af ansatte, som ikke er dækket af en kollektiv overenskomst, dvs. ansatte, som arbejder uden for overenskomstens dækningsområde.

Velfærdsforanstaltninger

Området for aftaler med de i bekendtgørelsen fastsatte retsvirkninger omfatter bl.a. alle bestemmelser vedrørende velfærdsforanstaltninger.

I en sag behandlet af Arbejdsmiljøklagenævnet sendte Arbejdstilsynet udkast til påbud om velfærdsfaciliteter i høring hos en entreprenør. Entreprenøren oplyste, at virksomheden var medlem af Dansk Byggeri, og at velfærdsforanstaltninger er omfattet af bygge- og anlægsoverenskomsten mellem Dansk Byggeri og 3F. Arbejdstilsynet havde derfor undladt at give påbuddet, hvilket den lokale fagforening klagede over.

Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at Arbejdstilsynet ikke havde kompetence til at give påbud.

Sagen refereres nedenfor:

Velfærdsforanstaltninger på byggeplads - Begrænsning af tilsyn ved overenskomst

Arbejdstilsynet vurderede, at velfærdsforholdene for ansatte, som udførte grave-, bygge- og anlægsarbejde i form af kabelarbejde var mangelfulde og sendte udkast til påbud om velfærdsfaciliteter i høring hos entreprenøren.

I høringssvaret blev det oplyst, at velfærdsforanstaltningerne er omfattet af bygge- og anlægsoverenskomsten mellem 3F og Dansk Byggeri. Virksomheden er medlem af Dansk Byggeri, og kabelsjakkene på den konkrete sag er derfor omfattet af denne overenskomst.

På den baggrund tiltrådte Arbejds miljøklagenævnet, at Arbejdstilsynet ikke afgav påbud, idet der var indgået en aftale mellem Dansk Byggeri og 3F, som indeholder en tilsvarende forpligtelse om velfærdsforanstaltninger, som arbejdsmiljølovgivningens regler om velfærdsforanstaltninger på byggepladser og lignende (j.nr. 5900252-06).

B. PARTSHØRING

Arbejdstilsynets afgørelser er omfattet af partshøringspligten i forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Folketingets Ombudsmand har i beretningen fra 1999, side 728, spalte 2 sammenfattet sit syn på Arbejdstilsynet pligt til at foretage partshøring i påbudssager:

Arbejdstilsynet har pligt til at foretage partshøring.

Når der er tale om oplysninger af overskuelig og enkelt karakter, kan partshøring foretages ved at virksomhedens repræsentant under Arbejdstilsynets tilsynsbesøg får mulighed for på stedet at kommentere oplysningerne.

Partshøring kan undlades, hvis sagen har hastende karakter, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 3.

Der må således som hovedregel ikke træffes afgørelse i en sag, før der er partshørt.

Manglende partshøring er en væsentlig sagsbehandlingsfejl, som kan føre til, at afgørelsen er ugyldig.

Klageinstansen kan dog undlade at erklære afgørelsen ugyldig, hvis en undersøgelse viser, at manglende partshøring ikke har været væsentlig for den konkrete afgørelse (konkret mangel).

Klageinstansen har endvidere mulighed for, at "udbedre manglen", dvs. foretage den partshøring, som underinstansen skulle have foretaget.

Arbejds miljøklagenævnet har i 2008 behandlet en sag som indeholdt spørgsmålet om partshøring, herunder om en manglende høring var en konkret mangel.

Arbejdstilsynet havde gennemført et uanmeldt tilsyn og var af den opfattelse, at Arbejdstilsynet talte med plejehjemslederen.

Der er på stedet foretaget partshøring af den person, som Arbejdstilsynet talte med, og som bagefter viste sig ikke at være "en ansvarlig repræsentant for virksomheden".

Det er Arbejdstilsynets ansvar, at den rette bliver partshørt. Arbejdstilsynet har i dette tilfælde ikke overholdt sin partshøringsforpligtelse, og afgørelsen havde en generel mangel.

I forbindelse med klagen over det materielle påbud om en opvaskemaskine på plejehjemmet havde klager ikke påvist, at Arbejdstilsynet har opfattet de faktiske forhold omkring opvaskemaskinen forkert. Der var i klagen alene tale om forskellig opfattelse af problemets løsning.

Dertil kom, at der i forbindelse med sagens modtagelse i nævnet var foretaget partshøring over Arbejdstilsynets udtalelse - herunder sagens faktiske forhold.

Nævnet fandt derfor ikke afgørelsen ugyldig på grund af manglende partshøring, fordi den manglende partshøring ikke har medført konkrete væsentlige mangler ved Arbejdstilsynets afgørelse.

Sagen er refereret nedenfor:

Damp fra opvaskemaskine. Manglende partshøring havde ikke konkret betydning.

I et køkken på et ældrecenter var opstillet en industriopvaskemaskine, som var indrettet til opvaskebakker. Der var ikke etableret udsugning direkte ved eller over opvaskemaskinen, men i loftet var etableret ventilation med tilførsel af forvarmet erstatningsluft. Der blev anvendt et klorholdigt opvaskemiddel. Ved åbning af opvaskemaskinen kom damp ud til lokalet.

Arbejdstilsynet vurderede, at opvaskemaskinen udviklede generende luftforurening, som kunne påvirke luftvejssystemet, og at der skulle etableres en mekanisk udsugning, der så vidt muligt fjernede forurening på udviklingsstedet og gav derfor påbud herom.

Klager anførte, at Arbejdstilsynet ikke havde talt med en virksomhedsrepræsentant, idet den person, som Arbejdstilsynet traf ved tilsynsbesøget ikke var ledelsesrepræsentant. Afgørelsen havde ikke været fremsendt i høring til virksomheden, og virksomhedens ledelse eller en repræsentant for ledelsen havde derfor ikke haft lejlighed til at fremkomme med bemærkninger til sagen.

Arbejdstilsynet havde været i den vildfarelse, at man havde talt med plejehjemslederen.

Om påbuddet havde virksomheden oplyst, at det på stedet blev aftalt, at der kunne sættes en seddel på maskinen om, at den ikke må åbnes de første minutter efter, at den havde kørt. Dette blev straks effektueret og virksomheden fandt det derfor vanskeligt at forstå, at der blev givet et påbud.

Arbejds miljøklagenævnet fandt efter en konkret vurdering, at den manglende partshøring ikke havde haft betydning for Arbejdstilsynets afgørelse, idet virksomheden ved den skriftlige høring ikke har gjort indsigelse om de faktiske forhold og fandt, at der var grundlag for at tiltræde afgørelsen (j.nr. 5900116-08).

C. EFTERKOMMELSESRIST

Arbejdstilsynet fastsætter en frist for efterkommelse af et påbud efter hvor lang tid, løsningen af arbejdsmiljøproblemet skønnes at tage. Der tages dog også hensyn til faktorer som alvorligheden af problemet og eventuelle særlige omstændigheder, fx af bygningsmæssig karakter.

I sager, hvor klagen helt eller delvist omhandler fristen for efterkommelse, får spørgsmålet selvfølgelig større opmærksomhed.

I 2008 behandlede Arbejds miljøklagenævnet en sag, hvor en skole anmodede om at få fristforlængelse for efterkommelse af et påbud om løsning af akustikmæssige problemer.

Skolen begrundede anmodningen med, at skolen blev fusioneret med en anden skole, og idet forhandlinger om de økonomiske betingelser for overgang til selvejstatus og dermed grundlaget for den fusionerede institutions økonomi endnu ikke var afsluttet. Skolen oplyste desuden, at det var dens vurdering, at de akustikmæssige problemstillinger løstes bedst og billigst som led i en samlet renovering af lokalerne.

Arbejds miljøklagenævnet afslog at forlænge efterkommelsesfristen, da nævnet vurderede, at den af Arbejdstilsynet fastsatte efterkommelsesfrist på ca. 22 måneder måtte anses for en rimelig frist til løsning af det givne påbud. Se resumé af sagen nedenfor.

Af sagen kan det udledes, at det ikke er tilstrækkeligt at begrunde med strukturændringer og usikre økonomiske betingelser efter en fusion, hvis den af Arbejdstilsynets fastsatte frist i forvejen har været tilstrækkelig lang til at problemet med rimelighed må kunne forventes løst inden for fristen.

Det skal desuden bemærkes, at nævnet også i henseende til frister tager den forvaltningsretlige lighedsgroundsætning i betragtning. Der søges således altid fastsat ensartede frister inden for samme branche, dog med respekt for de konkrete forhold i de enkelte sager. Der henvises til sagerne nævnt i denne årsberetning under afsnittet "Klagefrister – For sen klage", side 10, sag 2 og sag 3, hvor fristen havde betydning for nævnets behandling trods overskridelse af klagefristen.

Resumé af sag om afslag på at forlænge efterkommelsesfristen:

Arbejdstilsynet traf i november 2006 afgørelse med påbud om, at en skole skulle forbedre de akustiske forhold. Det var Arbejdstilsynets vurdering, at de akustiske forhold i lokalerne i bygningen gjorde dem uegnet til undervisning, fordi tale og støj blev reflekteret rundt i lokalerne uden at kunne dæmpes. Fristen var september 2008. Arbejdstilsynets afgørelse blev ikke anket.

Skolen anmodede om at få fristen for efterkommelse forlænget, idet skolen pr. 1. januar 2008 blev fusioneret med en anden skole, og idet forhandlinger om de økonomiske betingelser for overgang til selvejstatus og dermed grundlaget for den fusionerede institutions økonomi endnu ikke var afsluttet. Skolen oplyste desuden, at det var dens vurdering, at de akustikmæssige problemstillinger løstes bedst og billigst som led i en samlet renovering af lokalerne.

Arbejds miljøklagenævnet afslog at forlænge efterkommelsesfristen og fandt ikke, at skolen havde anført nogen rimelig grund til, at påbudet ikke var blevet efterkommet. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at økonomiske hensyn kunne medføre en forlængelse af en frist for efterkommelse af et påbud fra

Arbejdstilsynet. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at den af Arbejdstilsynet fastsatte efterkommelsesfrist på ca. 22 måneder måtte anses for en rimelig frist til løsning af det givne påbud (j.nr. 5900220-08).

D. KLAGEBERETTIGEDE

Den personkreds, som har partsstatus, vil normalt også være klageberettiget. Kredsen af klageberettigede kan dog være noget videre. Således kan f. eks. en organisation være klageberettiget, hvis den ud fra en konkret vurdering kan siges at repræsentere personer, der har en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald.

Hvem der kan anses for at være klageberettiget har tidligere været beskrevet i nævnets årsberetning 1999.

Det beror på en konkret vurdering om organisationer og sikkerhedsorganisationer / sikkerhedsrepræsentanter eller andre vil kunne være klageberettigede.

I er sådan vurdering indgår, hvorvidt de pågældende eller de personer som pågældende repræsenterer har en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald.

Nævnet har i 2008 behandlet en sag, hvor en forældrebestyrelse til en børnehave klagede over, at Arbejdstilsynet forlængede en frist på et påbud om, at de ansatte ikke måtte udsættes for unødigt støj og utilfredsstillende akustiske forhold.

Forældrebestyrelsen berøres ikke direkte af Arbejdstilsynets afgørelse. Indirekte kan man påstå, at påvirkningen af de ansattes arbejdsmiljø og miljøet for børnene angår forældrebestyrelsen, men det er andre (kommunalbestyrelsen/institutionens leder), som er ansvarlige for disse områder qua arbejdsmiljølovens regler og reglerne om børnemiljø i dagtilbudsloven.

Spørgsmålet var derfor, om forældrebestyrelsen som organ har en speciel, direkte interesse i afgørelsen.

Arbejdstilsynet havde i den konkrete sag henvist til, at forældrebestyrelsen især har indflydelse på børnenes forhold i institutionen, og da børnene i institutionen er udsat for den samme støjpåvirkning som de ansatte, fandt Arbejdstilsynet, at børnene har en væsentlig individuel interesse for så vidt angår den meddelte fristforlængelse. Under henvisning hertil var det Arbejdstilsynets opfattelse, at det er denne interesse bestyrelsen har varetaget med sin klage.

Arbejdstilsynet anså således forældrebestyrelsen som repræsentant for børnene.

Arbejds miljøklagenævnet fandt forældrebestyrelsen klageberettiget.

Arbejds miljøklagenævnet henviste til forældrebestyrelsens opgave bl.a. var at fastsætte rammerne for institutionens dagligdag, herunder støjforholdene. Nævnet fandt derfor, at bestyrelsen har en speciel, direkte interesse og er derfor klageberettiget i forhold til Arbejdstilsynets afgørelser efter arbejdsmiljøloven.

Sagen er refereret nedenfor:

En kommunal daginstitution forældrebestyrelse klageberettiget

En forældrebestyrelse i en kommunal børneinstitution klagede over Arbejdstilsynets afgørelse om at forlænge en efterkommelsesfrist for et påbud, om at de ansatte ikke måtte udsættes for unødigt støj og utilfredsstillende akustiske forhold.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt forældrebestyrelsen klageberettiget, idet forældrebestyrelsens opgave bl.a. er at fastsætte rammerne for institutionens dagligdag, herunder støjforholdene, og bestyrelsen har således en speciel, direkte interesse som klageberettiget i forhold til Arbejdstilsynets afgørelser efter arbejdsmiljøloven (j.nr. 5900010-08).

E. KLAGEFRIST – For sen klage

Klager over Arbejdstilsynets afgørelser efter arbejdsmiljøloven skal indbringes for Arbejds- miljøklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Efter Arbejds miljøklagenævnets praksis anses en klage for rettidig, hvis den er poststempelt senest 2 hverdage + 4 uger efter datoen for afsendelsen af underinstansens afgørelse.

Nævnet følger en restriktiv praksis på området, herunder om fristoverskridelsen er ubetydelig.

Klagefristen på 4 uger vil som udgangspunkt blive fastholdt i nævnet.

For sent indkomne klager vil som udgangspunkt blive afvist, med mindre der er særlige grunde.

Klagefristen, herunder de særlige grunde har tidligere været beskrevet i nævnets årsberetning 1999.

Arbejds miljøklagenævnet har i 2008 i en række sager taget stilling til, om

Klagefristen anses for overskredet,
Der er særlig grund til at sagen behandles trods overskridelse af klagefristen.

Af praksis ses at sager behandles, såfremt der inden klagefristen har været en form for kontakt mellem Arbejdstilsynet og virksomheden, og der kan være tvivl om, hvorvidt denne kan betragtes som en klage.

Desuden ses, at der kan være særlig grund til at se bort fra fristoverskridelsen, hvis klager anfører og sandsynliggør, at der kan være tale om, at sagen indeholder et principielt spørgsmål.

Det ses desuden, at nævnet kan anse et spørgsmål som principielt og behandle sagen, uden at dette betyder, at nævnet giver klager medhold i klagen.

De nævnte afgørelser refereres nedenfor:

Ad. 1) Sager hvor klagen anses for rettidig, trods formel fristoverskridelse.

Sag 1 - Arbejdstilsynets pligt til at undersøge om en henvendelse er en klage

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at en klage var rettidig, idet det er Arbejdstilsynets ansvar at afklare en eventuel tvivl om, hvorvidt en henvendelse skal opfattes som en klage.

Arbejdstilsynet gav til en virksomhed påbud om tydelig adskillelse mellem gående og kørende trafik mv., og påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Sidste frist for rettidig klage var den 26. juli 2008.

Den 3. juli 2008 sendte klager et brev mærket "forespørgsel" til Arbejdstilsynet, og den 25. juli 2008 sendte Arbejdstilsynet en redegørelse til klageren.

Den 13. august 2008 rykkede Arbejdstilsynet virksomheden for tilbagemelding på påbudet og virksomheden kvitterede for Arbejdstilsynets henvendelse og henviste til, at der var indgivet klage den 3. juli 2008.

Arbejdstilsynet fandt ikke, at sagen var påklaget inden for fristen af 4 uger og henviste til, at der den 3. juli 2008 var tale om en forespørgsel.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at brevet af den 3. juli 2008 var en rettidig klage, fordi det efter forvaltningsretlige principper er myndighedens ansvar at afklare en eventuel tvivl om, hvorvidt en henvendelse skal opfattes som en klage, og fordi der ikke er særlige formkrav til en klage (j.nr. 5900226-08+5900251-08).

Sag 2 – Arbejdstilsynets pligt til at reagere på uklarheder i tilbagemelding på påbud

Arbejdstilsynet gav påbud om, at et menighedsråd skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at nedsætte støjbelastningen i forbindelse med ringning og kimning, og menighedsrådet klagede over afgørelsen efter klagefristens udløb.

Inden klagefristens udløb havde menighedsrådet imidlertid skrevet til Arbejdstilsynet, at man havde besluttet at etablere et fuldt automatisk ringeanlæg og betragtede derfor Arbejdstilsynets påbud både om automatisk ringeanlæg og brug af autoriseret rådgiver som opfyldt, idet det fremgik af Arbejdstilsynets brev, at påbudet kunne efterkommes ved automatisk ringeanlæg. Menighedsrådet gjorde gældende, at man havde forstået Arbejdstilsynets påbud således, at såfremt menighedsrådet besluttede at etablere fuldt automatisk ringeanlæg, ville påbudet om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver bortfalde.

Menighedsrådet klagede senere over påbudet, men det var som udgangspunkt ikke rettidigt.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at ville behandle menighedsrådets klage over Arbejdstilsynets afgørelse.

Nævnet fandt, at klagen som udgangspunkt var modtaget for sent, men at Arbejdstilsynet i forbindelse med menighedsrådets tilbagemelding burde have rettet henvendelse og gjort opmærksom på, at der var tale om et rådgivningspåbud, og at påbudet om at nedsætte støjbelastningen i forbindelse med ringning og kimning kun kunne løses under medvirken af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Arbejdstilsynet burde således have undersøgt om menighedsrådet ønskede at klage over påbudet om autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Nævnet fandt derfor efter omstændighederne, at der var klaget rettidigt (j.nr. 5900076-08).

Ad. 2) Sager hvor nævnet fandt Arbejdstilsynets afgørelse principiel.

Sag 1 - Sagen principiel fordi klager anførte, at der skal tages hensyn til en kommunes særlige styreform.

Sagen drejede sig om påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, hvor påbud udløses hvis der gives et bestemt antal gentagne påbud i flere produktionsenheder over en periode.

Arbejdstilsynet gav en stor kommune et sådant påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (gentagne påbud), og da kommunen klagede var klagefristen på 4 uger overskredet.

Arbejdsmiljøklagenævnet besluttede imidlertid at behandle klagen og give klagen opsættende virkning, idet klager henviste til kommunens særlige styreform i forhold til påbud om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgiver, og at sagen derfor kunne have principiel betydning (j.nr. 5900180-08+5900182-08).

Sag 2 - En sag om strakspåbud om maskinsikring havde principiel betydning, da klager havde sandsynliggjort, at der var en uens praksis ved tilsyn inden for branchen.

Der var klaget for sent over Arbejdstilsynets afgørelse med strakspåbud om maskinsikring, men Arbejdsmiljøklagenævnet besluttede at realitetsbehandle klagen, fordi klagen indeholdt det principielle spørgsmål om, hvorvidt Arbejdstilsynets afgørelse om sikring af en maskine (et strakspåbud) var i overensstemmelse med en ensartet praksis for så vidt angår efterkommelsesfrist for påbud vedrørende grafiske maskiner.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt dog på samme møde Arbejdstilsynets strakspåbud, fordi den konkrete fare var så alvorlig, at den skulle imødegås straks, idet man konkret under drift af maskinen umiddelbart kan komme i kontakt med de farlige bevægelige maskindele, og idet denne sag ikke afviger fra praksis i tilsvarende sager (j.nr. 5900309-06+5900058-08).

Sag 3 - En lignende sag om strakspåbud om maskinsikring behandlet, da klager havde sandsynliggjort uens praksis.

Også denne klage var for sent, men Arbejdsmiljøklagenævnet besluttede at realitetsbehandle klagen, fordi klagen indeholdt det principielle spørgsmål om uens praksis.

I denne sag ændrede Arbejdsmiljøklagenævnet Arbejdstilsynets strakspåbud til et påbud med frist på 3 måneder, fordi de bevægelige maskindele ikke umiddelbart var tilgængelige. Maskinen skulle derfor sikres, men der var ikke konkret fare, som skulle imødegås straks (j.nr. 5900311-06+5900059-08).

Sag 4 – Principielt spørgsmål om rådgiverpåbud vedrørende svejsning på en byggeplads kan gives efter bekendtgørelsens § 16 som vedrører svejsning på faste arbejdssteder.

Arbejdstilsynet besøgte i juni 2008 en byggeplads, hvor der var ved at blive opført et P- hus, og afgav flere påbud, herunder påbud om svejserøgsudsug, samt påbud om at bruge autoriseret arbejdsmiljørådgiver i den forbindelse.

Klager havde klaget efter klagefristen over nogle af påbudene med undtagelse af strakspåbuddet om at etablere svejserøgsudsug ved udførelse af svejseopgaver.

Arbejdsmiljøklagenævnet besluttede at behandle klagen, selvom klagefristen på 4 uger var overskredet, idet strakspåbuddet var afgivet på baggrund af et tilsynsbesøg på en byggeplads, og at klager gjorde gældende, at påbud om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere var truffet efter § 16 i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgiver (sundhedsskadelig luftforurening fra en arbejdsproces på faste arbejdssteder) (j.nr. 5900259-08+ 5900260-08+5900261-08).

Sag 5 - En sag om påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver ved nedstyrtningsfare havde ikke principiel betydning.

Efter kontrolbesøg på en byggeplads gav Arbejdstilsynet et strakspåbud om at sikre tagarbejde mod nedstyrtningsfarer og påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Håndværksmesteren klagede alene over påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, da han accepterede, at han som arbejdsgiver havde overtrådt sikkerhedsregler og udbedret de påtalte forhold.

Han fandt dog ikke, at han var håndværksmester i traditionel forstand, idet han som husejer alene i dette enestående tilfælde havde valgt at ansætte medhjælp på grund af byggeprojektets omfang. Han havde ikke tidligere haft ansatte og vil ikke efter projektets ophør have ansatte.

Klagefristen var overskredet, men håndværksmesteren havde under sit CVR - nummer ansat den arbejdskraft, der udførte arbejdet på huset og var således arbejdsgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, som anført af klager, at klagen indeholdt principielle spørgsmål og afviste at behandle klagen, da klagefristen var overskredet (j.nr. 5900191-08).

F. AKTINDSIGT

Arbejdsmiljøklagenævnet har i 2008 behandlet en sag om aktindsigt, hvor en pårørende til en beboer på et plejehjem søgte aktindsigt i en arbejdsmiljøssag, hvor Arbejdstilsynet efter tilsynsbesøg havde udstedt påbud.

Sagen gav anledning til først at fastslå, om den pårørende var part i sagen, og om anmodningen skulle behandles efter forvaltningsloven.

Om partsbegrebet mv.

Part i en sag efter forvaltningsloven er først og fremmest de personer forvaltningsakten er adresseret til. Det omfatter således også de personer, som et forbud eller et påbud eventuelt vil blive rettet til.

Andre, der ikke er direkte impliceret i en sag, kan have en så væsentlig og individuel interesse i en sag og dens afgørelse, at denne skal tillægges partsstatus.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at den pårørende til en beboer hverken er direkte eller indirekte berørt af Arbejdstilsynets afgørelse og af denne grund ikke skal tillægges partsstatus.

Anmodningen om aktindsigt blev derfor behandlet efter reglerne i offentlighedsloven.

Om offentlighedsloven mv.

Offentlighedsloven gælder for enhver og indeholder regler for aktindsigt i dokumenter, der indgår i eller er oprettet i en forvaltningsmyndigheds administrative sagsbehandling.

Ifølge § 12, stk. 1, nr. 1, kan bestemte oplysninger undtages fra aktindsigt. Det gælder oplysninger om enkeltpersoners personlige og økonomiske forhold. Bestemmelsen i nr. 1 har til formål at tilgodese privatlivets fred, og det er oplysninger af privat karakter, ligesom særligt følsomme oplysninger om f.eks. helbredsoplysninger, der kan undtages fra aktindsigt.

Offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, kræver ikke en konkret afvejning af den interesse eller begrundelse, som ansøgeren har for anmodningen.

Det skal derfor alene vurderes, hvilke oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, som er omfattet af retten til aktindsigt.

Ifølge § 13, stk. 1, nr. 6, kan retten til aktindsigt begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Bestemmelsen giver hjemmel til at nægte aktindsigt i de tilfælde, hvor væsentlige hensyn til beskyttelse af andre private eller offentlige interesser end nævnt i § 12, eller § 13, stk. 1, nr. 1-5, gør det nødvendigt at fravige offentlighedsprincippet.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der skulle gives aktindsigt i flere af de af Arbejdstilsynet begrænsede oplysninger, men at enkelte oplysninger om enkeltpersoners ikke arbejdsmæssige forhold fortsat skulle begrænses i retten til aktindsigt.

I Arbejdstilsynets afgørelse fandtes bl.a. beskrivelser af ikke private, men rent arbejdsmæssige forhold, herunder navne på ansatte og arbejdsledere, som alene relaterer sig til de ansattes arbejdsfunktion, som arbejdsleder eller sikkerhedsrepræsentant, og derfor er af rent professionel karakter. Desuden var der i beskrivelsen nævnt direkte telefonnumre, som ikke er hemmelige.

Sagen er refereret nedenfor:

Aktindsigt i arbejdsmiljøsag om psykisk arbejdsmiljø på plejehjem, hvor klager var pårørende til beboer

Arbejdstilsynet havde været på tilsynsbesøg på et plejehjem og havde i den forbindelse udstedt påbud om, at arbejdet med beboere skulle planlægges, tilrettelægges og udføres, så det er sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder at psykiske belastninger og høje følelsesmæssige krav, som følge af det vanskelige samarbejde med pårørende, skal forebygges.

En pårørende til en beboer på plejehjemmet søgte aktindsigt i arbejdsmiljøsagen, og Arbejdstilsynet havde givet aktindsigt efter offentlighedsloven, men begrænset aktindsigten ved flere overstregninger af forskellige oplysninger.

Arbejds miljølagenævnet fandt, at klager ikke kunne tillægges partsstatus, og at anmodningen derfor skal behandles efter offentlighedsloven. Arbejds miljølagenævnet fandt, at der skulle gives aktindsigt i flere af de begrænsede oplysninger, men at enkelte oplysninger om enkeltpersoners forhold fortsat skulle begrænses i retten til aktindsigt. Nævnet ændrede således delvist Arbejdstilsynets afgørelse.

Arbejds miljølagenævnet oplyste, at det ligger uden for nævnets kompetence at behandle overholdelse af persondatalovens bestemmelser om indsigtret (j.nr. 5900057-08).

G. RØGFRI MILJØER

Lov om røgfri miljøer blev vedtaget i 2007 og trådte i kraft 15. august 2007.

Formålet med loven er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige effekter af passiv rygning samt at forebygge, at personer ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning.

Ifølge loven finder den anvendelse på følgende rygemiljøer:

- 1) Alle offentlige og private arbejdspladser,
- 2) Institutioner og skoler for børn og unge, på øvrige uddannelsesinstitutioner,
- 3) Indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang (det offentlige rum),
- 4) I kollektive transportmidler og taxaer, og
- 5) Serveringssteder.

Hovedreglen er, at rygning ikke vil være tilladt indendørs disse steder.

Den enkelte arbejdsplads, kommunalbestyrelse m.v. forudsættes at tage stilling til den lokale udmøntning af loven, herunder indførelse af mere restriktive regler eller anvendelse af lovens undtagelsesmuligheder.

Der er således adgang til at indrette rygekabiner og rygerum på arbejdspladser, uddannelsesinstitutioner, i det offentlige rum, på serveringssteder m.v.

Desuden kan en virksomhed bestemme, at der må ryges i et arbejdslokale, der alene er arbejdsplads for én person.

Små værtshuse med alkoholbevilling og et serveringsareal under 40 m² m.v.; væresteder for socialt udsatte; bolig eller værelser for beboere på plejehjem og lignende er også undtaget fra lovens hovedregel om, at der ikke må ryges indendørs.

Arbejdsmiljøklagenævnet er klageinstans, idet loven fastsætter, at Arbejdstilsynet er tilsynsmyndighed og træffer afgørelser i medfør af arbejdsmiljøloven om røgfri miljøer.

Arbejdsmiljølovens § 79 a, er bl.a. sålydende:

» § 79 a. Arbejdstilsynet fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Arbejdstilsynet kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

....

Klage over afgørelser, der træffes af Arbejdstilsynet efter stk. 1, kan indbringes for Arbejdsmiljøklagenævnet....«

I 2008 har Arbejdsmiljøklagenævnet behandlet 10 sager om lov om røgfri miljøer.

Afgørelserne spænder meget vidt.

Nedenfor angives meget kort, hvad sagernes hovedproblemer har været:

Er en mundtlig rygepolitik god nok?

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at en mundtlig rygepolitik opfyldte lovens krav, selvom der kun var én ansat i virksomheden.

Ved tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at virksomheden, der havde én ansat, ikke havde en skriftlig rygepolitik.

Virksomhedens ejer fandt, at en skriftlig rygepolitik var overflødig, eftersom der kun er én ansat. Ejeren henviste til, at han havde tilbudt sin medarbejder et rygestopkursus, og at medarbejderen udviste fornødne hensyn.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at en mundtlig rygepolitik ikke opfyldte lovens krav, hvorfor nævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud (j.nr. 5900050-08).

Har offentligheden adgang?

Hvis offentligheden har adgang, må der efter lov om røgfri miljøer ikke ryges.

Et bankocenter havde tilladt rygning indendørs.

Der var tale om ét stort lokale, hvor flere personer røg, og at den ene ende af lokalet var røgfrit område, dog uden adskillelse med vægge, døre eller lignende.

Bankospillet blev drevet af en forening bestående af forskellige idrætsforeninger. For at kunne deltage i banko skulle man have et medlemskort, som alle kunne erhverve. Kontingentet var 20,-kr. Der var først adgang til bankospillet efter 24 timers medlemskab, men det var svært at håndhæve denne regel i praksis. Af bankocentrets hjemmeside fremgik det, at alle var velkomne.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle sikre, at der ikke ryges indendørs, og at påbudet skulle efterkommes straks.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet nævnet fandt, at bankocentrets lokale er en indendørs lokalitet, hvortil offentligheden har adgang og derfor er omfattet af reglerne i lov om røgfri miljøer.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at den omstændighed, at adgang krævede medlemskab af foreningen, og at medlemskab skulle være gældende i 24 timer, før man havde adgang til at deltage i bankospillet, ændrede ved, at der var tale om en lokalitet, hvor der var offentlig adgang.

Nævnet lagde vægt på, at alle som udgangspunkt var velkomne, og at enhver havde faktisk mulighed for ved betaling af kontingent på 20,- kr. at melde sig ind i foreningen og dermed få adgang straks, trods nævnte krav om 24 timers medlemskab.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der ikke må ryges indendørs, da lovens udgangspunkt er, at det ikke er tilladt at ryge i indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang (j.nr. 5900063-08).

Må der ryges på et værtshus, og hvordan beregnes serveringsarealerne størrelser?

Størrelsen af arealet har betydning for, om der må ryges på et serveringssted, da loven giver tilladelse til rygning, hvis serveringsarealer er under 40m².

Sag nr. 1 Rygeforbud i pub – Beregning og fortolkning af serveringsareal.

Der blev røget indendørs ved bardisken, bordene i lokalet og ved billardbordet, og Arbejdstilsynet vurderede umiddelbart, at selve serveringsarealet udgjorde væsentligt mere end 40 m².

Arbejdstilsynet gav straks påbud om, at der ikke ryges indendørs.

Efter besøget oplyste pubbens ejer, at han ikke var enig i, at serveringsarealet udgør mere end 40 m², idet alene arealer, hvor borde og stole står, skal medregnes i serveringsarealet. Klager havde udarbejdet en tegning, som viste et areal på 6,825 m², idet det kun er serveringsarealet (borde og stole), som klager fandt skal medregnes.

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse, idet nævnet lagde vægt på, at serveringsarealet er hele det område, hvor der finder egentlig servering af drikkevarer sted, og at serveringsarealet ikke kun er at betragte, som det areal, hvor der står stole og borde. Gulvarealet mellem stole og borde vil også være en del af serveringsarealet (j.nr. 5900129-08).

Sag nr. 2 Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus

Arbejdstilsynet konstaterede ved tilsynsbesøg på et serveringssted, at der blev røget indendørs, og at serveringsarealet i virksomheden var væsentligt større end 40 m² og serveringsstedet derfor ikke var omfattet af undtagelsesreglen for små værtshuse og udskænkingssteder.

Virksomheden havde efter Arbejdstilsynets besøg foretaget en mindre ombygning, således at serveringsarealet er bragt ned på 35 m².

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at det må lægges til grund, at Arbejdstilsynet under tilsynsbesøget konstaterede, at der blev røget indendørs, og at der på besøgstidspunktet og før Arbejdstilsynets afgørelse var tale om et værtshus med et serveringsareal på over 40 m², og at rygning således ikke var tilladt.

Arbejds miljøklagenævnet lagde vægt på Arbejdstilsynets konstateringer og serveringsarealets størrelse på besøgstidspunktet, herunder at serveringsarealet ikke var under 40 m².

Om virksomhedens oplysning om, at en mindre ombygning af lokalet efter tilsynsbesøget har nedbragt serveringsarealet til 35 m² bemærkede nævnet, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til om, og i hvilket omfang Arbejdstilsynets påbud er efterkommet, idet det er Arbejdstilsynet som kontrollerer efterkommelsen af påbud (j.nr. 5900134-08).

Sag nr. 3 Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus

Arbejdstilsynet havde konstateret, at serveringslokalet i et værtshus var over 40 m², og at der blev røget i lokalet, hvor der også var ansatte.

Spørgsmålet var hvorvidt en scene og en garderobe skulle medregnes til serveringsarealet.

Scenen var en forhøjning, som gæsterne kunne færdes på, og som ikke var afskærmet fra serveringslokalet.

Garderoben var ikke i et lukket rum, og således ikke afskærmet fra resten af serveringslokalet.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om rygeforbud, idet værtshuset uanset scene og garderobe var over 40 m² (j.nr. 5900110-08).

Hvordan ser adgangsforholdene ud?

Det kan have betydning, idet loven fastsætter, at det kan besluttes, at der må ryges i små værtshuse og udskænkingssteder, der befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, hvis der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Sag 1 – Adgangsforholdene til en krostue med servering af mad i et tilstødende lokale.

En kro bestod dels af en restaurant dels af en krostue. Der var fælles indgang til en entre, hvorfra man kunne vælge at gå henholdsvis til restauranten eller til krostuen. Der var døre fra restauranten og krostuen ud til entreen.

Ved tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at der blev røget i krostuen. Arbejdstilsynet konstaterede desuden, at der blev serveret mad i et lokale, der var tilknyttet krostuen.

Arbejdstilsynet skønnede, at krostuen ikke fremtrådte som en selvstændig enhed fra gaden, fordi man trådte ind i den fælles entre og meddelte virksomheden et straks påbud.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt straks påbudet, fordi der blev serveret mad i det til krostuen tilstødende lokale, og fordi en overtrædelse af et forbud mod rygning ikke kan give anden reaktion end et straks påbud (j.nr. 5900096-08).

Sag 2 - Adgangsforhold til en pub, hvor ejeren havde tilladt rygning. Straks påbud ved overtrædelse af forbud

Ved tilsynsbesøg i en pub, som ligger i et center/arkade konstaterede Arbejdstilsynet, at der blev røget indendørs, at serveringsarealet var over 40 m², og at virksomheden havde ansatte.

Pubben serverede mad i arkaden uden for pubben. Der var rygeforbud i arkaden, men ejeren af pubben havde tilladt, at der måtte ryges i pubben.

Pubbens ejer oplyste, at pubben og arkaden var 2 forskellige juridiske enheder, og at selve pubben var under 40 m².

Klager fandt, at det ikke var rimeligt af Arbejdstilsynet at meddele et straks påbud, når Arbejdstilsynet havde baseret sin afgørelse på forkerte faktiske omstændigheder.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at en overtrædelse af et forbud mod rygning ikke kan give anden reaktion end et straks påbud, men hjemviste sagen, fordi nævnet på grundlag af sagens faktiske oplysninger ikke kunne tage stilling til, om forholdene var således, at ejeren af pubben kunne tillade rygning. (j.nr. 5900087-08).

Må der ryges på et beskyttet værested?

Det har betydning om værestedet har flere rum, hvor der kan indrettes rygekabine.

Rygning på et socialt værested. Har klagen opsættende virkning

Under et besøg på et værested for socialt udsatte kunne Arbejdstilsynet konstatere, at der blev røget af såvel brugere, som ansatte. I et større fælleslokale var der café og spiseafdeling, opholdsafdeling med sofa og borde, samt et sted med 2 computere. Udover det store fællesrum bestod værestedet af andre større og mindre rum, fx musikrum, lager, værksted, køkken og kontorer.

Arbejdstilsynet gav strakspåbud om at sikre, at der ikke ryges indendørs på arbejdspladsen.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at der var tale om en arbejdsplads med ansatte og som følge deraf var omfattet af reglerne i lov om røgfri miljøer, og at det derfor ikke var tilladt at ryge i værestedets lokaliteter, medmindre det var besluttet, at det var tilladt at ryge i arbejdslokaliteter, der alene tjente som arbejdsplads for én person ad gangen, eller det var besluttet at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kunne finde sted.

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at værestedet er omfattet af lovens § 13, da der ifølge den indsendte skitse over værestedets lokaler findes mere end ét opholdsrum (j.nr. 5900109-08+5900170-08).

Har klagen opsættende virkning?

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at der efter arbejdsmiljøloven kan tillægges en klage over et strakspåbud opsættende virkning.

Ikke opsættende virkning ved klage over et strakspåbud

Arbejdstilsynet havde givet et påbud om, at virksomheden skulle sikre, at der ikke blev røget indendørs på arbejdspladsen ud over i arbejdslokaliteter, der alene tjente som arbejdsplads for en person ad gangen, rygerum eller rygekabiner, såfremt arbejdsgiveren havde givet tilladelse til rygning i disse rum.

Arbejdstilsynets påbud skulle efterkommes straks.

Virksomhedens indehaver klagede over Arbejdstilsynets påbud og fandt det i strid med loven. Virksomheden fandt det derfor urimeligt, at virksomheden skulle efterkomme Arbejdstilsynets påbud mens klagen blev behandlet af Arbejds miljøklagenævnet.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at klagen ikke kunne tillægges opsættende virkning, idet der i arbejdsmiljøloven ikke er hjemmel til at tillægge en klage over et strakspåbud opsættende virkning. Virksomheden var derfor forpligtet til at efterkomme Arbejdstilsynets påbud, mens klagen behandles af Arbejds miljøklagenævnet (j.nr. 5900072-08).

4. Udvalgte afgørelser i øvrigt fra året

Dette afsnit indeholder udvalgte afgørelser om: A) Psykisk arbejdsmiljø, B) børn og unge, C) arbejdspladsvurdering, D) arbejdsstedets indretning, E) ventilation, F) elevatorer, G) leverandørpåbud, H) personlige værnemidler, I) sikkerhedsorganisation og J) brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

A. PSYKISK ARBEJDSMILJØ

Dette afsnit indeholder udvalgte afgørelser om psykisk arbejdsmiljø, som bl.a. omfatter

- 1) Taxachaufførers risiko for vold og røveri
- 2) Undersøgelse af psykisk arbejdsmiljø på en restaurant
- 3) Stor arbejdsomængde og tidspres ved arbejde på et plejehjem
- 4) Risiko for vold og røveri ved arbejde i optikerforretning i et storcenter
- 5) Risiko for vold ved arbejde med unge i en døgninstitution
- 6) Risiko for vold ved receptionsarbejde på hotel
- 7) Hjemvisning af sag om konfliktmobning blandt personale på en døgninstitution

Sag nr. 1 Taxachaufførers risiko for vold og røveri

Ved tilsynsbesøg hos en taxavognmand blev det oplyst, at der køres med taxa alle døgnets timer, og at chaufførerne i forbindelse med arbejdets udførelse kunne opleve konflikter.

Chaufførerne kunne tilkalde hjælp ved brug af en mobiltelefon, som var programmeret til hurtigt alarmkald. Vognene havde GPS, men udelukkende til brug for navigation.

Taxivognmanden fik påbud om teknisk forebyggelse af voldsomme hændelser ved taxakørsel, herunder effektiv alarmeringsmulighed og krav om brug af autoriseret rådgiver til løsning af problemet.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at chaufførerne havde behov for en effektiv alarmeringsmulighed, herunder mulighed for diskret, lydløst og enkelt at sende en alarm til en døgnbemandet central, hvorfra man kunne bestemme vognens position.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at den tekniske og sociale udvikling i branchen betød, at der ved forebyggelse af psykosociale arbejdsmiljøproblemer som følge af risiko for vold og røveri skal inddrages tekniske løsninger, som angiver vognens position, og som giver chaufføren mulighed for enkelt og diskret at tilkalde hjælp (j.nr. 5900129-07+5900130-07).

Sag nr. 2. Undersøgelse af arbejdsmiljørådgiver af psykisk arbejdsmiljø på en restaurant

Arbejdstilsynet påbød en restaurationsvirksomhed at foretage en undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø ved brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at Arbejdstilsynet havde dokumenteret, at der er konkret mistanke om, at det psykiske arbejdsmiljø ikke opfylder kravene om på kort og langt sigt at være sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og at der var grundlag for et påbud om at foretage en undersøgelse ved brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at Arbejdstilsynet har beskrevet en hektisk og uforudsigelig arbejdsituation og lagde vægt på, at virksomheden betjener sig af ansatte, som beskrives som urutinerede og uerfarne inden for faget, at de ansatte oplever ordrer ændret 5 gange på en vagt, og at de ansatte oplever uforudsigelighed og frustration, som besværliggør planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet (j.nr. 5900179-07+5900180-07).

Sag nr. 3 Stor arbejdsomængde og tidspres ved arbejde på et plejehjem

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der var grundlag for Arbejdstilsynets afgørelse om, at arbejdet med beboere i et plejehjem skulle planlægges, tilrettelægges og udføres, så det er sikkerheds- og sund-

hedsmæssigt fuldt forsvarligt på kort og på langt sigt. Stor arbejdsmængde og tidspres skulle forebygges tilstrækkeligt.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at arbejdsforholdene ved plejehjemmet gav indtryk af et forjaget arbejdstempo, hvor de ansatte havde vanskeligt ved at nå arbejdsopgaverne, at arbejdet var følelsesmæssigt belastende, og at der var forhold, der tydede på manglende uddannelse til at udføre de opgaver, som arbejdet bestod af (j.nr. 5900064-08).

Sag nr. 4 Risiko for vold og røveri ved arbejde i optikerforretning i et storcenter

Arbejdstilsynet førte tilsyn hos en optikerforretning beliggende i et storcenter og konstaterede i den forbindelse en række forhold vedrørende pengehåndtering ved kassen og transport af penge til døgnboks.

Der er i Storcenterets åbningstid både civile og uniformerede vagter, og i forretningen er tilknyttet 5 ansatte, heraf 2 elever. Forretningens åbningstider er 9.30 til 20.00 på hverdage, 9.30 til 16.00 på lørdage, samt 10.00 til 16.00 på den 1. søndag i hver måned. Der foregik alene arbejde på ydertidspunkterne, og når en kollega skal et ærinde. Der var ikke videoovervågning eller diskret alarmeringsmulighed i butikken.

Det blev oplyst, at der var retningslinier for den maximale kassebeholdning, at overskydende beløb opbevares ved kassen. Den samlede kontante beholdning må højst være på 11.000 kr., og optælling af dagens omsætning finder sted ved lukketid.

De ansatte havde ikke fået nogen instruktion om pengehåndtering, ligesom der ikke fandtes nogen procedure for eller instruktion i, hvordan transporten af penge til døgnboks skulle foregå eller for, hvad der skulle ske, hvis man bliver udsat for røveri.

Arbejdstilsynet gav påbud om, at arbejdet ikke var planlagt, tilrettelagt og blev udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt i forhold til risiko for vold og røveri, og at virksomheden skal træffe effektive forebyggende foranstaltninger til sikring af de ansatte under et eventuelt røveri.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden ikke havde en tilstrækkelig instruktion om pengehåndtering og transport af penge til døgnboks, at der er tale om beløb op til 3.000 kr. i kassen og op til 11.000 kr. i en uaflåst skuffe, samt at pengebeholdningerne er lettilgængelige, da overskydende penge fra kassen og nøglen til kassen blev opbevaret i en uaflåst skuffe tæt ved kassen, hvorved de ansatte blev udsat for en øget voldsrisiko.

Nævnet fandt ikke, at der skulle lægges vægt på, at der ikke var videoovervågning og ikke diskret alarmering, idet afgørelsen i så fald vil få karakter af et metodepåbud, som der ikke er hjemmel til (j.nr. 5900141-07).

Sag nr. 5 Risiko for vold ved arbejde med unge i en døgninstitution

Arbejdstilsynet gennemførte tilsynsbesøg på et skolehjem, som er døgninstitution og skole for børn og unge i alderen 9-18 år med sociale og personlige tilpasningsproblemer. Skolehjemmet havde over et halvt år indberettet ca. 22 episoder med magtanvendelser.

Arbejdstilsynet fandt, at skolehjemmet ikke havde truffet tilstrækkelige foranstaltninger til sikring af, at arbejdet med børn og unge blev planlagt, tilrettelagt og udført, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt på kort og langt sigt, og at det i den forbindelse blev sikret, at risikoen for vold og trusler om vold blev forebygget effektivt.

Arbejdsmiljøklagenævnet var enig i Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at der er tale om arbejde med vanskelige børn og unge med til tider voldsom udad reagerende adfærd.

Desuden lagde nævnet vægt på, at skolen ikke havde truffet de fornødne foranstaltninger til sikring af, at arbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder sørget for fornøden instruktion af de ansatte.

Endelig lagde nævnet vægt på, at skolen ikke havde planlagt og tilrettelagt arbejdet under hensyntagen til de forebyggelsesprincipper for risiko for vold og de retningslinier, som skal følges i de forskellige situationer, således at de ansatte opnår en ensartet forståelse af håndteringen af episoder med trusler og vold (j.nr. 5900210-07).

Sag nr. 6 Risiko for vold ved receptionsarbejde på hotel

Efter tilsynsbesøg på et hotel påbød Arbejdstilsynet, at arbejdet med betjening af kunder og udførelse af receptionsarbejde skal planlægges, tilrettelægges og udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

På hotellet kunne der forekomme berusede og generende gæster, og ud over almene receptionsopgaver var der også et fadølslæg, så receptionisten kan servere øl til de gæster, der måtte ønske det.

Receptionen og tilstødende arealer, herunder indgangsdøren, var ikke udstyret med overvågningskamera eller overfaldsalarm, men indgangsdøren var forsynet med en lås og dørklokke. Det var ikke fast procedure, at døren blev låst om aftenen.

Hotellet havde ingen politik for, hvordan personalet skulle forholde sig ved røveri, konflikter eller gæsters grænseoverskridende adfærd. I receptionen var anbragt en baseball-kølle. Det blev oplyst af både ledelse og medarbejdere, at denne var tænkt som sikkerhed for medarbejderne.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt grundlag for Arbejdstilsynets påbud, idet nævnet lagde vægt på, at forholdene er egnede til, at der kan opstå episoder, hvor ansatte bliver bange eller skræmt. Det forhold, at der i receptionen er anbragt en kølle, tyder på, at trusler kan forekomme (j.nr. 5900091-08).

Sag nr. 7 Hjemvisning af sag om konfliktmobning blandt personale på en døgninstitution

Arbejdstilsynet gennemførte tilsyn på en institution, som arbejder med sanktionstilbud for unge, tilsyn med fokus på psykosociale risikofaktorer. Tilsynet resulterede i, at Arbejdstilsynet sendte høringsbrev vedrørende udkast til rapport om psykisk arbejdsmiljø: Konfliktmobning.

Arbejdstilsynet havde holdt et møde med sikkerhedsorganisationen, to fokusgruppeinterview med ansatte, et interview med sygemeldte medarbejdere, samt med institutionens forstander.

Af udkast til rapporten fremgik bl.a., at nogle medarbejdere gennem en længere periode har følt sig udsat for et stort psykisk pres og oplevet krænkende mobbebehandlinger.

Høringssvaret indeholdt et svar fra institutionens sikkerhedsorganisation. Af høringssvaret fremgår det, at sikkerhedsorganisationen ikke anerkender, at der er problemer med det psykiske arbejdsmiljø i form af konfliktmobning på institutionen. I høringssvaret argumenterede sikkerhedsorganisationen detaljeret for, hvorfor man ikke mener, at dette er tilfældet.

De indkomne høringssvar gav ikke Arbejdstilsynet anledning til at ændre vurderingen af, at der er et problem med det psykiske arbejdsmiljø i form af konfliktmobning.

Arbejdstilsynet sendte derefter afgørelsen Rapport om psykisk arbejdsmiljø: Konfliktmobning til arbejdsgiveren, og meddelte at arbejdet på institutionen ikke er planlagt, tilrettelagt og udført, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der er risiko for, at de konstaterede problemer i det psykiske arbejdsmiljø kan have indvirkning på den fysiske og psykiske sundhed på både kort og på langt sigt.

Af rapporten fremgik bl.a., at Arbejdstilsynet anerkender, at der siden Arbejdstilsynet ved besøg startede sin undersøgelse og frem til afgørelsestidspunktet, vil være løst nogle af de problemer, som Arbejdstilsynets pegede på.

Arbejdstilsynet vurderede således ikke i denne endelige afgørelse, hvorvidt der på tidspunktet for afgørelsen, eksisterer problemer vedr. mobning.

Nævnet hjemviste sagen på den baggrund (j.nr. 5900122-08).

B. BØRN OG UNGE

Dette afsnit indeholder udvalgte afgørelser om:

- 1) 13 – 14 årige må arbejde med lettere rengøring
- 2) Elever må svejse i en folkeskole

Sag nr. 1 Påbud om unge 13-14 åriges lettere arbejde ved rengøring

En friskole havde ansat 7 af skolens elever til at gøre rent på skolen. Eleverne var alle fyldt 13 år og omfattet af undervisningspligten, idet ingen af eleverne var færdige med 9 års skolegang.

Arbejdstiden for den enkelte elev var på 45-60 min. pr. dag, og det blev oplyst, at den rengøring de unge var ansat til bestod af aftørring af borde og tavler, støvsugning og fejning af gulve, gulvvask (med gulvklud og gulvskrubbe) og rengøring af toiletter.

Arbejdstilsynet påbød skolen at sikre, at de unge der er ansat til at gøre rent på skolen, kun udfører lettere rengøring. Arbejdstilsynet henviste til reglerne om unges arbejde om, at unge som er fyldt 13 år og som stadig er omfattet af undervisningspligten, kun må beskæftiges med lettere rengøring, og at arbejdsopgaver som grundig afvaskning af tavler, støvsugning og grundig fejning af klasselokaler og gangarealer, gulvvask af samme arealer samt rengøring af toiletter ikke er lettere rengøring.

Arbejds miljøklagenævnet ændrede delvist Arbejdstilsynets afgørelse med en præcisering af, at skolen ikke må lade ansatte 13 – 14 årige og unge omfattet af undervisningspligten udføre den almindelige rengøring af skolen, såsom gulvvask (med gulvklud og gulvskrubbe) og rengøring af toiletter, og skal sikre at unge, som er fyldt 13 år kun beskæftiges med lettere arbejde, herunder lettere rengøring og oprydning, såsom aftørring af borde og tavler, og støvsugning i mindre omfang, dvs. med almindelig støvsuger (j.nr. 5900165-07).

Sag nr. 2 Svejsning i folkeskole

Arbejdstilsynet meddelte afslag på en ansøgning fra en folkeskole om elevers svejsning på skolen. Afslaget var givet med henvisning til arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde, herunder med en henvisning til, at elevernes praktiske opgaver med svejsning i skolen, var arbejde for en arbejdsgiver.

Folkeskolen havde en erhvervsklasse for elever fra 8. - 10. klasse. Skolens elever kunne som en praktisk opgave fortage svejsning. Skolen havde indrettet en svejsekabine, som havde lavtryksudsugning, afskærmning, skiltning osv., og skolens fire værkstedslærere havde alle et § 26 miljøcertifikat vedr. svejsning. Det var en forudsætning for elevernes svejsearbejde, at sikkerhedsforanstaltningerne blev overholdt, og at eleverne havde gennemgået et § 26 svejsekursus.

Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets afgørelse, fordi Arbejdstilsynets afgørelse byggede på den forkerte forudsætning, at folkeskoleelevers praktiske opgaver i skolen, herunder svejsning, er arbejde for en arbejdsgiver. Elevernes praktiske øvelser på skolen i form af svejsning er ikke omfattet af reglerne om unges arbejde, idet bekendtgørelsen om unges arbejde kun omfatter arbejde for en arbejdsgiver. (j.nr. 5900204-07).

C. ARBEJDSPLADSVURDERING

Kravet om, at virksomhederne skal udarbejde en arbejdspladsvurdering (APV), stammer fra Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 (det såkaldte rammedirektiv) om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. APV-kravet blev via de dagældende regler om arbejdets udførelse gennemført i arbejdsmiljølovgivningen med virkning fra den 1. januar 1993 for visse brancher.

Med handlingsprogrammet »Rent Arbejds miljø År 2005« og vedtagelsen af § 15 a, i lov nr. 379 af 10. juni 1997 blev det fastsat, at alle virksomheder med ansatte fremover skal udarbejde en skriftlig APV. Kravet om udarbejdelse af en skriftlig APV blev dermed omfattet af de almindelige pligter, som arbejdsgiveren har efter loven.

Det fremgår af bemærkningerne til § 15 a, at det vil være naturligt, at Arbejdstilsynet i sin tilsynsvirksomhed tager udgangspunkt i virksomhedernes APV'er. Arbejdstilsynet vil påse, om der er udarbejdet en skriftlig APV, jf. lovens krav, og påtale, hvis det ikke er tilfældet. APV'en er imidlertid ikke et selvstændigt tilsynsobjekt, men må ses i sammenhæng med de faktiske arbejdsmiljøforhold på virksomheden.

Arbejds miljøklagenævnet anerkendte derfor, at der forelå en arbejdspladsvurdering, når de formelle betingelser om skriftlighed, tilstedeværelse og sikkerhedsorganisationens inddragelse var opfyldt.

Arbejds miljøklagenævnet har derfor indtil en lovændring 27. februar 2007 i en række tilfælde ophævet påbud om APV, selv om virksomhedens APV var indholdsmæssigt mangelfuld fordi den ikke indeholdt f. eks. en handlingsplan med tidsangivelse for løsning af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer.

Afgørelserne fra Arbejds miljøklagenævnet gav derfor anledning til nævnte lovændring.

Lovændringen betyder, at Arbejdstilsynet efter ændringen fører tilsyn med indholdsmæssige mangler ved en APV. Det vil sige, at Arbejdstilsynet nu kan give påbud om APV, herunder også de enkelte dele af arbejdspladsvurderingen.

Arbejds miljøklagenævnet har i 2008 behandlet en sag om APV, hvor virksomheden erkendte, at der ikke var lavet en handlingsplan, men at der er udarbejdet en kortlægning.

Virksomheden havde ikke på tidspunktet for Arbejdstilsynets afgørelse i juni 2008 revideret sin arbejdspladsvurdering senest hvert tredje år, men således sidst lavet APV tilbage i oktober 2004.

Den omstændighed, at virksomheden oplyste at revisionen af APV var i gang, og at virksomheden havde afsluttet kortlægningen, og at handlingsplanen var under udarbejdelse, fandt nævnet ikke tilstrækkelig til, at der fandtes en fornyet revideret APV.

Sagen er refereret nedenfor:

En arbejdspladsvurdering skal revideres hvert 3. år

Arbejdstilsynet konstaterede ved tilsynsbesøg i juni 2008, at den sidste APV var lavet den 12. oktober 2004.

Virksomheden havde fået en uformel aftale om udskydelse af APV til februar måned 2008, og da Arbejdstilsynet kom på besøg var virksomheden langt i processen med APV. APV var ikke færdig, idet kortlægningen var afsluttet, men handlingsplanen var under udarbejdelse. Virksomheden oplyste, at den forventedes afsluttet medio juli 2008.

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at virksomheden på tidspunktet for Arbejdstilsynets afgørelse i juni 2008, har revideret arbejdspladsvurderingen senest hvert 3. år, og lagde vægt på, at arbejdspladsvurderingen ikke indeholdt en handlingsplan, som et element i vurderingen, hvilket er et krav efter arbejdsmiljøloven (j.nr. 5900155-08).

Reglerne om APV

Ifølge § 15 a, stk. 1, i lov om arbejdsmiljø nr. 268 af 18. marts 2005, som ændret ved lov nr. 175 af 27. februar 2007, skal arbejdsgiveren sørge for, at der udarbejdes en skriftlig arbejdspladsvurdering af sikkerheds- og sundhedsforholdene på arbejdspladsen under hensyntagen til arbejdets art, de arbejdsmetoder og arbejdsprocesser, der anvendes, samt virksomhedens størrelse og organisering.

Arbejdspladsvurderingen skal forefindes i virksomheden og være tilgængelig for virksomhedens ledelse, de ansatte og Arbejdstilsynet, som fører tilsyn med arbejdspladsvurderingen. En arbejdspladsvurdering skal revideres, når der sker ændringer i arbejdet, arbejdsmetoder og arbejdsprocesser m.v., og disse ændringer har betydning for sikkerhed og sundhed under arbejdet, dog senest hvert tredje år.

Ifølge § 6 b, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 559 af 17. juni 2004 om arbejdets udførelse, skal en arbejdspladsvurdering ajourføres, når der sker ændringer i arbejdet, arbejdsmetoder og arbejdsprocesser m.v., som har betydning for virksomhedens arbejdsmiljø, dog senest hvert tredje år.

D. ARBEJDSSTEDETS INDRETNING

Påbud om forebyggelse af risikoen ved nedstyrtning af gods og midlertidig instruktion i at udføre arbejdet på farefri måde

Arbejdstilsynet afgav påbud om, at en virksomhed skulle sikre, at der blev truffet effektive foranstaltninger til at forebygge risikoen for nedstyrtning af gods, herunder poser og papkasser på lageret.

Arbejdstilsynet gav desuden påbud om, at virksomheden som midlertidig foranstaltning skulle instruere de ansatte i at udføre arbejdet på en farefri måde.

Arbejds miljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at virksomheden skulle træffe effektive foranstaltninger til at forebygge risikoen for nedstyrtning af gods på lageret.

Arbejds miljøklagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at de opbevarede poser og papkasser ikke var stablet sikkerhedsmæssigt forsvarligt, idet flere af poserne og kasserne var stablet oven på hinanden og placeret ud over kanten på hylderne, og at Arbejdstilsynet havde konstateret, at en af poserne var gået i stykker, så materialer stak ud af posen.

Klagenævnet lagde desuden vægt på, at pallereolerne ikke levede op til gældende krav, idet reolerne ikke var påført oplysninger om maksimal belastning, og idet en enkelt vange i pallereolerne var bøjet, hvilket tydede på at belastningen på reolen havde været for tung i forhold til vangen/hyldens maksimale bæreevne.

Arbejds miljøklagenævnet fandt imidlertid ikke, at der var grundlag for at opretholde den del af Arbejdstilsynets påbud, der vedrørte midlertidig instruktion af de ansatte, idet Arbejdstilsynet i sin afgørelse ikke havde begrundet, hvorfor de ansatte skulle instrueres (j.nr. 5900206-08).

E. VENTILATION

Dette afsnit indeholder udvalgte afgørelser om:

- 1) Krav om tilstrækkelig frisk luft til ansatte i kontorer
- 2) Krav om effektiv ventilation ved svejsning – Brug af åndedrætsværn ikke tilstrækkeligt
- 3) Krav om at arbejde med formaldehyd foregår i lukkede anlæg eller lignende
- 4) Krav om mekanisk udsugning på industriopvaskemaskine

Sag nr. 1 Tilstrækkelig tilførsel af frisk luft til ansatte i kontorer

Virksomheden havde kontorarbejdspladser, der havde vinduer mod en meget trafikeret vej, og når vinduerne var åbne, var der trafikstøj og bilos. I bygningen var der et ventilationssystem, der ikke havde fungeret i flere år, fordi motoren var gået i stykker.

Arbejdstilsynet havde truffet afgørelse om, at virksomheden skulle forbedre indeklimaet i kontorerne, ved hjælp af mekanisk ventilation, som kunne give tilstrækkelig tilførsel af frisk luft af passende temperatur og fugtighed og skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at bistå sig.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at hvert arbejdsrum skulle have tilstrækkelig tilførsel af frisk luft uden generende træk. Hvis det ikke på forsvarlig måde kunne opnås ved naturlig ventilation gennem vinduer, døre, ventiler og lignende, skulle det ske ved mekanisk ventilation. Arbejds miljøklagenævnet fandt endvidere, at virksomheden skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900166-07+5900176-07).

Sag nr. 2 Svejsning i stål – ventilationsløsning – brug af autoriseret rådgiver

Ved et tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at en virksomhed ved svejsning i stål anvendte højtryksudsugning, og at meget af røgen gik forbi udsugningen og passerede de ansattes indåndingszone.

Arbejdstilsynet gav virksomheden påbud om at sikre, at de ansatte ikke blev udsat for unødigt påvirkning fra svejserøg eller ozon ved brug af effektiv ventilation i form af lavtryksudsugning ved alle svejseprocesser. Kun hvis lavtryksudsugning konkret ikke effektivt kunne fjerne forureningen, kunne højtryksudsugning kombineret med egnet åndedrætsværn finde anvendelse. Virksomheden skulle desuden bruge en autoriseret rådgiver til løsning af arbejdsmiljøproblemet.

Virksomheden havde foreslået, at arbejdsmiljøproblemet løstes ved at etablere højtryksudsugning direkte på svejsepistolen kombineret med åndedrætsværn.

Arbejds miljøklagenævnet stadfæstede Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at der ved svejsning i stål dannedes svejserøg og ozon i sundhedsskadelige mængder, som kan give nedsættelse af lungefunktion og kronisk bronkitis.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at anvendelse af åndedrætsværn som udgangspunkt ikke kunne anvendes i stedet for lavtryksventilation, idet værnemidler kun skal anvendes, hvis arbejdet ikke kan tilrettelægges på anden måde. Åndedrætsværn kan anvendes, hvor lavtryksventilation ikke er mulig.

Nævnet lagde herved vægt på hallens størrelse, og at der ikke var tale om store emner i form af kedler, store beholdere eller lignende, som vanskeliggjorde etablering af lavtryksudsugning.

Nævnet fandt, at der var tale om et alvorligt og komplekst arbejdsmiljøproblem, der efter reglerne automatisk udløser rådgiverpåbud (j.nr. 5900202-07+5900203-07).

Sag nr. 3 Sikring mod påvirkning af formaldehyddampe

Under et tilpasset tilsyn konstaterede Arbejdstilsynet, at en speciallæge udtog vævsprøver og nedlagde disse i forfyldte glas med et indhold af en formaldehydopløsning. Der var ikke etableret et lukket anlæg eller procesudsugning i lokalet, hvor prøverne blev foretaget og præpareret.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle påbydes at sikre, at arbejdet med formaldehyd kun foregik i lukkede anlæg eller på anden måde, der hindrer frigørelse af formaldehyddampe, således at enhver påvirkning herfra udelukkes.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse, idet kræftbekendtgørelsens § 17, jfr. bilag 1, finder anvendelse. Det fremgår heraf, at laboratoriearbejde, hvor der indgår arbejdsprocesser med formaldehyd med et procentindhold på 1 eller derover, kun må foregå i lukkede anlæg eller på anden måde, der hindrer frigørelse af stoffet, således at enhver påvirkning herfra udelukkes.

Nævnet har lagt vægt på, at der ved nedlægning af vævsprøver i glas er tale om en arbejdsproces, som i bekendtgørelsens bilag betegnes laboratorieanvendelse. Det er nævnets vurdering, at arbejdet med præparering af vævsprøver er laboratorie-anvendelse, uanset at arbejdet ikke foregår i et laboratorium, og at der må lægges vægt på arbejdsprocessen, og ikke på i hvilken lokalitet arbejdet udføres (j.nr. 5900046-08).

Sag nr. 4 Krav om mekanisk udsugning på industriopvaskemaskine

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der var grundlag for påbud om mekanisk udsugning på udviklingsstedet ved en industriopvaskemaskine.

I et køkken på et ældrecenter var opstillet en industriopvaskemaskine, som var indrettet til opvaskebakker. Der var ikke etableret udsugning direkte ved eller over opvaskemaskinen, men i loftet var etableret ventilation med tilførsel af forvarmet erstatningsluft. Der blev anvendt et klorholdigt opvaskemiddel. Ved åbning af opvaskemaskinen kom damp ud til lokalet.

Arbejdstilsynet havde vurderet, at opvaskemaskinen udviklede generende luftforurening, som kunne påvirke luftvejssystemet, og at der skulle etableres en mekanisk udsugning, der så vidt muligt fjernede forurening på udviklingsstedet og gav derfor påbud herom.

Sagen indeholdt også en vurdering af en manglende partshøring. Der henvises til årsberetningens afsnit herom (j.nr. 5900116-08).

F. ELEVATORER

Sag nr. 1 Afslag på dispensation fra krav om brug af ubrandbart materiale i elevatorskakt

Et konsulentfirma søgte på vegne af en kommune Arbejdstilsynet om dispensation fra kravet om brug af ubrandbart materiale i en elevatorskakt.

Der er tale om et nyopført fritstående elevatortårn i tilknytning til en bygning. Skakten er opbygget af en bærende stålkonstruktion og med en indvendig beklædning af træ. Konsulentfirmaet anførte, at der ikke er noget i skakten, der kan antænde, at skakten er placeret i det fri og at træbeklædningen i tilfælde af brand ikke vil have nogen indflydelse på stålkonstruktionens bæreevne.

Arbejdstilsynet meddelte afslag på ansøgningen om dispensation.

Arbejds miljøklagenævnet var enig i Arbejdstilsynets afslag på dispensation, da der ikke i forbindelse med indretning og anvendelse af elevatoren er truffet særlige foranstaltninger, som mindsker risikoen ved brug af brandbart materiale. Nævnet fandt det derfor hverken rimeligt eller forsvarligt at dispensere fra kravet om brug af ubrandbare materialer i en elevatorskakt.

Nævnet lagde vægt på, at brug af brandbart materiale i en elevatorskakt øger brandrisikoen og dermed risikoen for skade på de personer, der bruger elevatoren. Desuden lagde nævnet vægt på Arbejdstilsynets vurdering af, at der i en elevatorskakt kan forefindes olie fra de mekaniske dele og over tid samle sig store mængder støv, som kan antændes af fx en gnist fra statisk elektricitet eller friktionsvarme fra elevatoren. Det vil i en sådan situation kunne forværre ulykkens omfang, hvis der er brugt brandbart materiale i elevatorskakten (j.nr. 5900137-07).

Sag nr. 2 Uvedkommende genstande måtte ikke opbevares i en elevators teknikrum.

Arbejdstilsynet besigtigede en elevator ejet af en andelsboligforening og konstaterede, at der blev opbevaret havestole med hynder, lamper mm. i elevatorens teknikrum.

Arbejdstilsynet vurderede, at der ikke måtte henstilles ting i teknikrummet, der er elevatorens drift uvedkommende og påbød, at foreningen fik fjernet alle uvedkommende ting fra elevatorens teknikrum.

Klager gjorde gældende, at der ifølge den pågældende montør ikke var noget i teknikrummet, der generede ham eller forhindrede ham i at udføre sine elevatoreftersyn.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet der blev lagt vægt på, at elevatorens teknikrum blev brugt til opbevaringssted for havestole med hynder, lamper m.v., og at disse genstande var elevatorens drift uvedkommende (j.nr. 5900196-07).

Sag nr. 3 Dispensation fra krav om akkreditering som inspektionsorgan til besigtigelse og afprøvning af elevatorer

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte afgørelse om tidsbegrænset dispensation til at være akkrediteret til at være inspektionsorgan, idet det skønnedes rimeligt og forsvarligt at give dispensation i en kortere periode, og Arbejdstilsynet havde oplyst, at hvis virksomheden ikke nåede at være akkrediteret inden dispensationen udløb, vil der fortsat være mulighed for at søge om yderligere forlængelse (j.nr. 5900276-08).

G. LEVERANDØRPÅBUD

Sag nr. 1 Krav om fodlister på reposer på trappetårn, samt at der ved levering/udlejning skal medfølge en opstillings- og brugsvejledning

Arbejdstilsynet gav en virksomhed, som var leverandør af trappetårne, påbud om, at det af opstillingsvejledningen skal fremgå, at der i opgangsfelter skal monteres hånd-, knæ- og fodlister, og at der sammen med trappetårnene skal leveres de nødvendige fodlister til opgangsfelterne.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at der ved arbejde, ophold og gang på det omhandlede trappetårns reposer var risiko for personnedstyrtning, og at reposer derfor skal være forsynet med et rækværk, som skal bestå af hånd-, knæ-, og fodliste eller anden form for afspærring.

Arbejds miljøklagenævnet lagde desuden vægt på, at der ved arbejde, ophold og gang på det omhandlede trappetårns reposer med rækværk uden fodliste var risiko for at løse genstande kunne blive sparket eller rullet ud over reposkanterne med risiko for at ramme personer, der arbejdede eller færdedes på trappetårnets underliggende niveauer.

Arbejds miljøklagenævnet fandt således ikke, at trappetårnet levede op til kravene, idet trappetårnet blev leveret uden fodlister til reposerne.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at der ved levering/udlejning af trappetårnet skal medfølge en opstillings- og brugsvejledning om, at der på trappetårnets reposer skal monteres hånd-, knæ- og fodlister (j.nr. 5900123-07).

Sag nr. 2 Ophævelse af påbud om sikring af et krogssystem på en traktor omfattet af Rådskonventionen om landbrugs- og skovbrugsmaskiner

Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets afgørelse med påbud om, at virksomheden ved fremtidig levering af traktorer med et krogssystem skal sikre, at det er udelukket, at krogophænget frembyder en farlig situation, og at virksomheden ved allerede leverede traktorer skal tilbyde afhjælpning af forholdene. Nævnet lagde vægt på, at der dels var anvendt en forkert hjemmel for påbuddet, dels forkert procedure i forbindelse med påbuddet, idet man skulle have anvendt rådskonventionens beskyttelsesklausul (j.nr. 5900098-08).

Baggrunden for sagen var en leverandørindberetning vedrørende en traktor og en alvorlig arbejdsulykke, hvor en person fik knust hånden under arbejde med traktorens krogssystem.

Traktoren havde EEC typegodkendelse, og Arbejdstilsynet vurderede bl.a., at traktorer med dette krogssystem er et teknisk hjælpemiddel omfattet af Arbejdstilsynets bekendtgørelse om indretning af tekniske hjælpemidler, kapitel 3 om andre tekniske hjælpemidler, som ikke er omfattet af maskindirektivet.

Klager anførte bl.a., at det af Rådskonventionen om landbrugs- og skovbrugsmaskiner fremgår, at en typegodkendt traktor ikke må nægtes godkendt, indregistreret eller taget i brug i et medlemsland, og at den pågældende traktor, herunder krogsystemet er typegodkendt og en integreret og godkendt del af traktoren.

H. PERSONLIGE VÆRNEMIDLER

Krav om brug af handsker ved arbejde med mikrofiberklude

Arbejdstilsynet konstaterede, at en virksomheds ansatte ved rengøringsarbejde anvendte fugtige mikrofiberklude, og at der ikke blev brugt handsker under arbejdet med mikrofiberkludene.

Mikrofiberkludenes særlige egenskaber består i, at fjerne fedtstoffer fra de overflader, de er i berøring med. Når det naturlige hudfedt fjernes fra hænderne, udtørres de, og hudens barriereeffekt svækkes, hvorved huden bliver mere modtagelig for allergier og eksemmer.

Arbejdstilsynet påbød virksomheden at sørge for, at handskerne benyttedes straks ved begyndelsen af arbejdet med mikrofiberklude.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om at arbejdsgiveren skal sørge for at de ansatte, hvis der benyttes mikrofiberklude, benytter personlige værnemidler i form af handsker straks ved det pågældende arbejdes begyndelse og under hele dets udstrækning.

Nævnet lagde herved vægt på mikrofiberkludenes særlige egenskaber, som fjerner fedtstoffer fra de overflader, de er i berøring med, herunder det naturlige hudfedt fra hænderne, og at hudens barriereeffekt derved svækkes (j.nr. 5900193-07).

I. SIKKERHEDSORGANISATION

Udearbejdende ansatte som kun arbejder på skiftende arbejdssteder skal medregnes ved vurderingen af, om der skal oprettes sikkerhedsorganisation på hjemmeverksamheden

En virksomhed, som beskæftigede 11 konsulenter, hvis job bestod i at servicere store dagligvarebutikker, fik påbud om oprettelse af sikkerhedsorganisation. Virksomheden oplyste, at konsulenterne er underlagt de enkelte butikkers sikkerhedsorganisation, når de befandt sig ude i butikkerne, hvor de udfører deres arbejde.

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt påbudet, og lagde til grund, at der er flere end 9 ansatte, der ikke har arbejdsledende funktioner, samt at de ansatte ikke har valgt en sikkerhedsrepræsentant.

Arbejds miljøklagenævnet lagde vægt på, at konsulenterne er omfattet af de regler der gælder for organisering af sikkerheds- og sundhedsarbejdet på midlertidige og skiftende arbejdssteder, hvorefter de udearbejdende ansatte tælles med ved oprettelsen af en sikkerhedsorganisation i hjemmeverksamheden (j.nr. 5900209-08).

J. BRUG AF AUTORISERET ARBEJDSMILJØRÅDGIVER

I dette afsnit er omtalt

- 1) Ophævelse af en række påbud fordi der ikke var givet det påbud, som udløser krav om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver
- 2) Undersøgelsespåbud om psykisk arbejdsmiljø medfører krav om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Ad. 1 Ophævelse af en række påbud fordi der ikke var givet det påbud, som udløser krav om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Arbejdsmiljøklagenævnet har i 2008 behandlet en række sager om påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver og ophævet flere påbud.

Grunden til at mange af påbudene er ophævet, er, at Arbejdstilsynet efter nævnets vurdering ikke havde givet det påbud, som efter reglerne om autoriseret rådgiver er en forudsætning for, at der automatisk udløses et rådgiverpåbud.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt således, at Arbejdstilsynet med sin formulering i afgørelserne, og det medfølgende bilag alene havde afgivet påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Da Arbejdstilsynet ikke havde truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebar risiko for sikkerhed og sundhed og som angivet i kapitel 3 (§§ 8-36) i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, var der ikke hjemmelsgrundlag til afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet henviste til, at det af § 6, stk. 1, i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere fremgår, at arbejdsgiveren skal efterkomme påbud herom, når Arbejdstilsynet afgiver en eller flere afgørelser om overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, når disse indebærer risiko for sikkerhed og sundhed, og som angivet i kapitel 3 (§§ 8-36), når overtrædelserne er

- 1) konstateret ved et enkeltstående tilsyn eller ved et tilsynsforløb bestående af screening og et deraf efterfølgende tilsyn, og
- 2) konstateret ved tilsyn med arbejde tilknyttet én produktionsenhed.

Desuden henviste nævnet til, at Arbejdstilsynet i sin vejledning om rådgivningspåbud (F.1.5 fra oktober 2007) har anført, at en virksomhed (p-enhed) får et rådgivningspåbud ved komplekse og alvorlige overtrædelser, når Arbejdstilsynet afgiver afgørelser om et eller flere bestemte arbejdsmiljøproblemer. Den tilsynsførende vurderer først, om et arbejdsmiljøproblem udløser en afgørelse. Hvis dette er tilfældet, vurderer den tilsynsførende herefter, om arbejdsmiljøproblemet også udløser et rådgivningspåbud.

Da Arbejdstilsynet således i gentagne sager ikke havde truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebærer risiko for sikkerhed og sundhed og som angivet i kapitel 3 (§§ 8-36) i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, fandt nævnet ikke, at der er hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Eksempler på de nævnte sager er gengivet i resumé nedenfor:

Sag nr. 1 Ophævelse af påbud om brug af autoriseret rådgiver – manglende hjemmel

Arbejdstilsynet traf afgørelse om brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at træffe foranstaltninger mod risiko for sundhedsskadelig påvirkning af formaldehyd. Det fremgik af afgørelsen, at der alene var afgivet én afgørelse med påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdstilsynets klagenævnet fandt ikke, at der var hjemmel til alene at træffe én afgørelse med ét påbud om brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Arbejdstilsynets klagenævnet ophævede således Arbejdstilsynets afgørelse.

Klagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at Arbejdstilsynet med sin formulering i afgørelsen alene havde afgivet én afgørelse med påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Da Arbejdstilsynet ikke havde truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebar risiko for sikkerhed og sundhed som angivet i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, var der ikke hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900161-07).

Sag nr. 2 Ophævelse af påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, da afgørelse med påbud om unødigt støjbelastning ikke var truffet

Arbejdstilsynet meddelte efter tilsynsbesøg, at en virksomhed skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at efterkomme påbud om at forebygge unødigt støjbelastning. Der var i afgørelsen markeret med sort skrift, at der var afgivet påbud om at bruge autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Virksomheden klagede over, at de skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdstilsynets klagenævnet ophævede påbuddet om autoriseret arbejdsmiljørådgiver og lagde vægt på, at Arbejdstilsynet i sin formulering alene havde afgivet påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Da Arbejdstilsynet ikke havde truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebar risiko for sikkerhed og sundhed, som angivet i reglerne i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, var der ikke hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900268-08).

Sag nr. 3 Ophævelse - manglende hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver

Arbejdstilsynet gav påbud om, at virksomheden skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at nedsætte støjbelastningen i forbindelse med ringning og kimning.

Arbejdstilsynets klagenævnet fandt ikke, at der var hjemmel til afgive påbud om, at virksomheden skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver og lagde vægt på, at Arbejdstilsynet med sin formulering i afgørelsen alene har afgivet påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Da Arbejdstilsynet ikke har truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebærer risiko for sikkerhed og sundhed og som angivet i kapitel 3 (§§ 8-36) i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, er der ikke hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900077-08).

Sag nr. 4 Ophævelse – manglende hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver

Efter et tilsynsbesøg traf Arbejdstilsynet følgende afgørelse:

”Påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Det betyder, at virksomheden skal gøre følgende:

- Bruge autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at nedbringe de fysiske belastninger ved håndtering af tunge kabeltromler og tavler (se bilag 2). Påbudet skal være efterkommet senest den 1. april 2008.”

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at der var hjemmel til at afgive ovennævnte påbud.

Arbejdsmiljøklagenævnet havde ved afgørelsen lagt vægt på, at Arbejdstilsynet med sin formulering i afgørelsen alene havde afgivet påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Da Arbejdstilsynet ikke havde truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebar risiko for sikkerhed og sundhed og som angivet i kapitel 3 (§§ 8-36) i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, var der ikke hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900017-08).

Sag nr. 5 Påbud om autoriseret rådgiver- ugyldig – ikke hjemmel

Arbejdstilsynet havde i en afgørelse af 7. april 2008 givet en kommune påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver med den begrundelse at kommunen i perioden 11. april 2007 til den 23. januar 2008 havde fået i alt 15 afgørelser om overtrædelse af arbejdsmiljøreglerne om psykisk arbejdsmiljø.

Ifølge rådgivningsbekendtgørelsens § 4 skal arbejdsgiveren efterkomme påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, når Arbejdstilsynet træffer 15 eller flere afgørelser om overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen, der er konstateret på 2 eller flere forskellige produktionsenheder under den samme juridiske enhed og er konstateret inden for en periode af mindst 6 måneders og højst 12 måneders varighed, og samtlige afgørelser ligger inden for bl. a psykisk arbejdsmiljø.

Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at kommunen i perioden havde fået 15 afgørelser om overtrædelse af arbejdsmiljøreglerne. Da det ikke af Arbejdstilsynets afgørelse fremgik, hvornår Arbejdstilsynet havde konstateret de arbejdsmiljøproblemer, som havde udløst de 15 afgivne påbud om psykisk arbejdsmiljø, var der ikke hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver (j.nr. 5900194-08).

Ad. 1 Undersøgelsespåbud om psykisk arbejdsmiljø medfører krav om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Ved en lovændring vedtaget den 27. februar 2007 fik beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at Arbejdstilsynet kan kræve, at undersøgelsespåbud efter § 21 skal foretages af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdsmiljøloven fastsætter i § 21, at når Arbejdstilsynet forlanger det, eller forholdene i øvrigt giver anledning dertil, skal arbejdsgiveren lade foretage undersøgelser, prøver og besigtigelser, eventuelt ved særligt sagkyndige, for at konstatere, om arbejdsmiljøforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarlige.

Bestemmelsen giver hjemmel til at kræve undersøgelser foretaget, både i tilfælde af konkret mistanke vedrørende forholdene i en virksomhed og som led i en mere generel undersøgelse eller løbende kontrol

af forholdene i en branche eller lignende. Bestemmelsen giver endvidere hjemmel til at kræve, at undersøgelser skal ske ved særligt sagkyndige.

Ved Arbejdstilsynets bekendtgørelse af 20. marts 2007 om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver fremgår det af § 5, at der skal bruges autoriseret arbejdsmiljørådgiver, når der gives påbud om undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø.

Arbejds miljøklagenævnet har i en sag behandlet i 2008 vurderet, at det således ikke er nødvendigt, at Arbejdstilsynet træffer to selvstændige afgørelse i denne situation.

Det er således ikke nødvendigt, at der gives påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver særskilt.

Resumé af sagen nedenfor:

Hjemmel til påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver i forbindelse med påbud om undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø

Arbejdstilsynet gennemførte et tilsynsbesøg ved en kirke og gav påbud om, at der skulle bruges en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at undersøge det psykiske arbejdsmiljø.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at det følger af § 5 i bekendtgørelsen om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, at der skal bruges autoriseret arbejdsmiljørådgiver, når der gives påbud om undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø. Det er således ikke nødvendigt, at Arbejdstilsynet træffer to selvstændige afgørelse i denne situation.

I øvrigt fandt Arbejds miljøklagenævnet, at der var grundlag for påbud om at undersøge det psykiske arbejdsmiljø ved kirken (j.nr. 5900184-07).

5. Fakta om arbejdsmiljøklagenævnet

Formål og kompetence

Arbejdsmiljøklagenævnet er sidste administrative klageinstans i klager over afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i henhold til arbejdsmiljølovgivningen og lov om røgfri miljøer.

Nævnets kompetence omfatter også de forvaltningsretlige spørgsmål, som måtte knytte sig til de indbragte afgørelser.

Klager, der udelukkende angår spørgsmål i relation til Arbejdstilsynets sagsbehandling, skal derimod indbringes for beskæftigelsesministeren. Det samme gælder for klager over Arbejdstilsynets administration og myndighedsudøvelse.

Responderende og vejledende virksomhed falder tillige uden for Arbejdsmiljøklagenævnets kompetence.

Nævnet er øverste administrative klageinstans og nævnets afgørelser kan derfor ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan dog indbringes for Folketingets Ombudsmand eller ved civile søgsmål ved domstolene.

Sagsbehandling og afgørelse

I forbindelse med sagsbehandlingen anvender Arbejdsmiljøklagenævnet de materielle regler, der gælder for henholdsvis arbejdsmiljøområdet og lov om røgfri miljøer. Herudover gælder forvaltningsloven også for nævnets virksomhed. I forbindelse med behandlingen og oplysningen af en sag anvendes således forvaltningsretlige regler og grundsætninger. Med hensyn til sagens oplysning gælder officialprincippet, og parterne inddrages i sagsforberedelsen gennem partshøring.

Afgørelser træffes som udgangspunkt i møder med deltagelse af nævnets medlemmer. Nævnsmøderne afholdes som hovedregel 1 gang om måneden. I sager, der alene vedrører efterkommelsesfrist, opsættende virkning eller for sent indgivne klager, har nævnets formand dog kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne, medmindre et eller flere af nævnets medlemmer begærer sagen mødebehandlet. Efter en skriftlig høring af nævnet kan formanden træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, hvor der er en fast praksis, eller som i øvrigt ikke giver anledning til tvivl.

Der foretages en fuldstændig efterprøvelse af såvel rets- som skønsspørgsmål, herunder hjemmelspørgsmål. Nævnets afgørelser skal være ledsaget af en begrundelse.

Afgørelser af principiel betydning offentliggøres udover i årsberetningen i nævnets nyhedsbreve og i Retsinformation.

Klagefrister og opsættende virkning

Klager over Arbejdstilsynets afgørelser efter arbejdsmiljøloven og lov om røgfri miljøer skal indbringes for Arbejdsmiljøklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Klagen skal sendes til Arbejdstilsynet, som vurderer sagen på ny. Hvis Arbejdstilsynet helt eller delvist fastholder sin afgørelse, videresendes klagen til Arbejdsmiljøklagenævnet.

Arbejdsmiljøklagenævnet anser en klage for rettidig, hvis den er poststempelt senest 2 hverdage + 4 uger efter datoen for afsendelsen af Arbejdstilsynets afgørelse.

For sent indkomne klager vil som udgangspunkt blive afvist. Foreligger der særlige grunde, kan nævnet dog beslutte at behandle en klage, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

Klage til Arbejdsmiljøklagenævnet har som udgangspunkt opsættende virkning, indtil Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse foreligger.

Klage har dog ikke opsættende virkning ved påbud, hvorefter forholdene straks skal bringes i orden ("strakspåbud"), påbud, hvorefter faren straks skal imødegås, herunder at arbejdet skal standses ("forbud") samt påbud til leverandører om at levering eller markedsføring skal standses eller det pågældende produkt tilbageholdes.

Herudover kan Arbejdsmiljøklagenævnet beslutte at fratage en klage opsættende virkning, fx under henvisning til forholdenes uforsvarlighed.

Information om nævnet

Arbejdsmiljøklagenævnets nyhedsbrev, "Afgørelser fra Arbejdsmiljøklagenævnet", udkommer ca. 1 gang i kvartalet. Nyhedsbrevene er tilgængelige på Arbejdsmiljøklagenævnets hjemmeside www.arbejdsmiljoeklagenævnet.dk, hvor diverse yderligere information vedrørende nævnet også kan findes.

Medlemmer

Arbejdsmiljøklagenævnet havde den 31. december 2008 følgende sammensætning:

Formandskab:

Formand Lisbet Jensen.

Stedfortræder chefkonsulent Alice Bagger.

Beskikkede medlemmer og stedfortrædere:

3 medlemmer er udpeget af Landsorganisationen i Danmark:

Konsulent Erik Nygaard, Forbundet af Offentligt Ansatte.
Miljøkonsulent Palle Larsen, Faglig Fælles Forbund.
Konsulent Jan Toft Rasmussen, Dansk Metalarbejderforbund.

Suppleanter:

Konsulent Bjarne Petersen, Handels- og Kontorforbundet i Danmark.
Faglig medarbejder Kjeld Sørensen, Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark.
Konsulent Niels Sørensen, LO.

1 medlem er udpeget af Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd:

Arbejdsmiljøkonsulent Per Baunsgaard, BUPL.

Suppleant:

Arbejdsmiljøkonsulent Niels Bang Hansen, BUPL.

1 medlem er udpeget af Akademikernes Centralorganisation:

Sten Larsen, Ingeniørforeningen.

Suppleant:

Juridisk konsulent Tine Trabolt, Arkitektforbundet.

1 medlem er udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening:

Chefkonsulent Torben A. Sørensen, DA.

Suppleant:

Underdirektør Thomas Philbert Nielsen, DA.

1 medlem er udpeget af Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger og Landbrugsraadet i Fællesskab:

Advokat Hanne Lindberg Greisen, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger og Landbrugsraadet i Fællesskab.

Suppleant:

Erhvervspolitisk konsulent Carsten Jensen, Dansk Landbrug.

1 medlem er udpeget af Finanssektorens Arbejdsgiverforening:

Advokat Merete Preisler, Finanssektorens Arbejdsgiverforening.

Suppleant:

Konsulent Hans Jørgen Steffensen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening.

1 medlem er udpeget af Kommunernes Landsforening, Danske Regioner samt Finansministeriet i fællesskab:

Chefkonsulent Preben Meier Pedersen, Kommunernes Landsforening.

Suppleanter:

Fuldmægtig Mogens Dam, Personalestyrelsen.

Chefkonsulent Malene Vestergaard Sørensen, Danske Regioner.

1 medlem er udpeget af Ledernes Hovedorganisation:

Kontorchef Lars Andersen, Ledernes Hovedorganisation.

Suppleant:

Miljøkonsulent Signe Tønnesen Bergmann, Ledernes Hovedorganisation.

1 medlem er udpeget af Justitsministeriet:

Fuldmægtig Helle Sidenius, Justitsministeriet.

Suppleant:

Fuldmægtig Stine Maria Tolstrup Christensen, Justitsministeriet.

1 medlem er udpeget af Danmarks Tekniske Universitet:

Instituddirektør Per Langaa Jensen, Danmarks Tekniske Universitet.

Suppleant:

Lektor Ole Broberg, Danmarks Tekniske Universitet.

1 medlem er udpeget af Ministeriet for Sundhed og forebyggelse:

Ledende overlæge, PhD, Lilli Kirkeskov Jensen, Arbejds- og miljømedicinsk Klinik, Bispebjerg Hospital.

Suppleant:

Overlæge Anette Kærgaard, Arbejdsmedicinsk Klinik i Herning.

Personale

Sekretariatsbetjeningen af Arbejds miljøklagenævnet blev pr. 31. december 2008 varetaget af følgende:

Formand og daglig leder af sekretariatet cand.jur. Lisbet Jensen

Stedfortræder chefkonsulent cand.jur. Alice Bagger

Specialkonsulent cand.jur. Erik Pohl

Fuldmægtig cand.jur. Per Anthony

Fuldmægtig cand.jur. Bente Lemke

Fuldmægtig cand.jur. Lise Peltola

Fuldmægtig cand. jur. Kirsten Surlykke Nielsen

Overassistent Gitte Møller

Assistent Anne Øhlers

6. Statistik

Tabel 1: Antal sager og omgørelsesprocent fordelt på sagsområde

Sagsområde	Antal afgørelser	Ændrede afgørelser	Omgørelsesprocent
Sikkerhedsarbejde	4	1	25%
Autoriseret arbejdsmiljørådgiver	59	28	47%
Arbejds miljø	8	2	25%
Arbejdets udførelse (bortset fra psykisk arbejdsmiljø)	34	17	50%
Psykisk arbejdsmiljø	15	2	13%
Arbejdsstedets indretning	19	5	26%
Tekniske hjælpemidler	18	4	22%
Stoffer og materialer	7	0	0%
Unge under 18 år	1	1	100%
Forvaltningsret	1	1	100%
Efterkommelsesfrist	6	1	17%
Klageberettigelse	2		
Hviletid	0		
Opsættende virkning	1	0	0%
Sanktionsvalg	0		
Sager om rygemiljøer	10	1	10%
Diverse	1	1	100%
Total	186	64	35%
Klagefrist	25		
Nævnets kompetence	4		
Total	215		

Bemærkninger til tabel 1: Tallene viser, at nævnets afgørelser fortrinsvist har angået, autoriseret arbejdsmiljørådgiver, arbejdsstedets indretning, arbejdets udførelse, tekniske hjælpemidler og sager om rygeloven.

Omgørelsesprocenten for afgørelser var i 2008: 35 %.

Omgørelsesprocenten er udtryk for den procentvise andel af afgørelserne, hvor nævnet helt eller delvist har ændret Arbejdstilsynets afgørelse. I omgørelsesprocenten er også medregnet nævnets afgørelser om at hjemvise en sag til fornyet behandling i Arbejdstilsynet. Spørgsmål om overskridelse af klagefrist og nævnets kompetence forelægges nævnet, uden at der foreligger en afgørelse herom fra Arbejdstilsynet. Derfor er der ikke udregnet en omgørelsesprocent for disse sager.

Tabel 2: Antal oprettede sager fordelt på sagstype

Sagstype	Antal oprettede sager
Klagesager	286
Genoptagelsessager	3
Ombudsmandssager	0
Total	289

Bemærkninger til tabel 2: Tallene viser, at der blev oprettet 289 sager i 2008. Tallene er ikke udtryk for det samlede antal indgivne klager over Arbejdstilsynets afgørelser. Klager skal indsendes til Arbejdstilsynet, som revurderer sagen og kan beslutte at give klager ret. Hvis Arbejdstilsynet fastholder sin afgørelse, bliver sagen sendt til nævnet. Det er derfor alene de sager, hvor Arbejdstilsynet fastholder sin afgørelse, der bliver registreret i nævnet.

Tabel 3: Antal afgørelser fordelt på afgørelsesform

Afgørelsesform	Antal afgørelser
Afgørelser på nævnsmøde	198
Formandsafgørelser	17
Total	215

Bemærkninger til tabel 3: Tallene viser, at 198 af de i alt 215 afgørelser i 2008 er blevet truffet på nævnsmøde med deltagelse af nævnsmedlemmerne. 7,9 % af afgørelserne er blevet truffet efter den særlige formandskompetence. Formanden er tillagt kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne i sager om frist for efterkommelse af påbud, klagefrist og opsættende virkning, medmindre ét eller flere nævnsmedlemmer ønsker, at sagen bliver mødebehandlet. Endvidere har formanden kompetence til at træffe afgørelse efter skriftlig høring af nævnet i sager, hvor der er en fast praksis.

Tabel 4: Antal afgørelser fordelt på afgørelsesform

Afgørelsesform	Antal sager
Afgørelser	215
Klage trukket/bortfaldet o.l.	22
Total	237

Bemærkninger til tabel 4: Tallene viser, at der er truffet afgørelse i 91,1 % af de i alt 237 afsluttede sager. 9,4 % af sagerne er afsluttet på grund af, at klager har trukket klagen tilbage, eller at sagen er bortfaldet af andre grunde.

Tabel 5: Gennemsnitlig sagsbehandlingstid

Afslutningsform	Antal dage
Afgørelse på nævnsmøde	193
Formandsafgørelse	136
Klage trukket/bortfaldet o.l.	135
Total	184

7. Emneregister 2000 - 2008

Dette register indeholder en emneoversigt over principielle sager, som har været omtalt i årsberetningerne 2000 – 2008.

Tallene i parentes f.eks. (2008.11) henviser til årsberetningen for det pågældende år og sidetal.

Med hensyn til resumé af sagerne henvises til de enkelte årsberetninger, som kan findes på Arbejds miljøklagenævnets hjemmeside www.arbejdsmiljoeklagenævnet.dk under publikationer.

Sikkerhedsarbejde

Valg i sikkerhedsorganisationen ledelsens ansvar

5900086-07. Valg i sikkerhedsorganisationen ledelsens ansvar – Ingen ansatte vil være sikkerhedsrepræsentant - Løbende proces. (2007.31)

Dispensation fra reglerne om sikkerhedsorganisation

2000-10-0067. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afslag på ansøgning om dispensation, men fandt i modsætning til Arbejdstilsynet, at der i reglerne var hjemmel til at meddele dispensation. (2001.40)

2002-10-0037. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at det arbejde klienterne på et forsorgshjem udførte var omfattet af arbejdsmiljølovens bestemmelser om organisering af sikkerhedsarbejde, men at der kunne gøres dispensation fra bestemmelserne. (2002.24)

2004-10-0010. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt afslag på dispensation fra reglerne om antallet af sikkerhedsgrupper uanset sikkerhedsudvalgets enighed i ansøgningen. (2004.15)

5900064-06. Nævnet fandt ikke, at der kunne dispenseres fra kravet om, at der skal oprettes en sikkerhedsgruppe i hver enkelt geografisk adskilte afdeling, idet reglerne ikke tillader, at der dannes en samlet sikkerhedsgruppe for den samlede. (2006.6)

Ophævelse af påbud om at sikkerhedsorganisation skulle udvides

5900227-05. Ophævelse af påbud om sikkerhedsorganisation for en aftenskole – sæsonbetonet virksomhed. (2007.29)

5900063-06. Ophævelse af påbud om sikkerhedsorganisation for en kro – mindre end 10 ansatte. (2007.29)

5900225-06. Ophævelse af påbud til restaurant om etablering af sikkerhedsorganisation. Ikke 10 ansatte eller derover. Løsarbejdere. (2007.30)

5900005-07. Ikke pligt til at oprette en sikkerhedsorganisation – løstansatte. (2007.31)

2003-10-0028. Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud om, at en eksisterende sikkerhedsorganisation skulle udvides med en eller flere sikkerhedsgrupper. (2003.16)

5900076-06. Nævnet fandt påbud ugyldigt, idet der ikke er hjemmel til at pålægge paraplyorganisationen at foretage ændringer for den selvejende institution, som er en selvstændig juridisk enhed. (2006.8)

Hjemvisning af påbud om at sikkerhedsorganisation

5900164-06. Hjemvisning af påbud om sikkerhedsorganisation, hvor billetsælgerne er omfattet af undtagelsen om butiksansattes arbejde. (2007.30)

5900073-06. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste sag om sikkerhedsorganisation for 5 forskellige arbejdsområder i et ældrecenter, *på grund af uoverensstemmelser om arbejdslederområderne*. (2006.9)

Etablering af sikkerhedsorganisation

5900269-06. Sikkerhedsorganisation for aktiverede i kommune. (2008.27)

2000-10-0085. Arbejds miljøklagenævnet ophævede tilsynets afgørelse om, at en restaurant skulle oprette en sikkerhedsorganisation. (2001.38)

2000-10-0091. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt tilsynets afgørelse om, at en restaurant skulle oprette en sikkerhedsorganisation. (2001.36)

2002-10-0036. En virksomhed klagede over et påbud om etablering af sikkerhedsorganisation, idet ingen af de ansatte på virksomheden ønskede at blive valgt til sikkerhedsrepræsentant. (2002.20)

5900037-05. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at institutionen skulle oprette selvstændigt sikkerhedsorganisation, fordi det foreliggende materiale fra institutionen ikke var en aftale, der var underskrevet af ledelse og medarbejdere ved institutionen, og fordi materialet ikke indeholdt de elementer, der var beskrevet i bekendtgørelsens § 38, stk. 4. (2005.10)

5900159-06. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at virksomheden skulle oprette selvstændig sikkerhedsorganisation for hver juridisk enhed i en koncern. (2006.11)

Sikkerhedsudvalgsformands kompetence

2001-10-0067. Arbejds miljøklagenævnet fastslog, at der skulle være overensstemmelse mellem arbejdsgiveren og dennes repræsentant i sikkerhedsudvalget, idet sikkerhedsudvalget ellers ikke ville kunne fungere som forudsat i lovgivningen. (2001.30)

Uddannelse af sikkerhedsrepræsentant

2004-10-0111. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at sikkerhedsrepræsentanten skulle gennemføre arbejdsmiljøuddannelsen, fordi sikkerhedsrepræsentanten havde gennemført uddannelse før 1. april 1991. (2005.8)

Samarbejde

5900012-05. Flere arbejdsgivere lod udføre arbejde på samme arbejdsplads og virksomhederne skulle derfor samarbejde om sikkerhedsarbejdet. (2005.110)

Arbejdspladsvurdering

Formelle krav

2000-10-0094. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt tilsynets afgørelse om, at en restaurant skulle lave en skriftlig arbejdspladsvurdering (APV). Nævnet forlængede dog efterkommelsesfristen med 1 måned. (2001.42)

5900046-05. Arbejds miljøklagenævnet ophævede påbud om arbejdspladsvurdering, fordi den eksisterende arbejdspladsvurdering opfylder de formelle krav. (2005.18)

Hvad skal arbejdspladsvurderingen omfatte

2004-10-0111. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at virksomheden skulle udarbejde arbejdspladsvurdering for hele virksomheden, og ikke alene for nogle ansatte på en byggeplads. (2005.15)

5900051-05. Arbejds miljøklagenævnet fandt, virksomheden skulle gennemføre arbejdspladsvurdering for alle ansatte på hele arbejdspladsens arbejdsområde, herunder ansatte, der også arbejdede i udlandet. (2005.19)

5900140-07. Arbejdspladsvurdering for ansatte handicaphjælpere i privat hjem. (2007.17)

5900155-08. En arbejdspladsvurdering skal revideres hvert 3. år. (2008.29)

Bedriftssundhedstjeneste

Gebyr for kontrolbesøg i bedriftssundhedstjeneste (BST)

2000-10-0125. Arbejds miljøklagenævnet ophævede en afgørelse fra Arbejdstilsynet om, at Dansk Akkrediterings (DANAK) afgørelse om pålæggelse af gebyr i forbindelse med kontrolbesøg i en BST skulle fastholdes. (2001.42)

Dispensationsansøgning for deltagelse i introduktionskurset

2002-10-0040. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om at der ikke skulle gives dispensation for reglerne om deltagelse i introduktionsuddannelsen. (2002.30)

2002-10-0090. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om afslag på dispensation om undtagelse fra kravet om obligatorisk introduktionsuddannelse for en medarbejder ansat hos en BST. (2003.20)

2002-10-0090. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at en virksomhed ikke kunne få dispensation fra kravet om obligatorisk introduktionsuddannelse. (2002.26)

Tilbagekaldelse af godkendelse af en BST-medarbejders kvalifikationer

2002-10-0058. Arbejdstilsynet opretholdt DANAKs afgørelse, selvom BST'en gjorde gældende, at DANAK tidligere havde godkendt kvalifikationerne hos den person, DANAK nu fandt ukvalificeret. Klagenævnet fandt, at hensynet til BST'ens berettigede forventning om en godkendelse, gjorde at godkendelsen uden vilkår alligevel skulle opretholdes. (2002.34)

Tilslutning eller etablering af BST

2003-10-0029. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at virksomheden skulle tilslutte sig eller etablere BST for samtlige ansatte. (2003.24)

5900025-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at virksomheden på baggrund af branchekoden var omfattet af kravet om etablering af bedriftssundhedstjeneste for alle ansatte. (2005.22)

Dispensation fra fristen til aflevering af regnskab

2004-10-0116. Arbejdsmiljøklagenævnet forlængede den 2-årige frist for aflevering af endeligt regnskab for statstilskud til oprettelse af BST. (2004.17)

Autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Problempåbud

5900031-05. Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at virksomheden skulle bruge en autoriseret rådgiver til løsning af påbudet om reetablering af lågekontakter på CNC styrede bearbejdningscentre og maskiner. (2005.26)

5900087-06. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om brug af autoriseret rådgiver til at løse et problem med manuel løft og forflytning af et handicappet barn, selvom barnet ikke længere var indskrevet i institutionen. (2006.63)

5900118-06. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om brug af autoriseret rådgiver i forbindelse med påbud om procesudsugning ved sundhedsskadeligt pulver, på trods af, at virksomheden havde fjernet pulveret. (2006.66)

Periodepåbud

5900312-06. Fastholdelse af påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver for en periode. (2007.42)

5900100-05. Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at betingelserne for at påbyde brug af autoriseret rådgiver var opfyldt, fordi virksomheden dels har fået påbud som følge af mangelfuld egen arbejdsmiljøindsats dels har fået påbud som følge af materielle overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen. (2005.30)

5900148-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt et periodepåbud, selvom de påbud der lå til grund herfor var efterkommet inden høringsfristens udløb. (2006.68)

Ophævelse af en række påbud på grund af manglende hjemmel

5900161-07. Ophævelse af påbud om brug af autoriseret rådgiver – manglende hjemmel. (2008.38)

5900268-08. Ophævelse af påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, da afgørelse med påbud om unødigt støjbelastning ikke var truffet. (2008.38)

5900077-08. Ophævelse - manglende hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver. (2008.38)

5900017-08. Ophævelse – manglende hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver. (2008.39)

5900194-08. Påbud om autoriseret rådgiver- ugyldig – ikke hjemmel. (2008.39)

Undersøgelsespåbud om psykisk arbejdsmiljø medfører krav om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

5900184-07. Hjemmel til påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver i forbindelse med påbud om undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø. (2008.40)

Tidsfrist

5900031-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fastslog, at fristen for tilbagemelding om indgåelse af en aftale med en autoriseret rådgiver skulle følge fristen for tilbagemelding om efterkommelsen af strakspåbudet. (2005.26)

Arbejdets udførelse

Ensidigt gentaget arbejde på slagteri

2000-10-0114-0116. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at effektiviteten skulle nedsættes på udbeningsafdelinger, eventuelt gennem nedsættelse af akkordnormer eller arbejdstid med udskæring. (2001.46)

Hjælpebidler skulle bruges ved løft

2000-10-0090. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt påbud om anvendelse af hjælpebidler ved udbringning af hårde hvidevarer. (2001.48)

Uhensigtsmæssige arbejdsstillinger og fysiske belastninger

5900287-06+5900122-07. Tunge løft og bæring af uhåndterlige ruder - Brug af autoriseret rådgiver. (2007.26)

5900282-06. Undersøgelse af den daglige samlede løftemængde. (2007.27)

5900295-06, 5900297-06, 5900308-06. Hjemvisning af påbud vedrørende tunge løft ved arbejde i opvask og brug af autoriseret rådgiver. (2007.27)

2000-10-0108. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte et påbud om, at en virksomhed skulle træffe effektive foranstaltninger imod, at de ansatte blev udsat for unødige og sundhedsskadelige belastninger. (2001.56)

2001-10-0090. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at ophæve Arbejdstilsynets afgørelse om sikring mod unødige fysiske belastninger og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger og belastninger ved arbejde med persontransport i busser. (2002.42)

2001-10-0039. Nævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om plejearbejde i et privat hjem. (2001.52)

2003-10-0048. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at der på de toiletter og badeværelser, der anvendes af Plejkrævende patienter skal træffes foranstaltninger til at arbejdet med hjælp til patienternes personlige hygiejne kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2004.18)

2004-10-0061. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at den fysiske belastning ved gulvvask skulle reduceres. Påbud om at der skulle træffes foranstaltninger for at undgå unødige belastninger og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger ved aftørring af borde skulle ophæves. (2004.31)

Kulde og træk

2001-10-0037. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte et strakspåbud om foranstaltninger for at undgå sundhedsskadelig påvirkning fra kulde og træk. Nævnet fandt det op til virksomheden at vurdere, hvorledes påbudet skulle efterkommes. (2001.54)

5900018-05. Arbejds miljøklagenævnet fastslog, at generelle foranstaltninger til beskyttelse af de ansatte gik forud for personlige værnemidler. (2005.47)

Revurdering af afgørelse om brug af personlige værnemidler ved trykrengøring

2001-10-0100. En arbejdsgiverforening anmodede under henvisning til en undersøgelse af eksponeringen for rengøringsmidler i aerosol ved trykrengøring Arbejds miljøklagenævnet om genoptagelse af en sag. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke grundlag for, at tilsidesætte sin tidligere afgørelse i sagen, idet nævnet fortsat var enig med Arbejdstilsynet. (2002.36)

Støv

2002-10-0050. Arbejds miljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at der skulle træffes foranstaltninger, der forhindrede støvudvikling fra slaggebelægningen på virksomheden. (2002.38)

2004-10-0045. Ejeren skulle sikre, at sandblæsningshallen blev indrettet, så sand blæsningsarbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdet skulle udføres i enten lukket anlæg, sprøjteboks, sprøjtekabine eller i særligt rum udstyret med tilstrækkelig mekanisk ventilation. (2005.34)

5900104-05. Virksomheden skulle straks standse arbejdet med at skære i asbestholdige bølgeeternit-plader med vinkelsliber og bajonetsav, fordi de ansatte blev udsat for støv fra asbest eller asbestholdigt materiale. (2005.66)

5900102-05. Virksomheden skulle træffe effektive foranstaltninger for at sikre de ansatte mod unødige påvirkninger fra støv fra nedfald af rockwoolfibre fra loftet. (2005.73)

Støj

5900156-07. Påbud om hindring af unødigt støj fra server hos praktiserende læge placeret i et rum, hvor en ansat udførte arbejde i meget af sin arbejdstid. (2007.23)

5900135-07. Påbud om nedsættelse af støjen ved ringning med kirkeklokker. (2007.24)

2002-10-0055. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at støjbelastningen ved kimning skulle nedbringes. (2002.40)

2003-10-0070. Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede påbud om nedbringelse af støjbelastning i et produktionslokale, hvor der blev håndteret og bearbejdet fisk. (2004.38)

5900007-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt et påbud om, at en virksomhed skulle foretage måling af støj, selv om virksomheden mente, at den havde gjort, hvad der var muligt for at nedbringe støjni-veauet. (2005.38)

5900049-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at støjbelastningen i forbindelse med lastning og losning af skibe er for høj (over 85 dB (A)) og skal reduceres. (2006.43)

Kvælning og forgiftning

2001-10-0105. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at et vandværk skulle sikre adgangsveje til pejlebrønde/-bygværker samt sikre mod kvælning mv. før og under ophold i disse, men nævnet satte efterkommelsesfristen til én måned. (2002.46)

5900054-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at virksomheden kun måtte lade arbejdet udføre under anvendelse af egnet åndedrætsværn, når CO₂ alarmanlægget advarede om, at grænseværdien for CO₂ var overskredet. (2005.56)

Planlægning og tilrettelæggelse

2002-10-0071. Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede Arbejdstilsynets afgørelse om, at buskørslen på en bestemt rute var tilrettelagt på en sikkerheds- og sundhedsmæssigt uforsvarlig måde. (2003.26)

2003-10-0011. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at arbejdet i en kommunes Børn- og Unge Rådgivning skulle planlægges, tilrettelægges og udføres sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt på både kort og langt sigt. (2003.32)

2003-10-0031. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at arbejde med montage af gipsplader skulle plan-, tilrettelægges og indrettes, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2003.36)

2003-10-0032. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at transport af gipsplader skulle plan-, tilrettelægges og indrettes, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Herved skulle egnede tekniske hjælpemidler anvendes. (2003.40)

2003-10-0080. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at læsning og aflæsning af stilladsdele, samt transport heraf, skulle udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, f.eks. ved brug af egnede tekniske hjælpemidler. (2004.24)

5900081-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at virksomheden skulle planlægge, tilrettelægge og udføre arbejdet med håndtering af ølfustager og tappeanlæg sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2005.61)

5900045-05. Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at arbejdet på en arbejdsplatform, opstillet i frontskovlen på en rendegraver, ikke måtte fortsætte, før den ansatte var forsvarligt sikret mod ulykkesfaren. (2005.68)

Personlige værnemidler

5900193-07. Krav om brug af handsker ved arbejde med mikrofiberklude. (2008.36)

Dispensation fra krav om certifikat eller uddannelse

2002-10-0084. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afslag på ansøgning om dispensation fra kravet om kranførercertifikat. (2003.30)

5900028-05. Arbejdsmiljøklagenævnet gav ansøgeren dispensation fra uddannelseskravet på stilladsområdet i forhold til systemstilladser, fordi nævnet fandt, at der forelå særlige forhold. (2005.74)

Psykiske arbejdsmiljø

5900260-06+5900267-06. Hjemvisning af påbud om psykisk arbejdsmiljø i arresthus og påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver til løsning af problemet. (2007.21)

5900261-06+5900265-08. Ophævelse af påbud om fængselsfunktionærernes psykiske arbejdsmiljø samt påbud om brug af autoriseret rådgiver. (2007.21)

5900026-07+5900027-07. Tiltrædelse af påbud om psykisk arbejdsmiljø i arresthus og påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver til løsning af problemet. (2007.22)

2003-10-0039. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at vejledning var rette reaktionsvalg i relation til psykisk arbejdsmiljø på et fritidscenter. (2004.21)

5900011-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at virksomheden skulle foretage en undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø. Undersøgelsen skulle foretages af en særlig sagkyndig på området. Der var ikke grundlag for at stille detaljerede krav til undersøgelsens indhold. (2005.42)

5900139-06 og 5900149-06. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt påbud om foranstaltninger til sikring af ansatte i forbindelse med voldsrisiko ved røveri samt påbud om autoriseret rådgiver. (2006.35)

5900150-06 og 5900154-06. Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste sager om påbud vedrørende psykisk arbejdsmiljø og brug af autoriseret rådgiver, da Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkelig grad havde vurderet virksomhedens vilje og evne til at løse problemet. (2006.39)

5900129-07+5900130-07. Taxachaufførers risiko for vold og røveri. (2008.24)

5900179-07+5900180-07. Undersøgelse af arbejdsmiljørådgiver af psykisk arbejdsmiljø på en restaurant. (2008.24)

5900064-08. Stor arbejdsmængde og tidspres ved arbejde på et plejehjem. (2008.25)

5900141-07. Risiko for vold og røveri ved arbejde i optikerforretning i et storcenter. (2008.25)

5900210-07. Risiko for vold ved arbejde med unge i en døgninstitution. (2008.26)

5900091-08. Risiko for vold ved receptionsarbejde på hotel. (2008.26)

5900122-08. Hjemvisning af sag om konfliktmobning blandt personale på en døgninstitution. (2008.26)

Genteknologisk produktion

2004-10-0091. Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at klassifikationen af et slambehandlingsanlæg skulle indeholde vilkår om aftagning af arbejdstøj. (2004.25)

Dokumentationsmåling ved polyesterstøbning

2003-10-0069. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at der ved arbejde med styren skulle indgå dokumentationsmålinger i kontrollen med arbejdsmiljøet. (2004.27)

Anvendelse af åndedrætsværn

2003-10-0098. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at de ansatte skulle anvende åndedrætsværn ved rengøring af en afdeling, som forarbejdede kød og blev anvendt rengøringsmidler mærket Ætsende. (2004.29)

5900029-05. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at der skulle anvendes friskluftforsynet åndedrætsværn under arbejdet med højtryksrensningen, således at de ansatte ikke blev udsat for sundhedsskadelig påvirkning fra aerosoler. (2005.53)

Sandblæsning

2004-10-0045. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at sandblæsningsarbejde skal foregå i enten lukket anlæg, sprøjteboks, sprøjtekabine eller i særligt rum udstyret med tilstrækkelig mekanisk ventilation. (2004.40)

Oplæring og instruktion

5900019-05. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at der ikke var grundlag for at stille krav om yderligere uddannelse og instruktion. (2005.51)

Skub og træk

5900290-06. Skub og træk af palleløfter læsset med 600 kg. (2007.25)

Tunge løft

5900039-05. Arbejdet med håndtering af vinduer og døre skulle planlægges, tilrettelægges og udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder ved anvendelse af tekniske hjælpemidler. (2005.54)

5900081-05. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at virksomheden skulle planlægge, tilrettelægge og udføre arbejdet med håndtering af ølfustager og tappeanlæg sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2005.61)

5900101-06. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste en sag om påbud vedrørende manuel håndtering af folieruller til Arbejdstilsynet, fordi Arbejdstilsynets afgørelse var truffet på et mangelfuldt grundlag. (2006.47)

5900132-06 og 5900248-06. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt delvist Arbejdstilsynets påbud om foranstaltninger mod tunge løft omkring strapbåndsmaskiner. Samtidig ophævede nævnet påbud om brug af autoriseret rådgiver. (2006.49)

Arbejdsstedets indretning

Udsugning

5900222-06. Tilstrækkelig ventilation i restaurationslokale så belastningen af skadelig tobaksrøg nedbringes ved et passende luftskifte i lokalet. (2007.35)

2000-10-0044. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte en afgørelse om, at der skulle etableres lavtryksudsugning i forbindelse med svejsearbejde i en svejsehal. Nævnet fandt videre, at det havde været hensigtsmæssigt, såfremt Arbejdstilsynet havde foretaget en skriftlig høring efter tilsynsbesøget og dermed sikret sig, at sikkerhedsrepræsentanten var blevet hørt i alle afgørende forhold i sagen. (2001.74)

2000-10-0109. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud om tilførsel af frisk erstatningsluft i passende temperatur til erstatning for den luft, der suges ud via procesudsugning over komfur og opvaskemaskine. (2001.58)

2001-10-0040. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afslag på anmodning om dispensation fra forbudet mod recirkulation af procesluft. (2001.70)

2001-10-0076. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at virksomheden skulle etablere procesventilation ved 10 plastsprøjtemaskiner til fjernelse af dampe fra den opvarmede plast. (2001.80)

2001-10-0079. Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling i Arbejdstilsynet. Nævnet lagde vægt på, at der ikke var tilstrækkelige oplysninger om, hvorvidt der blev udviklet sundhedsskadelig eller generende luftforurening ved maskinerne. (2002.76)

2002-10-0009. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om rumventilation på et autoværksted. Nævnet fandt samtidig, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte Arbejdstilsynets konkrete skøn eller kræve målinger af luften. (2002.72)

2002-10-0030. Nævnet traf afgørelse om, at der skulle etableres procesventilation ved en offsetmaskine, der brugte en rensevæske med kodenr. 1-3. (2003.52)

2002-10-0032. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at der ikke kunne dispenseres fra recirkulationsforbudet ved recirkulering af udsugningsluft fra el-kirurgi på hospital. (2002.84)

2002-10-0048. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at der ikke måtte ske recirkulation til arbejdsrum af den udsugede luft fra lokaler, hvor der skete træforarbejdning. Nævnet lagde vægt på, at træstøv i høje koncentrationer kunne være kræftfremkaldende, samt at der ved bearbejdning frigjordes terpener til procesluften. (2002.62)

2002-10-0060. Et dækcenter klagede over Arbejdstilsynets påbud om, at der skulle etableres rumventilation i personvognsafdelingen. Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede Arbejdstilsynets afgørelse og traf afgørelse om, at dækcenteret ikke skulle etablere rumventilation. (2003.56)

2003-10-0007. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at der ikke måtte ske recirkulering til arbejdsrummet af udsuget luft fra svejsning med pulver fra Esab pulverkraner. (2003.42)

2003-10-0009. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at en virksomhed skulle etablere effektiv udsugning ved TIG-svejsning i rustfrit stål i en produktionshal, idet der ved svejsningen blev udviklet ozon omkring svejsestedet. Virksomheden skulle desuden træffe midlertidige foranstaltninger for at sikre de ansatte mod ozon. (2003.58)

2003-10-0026. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at en virksomhed skulle etablere effektiv rumventilation til fjernelse af spredt sundhedsskadelig og generede luftforurening samt tilføre frisk erstatningsluft af passende temperatur. (2003.62)

2004-10-0009. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at lavtryksudsugning er den ventilationsform, der bedst fjerner såvel svejserøg som ozon men fandt dog at højtryksudsugning suppleret med åndedrætsværn kan anvendes, hvor lavtryksudsugning ikke effektivt kan fjerne luftforureningen. (2004.41)

2004-10-0088. Nævnet ophævede sin tidligere afgørelse og fandt nu, at der ikke skulle stilles krav om punktudsugning, idet virksomhedens eksisterende fortrængningsventilationsanlæg effektivt forhindrede, at luftforurening når de ansattes indåndingszone. (2004.44)

5900053-05. Et ventilationsanlæg i et bryghus med åbne kar skulle indrettes således, at det fjernede forureningen med CO₂ på det sted, hvor den blev udviklet. (2005.88)

5900148-06 og 5900153-06. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste sager om påbud om etablering af procesventilation i forbindelse med brug af båndpudser samt påbud om brug af autoriseret rådgiver, da arbejdet med slibning af jern ikke afgav sundhedsskadelig forurening i luften og da nævnet ikke kunne tage stilling til, om der var tale om anden generende luftforurening. (2006.72)

5900166-07+5900176-07. Tilstrækkelig tilførsel af frisk luft til ansatte i kontorer. (2008.32)

5900202-07+5900203-07. Svejsning i stål – ventilationsløsning – brug af autoriseret rådgiver. (2008.32)

5900046-08. Sikring mod påvirkning af formaldehyddampe. (2008.33)

5900116-08. Krav om mekanisk udsugning på industriopvaskemaskine. (2008.33)

Kontrolanordning og alarm på procesventilation

5900077-07. Påbud om manglende kontrolanordning på ventilationsanlæg. Hjemvisning på grund af mangelfulde oplysninger. (2007.36)

2000-10-0068. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud om etablering af kontrolanordning på procesventilation i køkken til angivelse af utilstrækkelig funktion. (2001.62)

2000-10-0117. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud om etablering af kontrolanordning på procesventilation i køkken til angivelse af utilstrækkelig funktion. Nævnet fandt imidlertid, at der ikke kunne stilles krav om alarm i form af lyd- eller lyssignal ved utilstrækkelig funktion af ventilationsanlægget. (2001.66)

2003-10-0012. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse om, at en frisørsalons procesudsugninger skulle være forsynet med kontrolanordninger med alarm. (2003.48)

5900069-05. Procesudsugningsanlæg (stærksug) på en tandklinik, skulle forsynes med kontrolanordninger, der ville angive utilstrækkelig funktion. Kontrolanordningen skulle være indrettet, så der blev udløst en alarm ved utilstrækkelig funktion. (2005.92)

Opvarmning

5900158-06. Ophævelse af påbud om opvarmning af lagerbygninger, men fastholdelse af foranstaltninger mod træk- og kuldepåvirkninger. (2007.35)

2000-10-0033. Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud om, at temperaturen i et fast arbejdssted skulle tilpasses den menneskelige organisme. (2001.72)

Belysning på byggeplads

5900124-06. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt påbud om belysning på en byggeplads, da belysningen skulle være etableret, inden arbejdet på pladsen startede. (2006.29)

Skærmarbejdspladser

5900058-07. Arbejdsstillinger ved indretning af skærmarbejdsplads, herunder plads til skærm, tastatur, mus og understøttelse af armene, samt benplads. (2007.26)

2002-10-0014. Arbejds miljøklagenævnet opretholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at træffe foranstaltninger så skærmarbejdspladserne i forkontoret indrettes, så generende reflekser og nordlys i skærme undgås. (2002.58)

2002-10-0018. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at virksomhedens skærmarbejdspladser skulle indrettes, så arbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdstilsynet havde i den forbindelse indplaceret virksomheden som en niveau 3-virksomhed.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, som i tidligere afgørelser, ikke at nævnet kunne behandle Arbejdstilsynets indplacering af virksomheden som niveau 3-virksomhed, idet niveauindplaceringen ikke er en afgørelse efter arbejdsmiljøloven. (2002.54)

2002-10-0069. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, om at der skulle træffes effektive foranstaltninger til, at skærmarbejdspladserne blev dimensioneret og indrettet således, at der var tilstrækkelig plads til, at hvile hænder og underarme foran tastaturet/musen. (2002.50)

5900133-06. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om indretning af skærm- og kontorarbejdspladser, således at der var tilstrækkelig plads ved tastaturet og tilstrækkelig fri plads til ben og fødder under bordet. (2006.54)

Højderegulering af borde

2002-10-0035. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at biblioteksarbejdspladserne skulle indrettes med borde, så arbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt. (2002.68)

2002-10-0043. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at arbejdet ved bordene ved biblioteksarbejdspladserne i udlånet på bibliotek kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt ved de eksisterende borde, der ikke kunne højdereguleres. (2002.70)

5900001-06. Arbejds miljøklagenævnet ophævede påbud om højdejusterbare pusleborde i legestuer, da bleskift kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2006. 45)

Dagslys

2002-10-0028. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse, da nævnet ikke på det foreliggende grundlag kunne tage endeligt stilling til, om de fire kontorer opfyldte arbejdsmiljølovgivningens krav. (2002.66)

2003-10-0023. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afslag på dispensation fra kravet om tilstrækkeligt dagslys i arbejdsrum. (2003.44)

2003-10-0066. Arbejds miljøklagenævnet ophævede at påbud om etablering af dagslystilgang til arbejdspladser i et supermarked. (2004.46)

2004-10-0064. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at forholdene var sikkerheds- og sundhedsmæssigt uforsvarlige ved arbejdspladsen til klargøring af biler i en parkeringskælder. (2005.77)

Udendørs arbejde

2001-10-0093. Arbejds miljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at arbejdet i forbindelse med sortering og stabling af tømmer/brædder ikke er arbejde, der efter sin art er udendørs, men nævnet fandt imidlertid, at der som følge af de konkrete forhold på savværket var åbenbart urimeligt at påbyde, at arbejdet med sortering og stabling af tømmer/brædder skulle foregå i forsvarlige arbejdsrum. (2002.78)

2004-10-0044. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt påbud om, at vask af busser i vinterhalvåret skal foregå i forsvarlige arbejdsrum. (2004.32)

Rumhøjde

2002-10-0038. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om indretning af arbejdslokaler med en forsvarlig rumhøjde, herunder gav nævnet afslag på virksomhedens anmodning om dispensation fra samme krav. (2002.80)

Nedskridning, gennemstyrning og nedstyrtningsfare

2003-10-0074. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt forbud mod fortsat arbejde i en 3 meter dyb udgravning uden sikring mod nedskridning. (2004.34)

2004-10-0008. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt forbud mod arbejde på tag indtil der blev etableret effektiv sikring mod ned- og gennemstyrning. (2004.36)

5900206-08. Påbud om forebyggelse af risikoen ved nedstyrning af gods og midlertidig instruktion i at udføre arbejdet på farefri måde. (2008.31)

Indretning af kasser i supermarked

2000-10-0112. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at udgangskasserne i et supermarked ikke var indrettet således at arbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2001.78)

Indretning af sprøjteboks

2004-10-0093. Virksomheden skulle indrette en sprøjteboks korrekt med tilførsel af frisk luft og tilstrækkeligt forvarmet luft. (2005.78)

Indretning af revisionsgrav

5900255-06. Sikring af revisionsgrav mod risiko for nedkørsel/nedstyrtning af genstande. (2007.19)

Indretning af fængsel

2004-10-0121. Det skulle sikres, at de ansatte i isolationsafdelingen på grund af trange pladsforhold og det opstillede rækværk ikke blev udsat for en øget risiko i forbindelse med magtanvendelse på gangarealet. I den særlige sikrede afdeling blev der anvendt øgede personaleressourcer, når fangerne var udenfor cellerne, og magtanvendelsessituationer forekom ikke. Påbudet for denne afdeling blev ophævet. (2005.81)

Indretning af arbejdsplatform

5900020-05. Platformens ender skulle forsynes med rækværk eller anden effektiv afspærring til sikring mod nedstyrtning. En fjederbelastet bøjle i 30 cm's højde ikke var tilstrækkelig. (2005.83)

Indretning af adgangsvej til rampe

5900080-07. Ophævelse af påbud om adgangsveje til en rampe. (2007.35)

Indretning af velfærdsforanstaltninger

5900041-07. Velfærdsforanstaltninger – toilet, håndvask og spiseplads. (2007.34)

5900064-07. Påbud om adgang til håndvask ved håndtering af kloakslam og spildevand. (2007.34)

5900038-05. Badeværelserne var indrettet således, at personer med "væsentligt plejebenhov" ikke kunne hjælpes uden at det medførte unødige fysiske belastninger og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger. (2005.85)

Intern færdsel

5900110-06. Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud, idet det var bestridt, om der blev håndteret gods på lager med truck i ca. 4 meters højde samtidig med at en anden ansat ved siden af, og at forholdet ville stride mod virksomhedens sikkerhedsinstruktion. (2006.33)

Tekniske hjælpemidler

Nødstop o. lign.

2001-10-0024. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om sikring med 3-positions fodkontakt, der var afgivet efter en ulykke ved en bukkemaskine. (2001.88)

2002-10-0023-25. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at der skulle træffes foranstaltninger, der hindrede personer i at komme i berøring med maskinsaksens kniv fra bagsiden, og at de to søjleboremaskiner skulle forsynes med lettilgængelige nødstop. (2002.92)

5900026-05. Et nødstop, som var dækket af en gennemsigtig plade, og en nødstopwire, som var på den anden side af et betjeningspanel, kunne ikke aktiveres hurtigst muligt og uden hindringer. (2005.113)

5900068-05. Hvis ældre omrøreanlæg af arbejdstekniske grunde ikke kunne indrettes eller afskærmes på en sådan måde, at der ikke længere var risiko for personskade, skulle anlæggene også forsynes med nødstop. (2005.117)

5900067-05. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at maskinen skulle sikres mod fare for ulykker, og at maskinen skulle forsynes med nødstop. (2006.20)

Kontrol af privat trappelift og adgang til private hjem

2002-10-0042. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at der ikke kunne meddeles dispensation for den toårige besigtigelse af elevatoren. (2002.86)

Elevatorer

5900121-07. Hjemvisning af sag om afslag på dispensation fra reglerne om sikring af adgangsåbning. (2007.37)

5900137-07. Afslag på dispensation fra krav om brug af ubrandbart materiale i elevatorskakt. (2008.34)

5900196-07. Uvedkommende genstande måtte ikke opbevares i en elevators teknikrum. (2008.34)

5900276-08. Dispensation fra krav om akkreditering som inspektionsorgan til besigtigelse og afprøvning af elevatorer. (2008.34)

Leverandørpåbud

5900288.06. Strakspåbud til leverandør om udbedring af allerede leverede maskiner til forebygger ulykker. (2007.18)

2001-10-0056. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at en leverandør af en palleløfter skulle tilbyde en køber at sikre dennes palleløfter på en række punkter. (2002.88)

5900123-07. Krav om fodlister på reposer på trappetårn, samt at der ved levering/udlejning skal medfølge en opstillings- og brugsvejledning. (2008.35)

5900098-08. Ophævelse af påbud om sikring af et krogssystem på en traktor omfattet af Rådsdirektivet om landbrugs- og skovbrugsmaskiner. (2008.35)

Afskærmning m.v.

5900116-07. Hjemvisning af strakspåbud om afskærmning af maskine, idet den særlige konkrete risiko ikke var oplyst. (2007.8)

5900118-07. Strakspåbud/påbud med frist – ikke tilstrækkeligt belyst. (2007.9)

5900115-07. Strakspåbud om afskærmning af maskine, idet der var særlig konkret risiko for operatøren. (2007.9)

2002-10-0023-25. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at der skulle træffes foranstaltninger, der hindrede personer i at komme i berøring med maskinsaksens kniv fra bagsiden, og at de to søjleboremaskiner skulle forsynes med lettilgængelige nødstop. (2002.92)

2003-10-0014. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at en maskinfabrik skulle træffe foranstaltninger, så afskærmningen af virksomhedens OKUMA bearbejdningscenter blev sikkerhedsmæssigt forsvarlig. (2003.68)

2004-10-0025, 0035, 0036. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt at 4 falsemaskiner, heraf 1 CE-mærket, skulle sikres ved afskærmning, andet sikkerhedsudstyr eller andre sikkerhedstekniske forholdsregler. (2004.56)

2004-10-0030. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at en samlehæfter skulle sikres ved afskærmning eller andre tekniske foranstaltninger. (2004.51)

2004-10-0058. Rensemaskiner skulle sikres, så det ikke var muligt at komme i berøring med farlige bevægelige maskindele. Sikringen kunne f.eks. etableres ved afskærmning, som var solidt fremstillet, og som ikke let kunne flyttes eller sættes ud af drift. (2005.107)

CE-mærkning

2001-10-0109. En virksomhed klagede over et påbud vedrørende et CE-mærket maskinanlæg og henviste til, at leverandøren måtte bære ansvaret for eventuelle sikkerhedsmæssige mangler. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt påbudet over for virksomheden. (2002.94)

2004-10-0004. CE-mærkningen i henhold til maskindirektivet af transportplatforme skulle ikke fjernes, men transportplatformene skulle indrettes i overensstemmelse med elevatorbekendtgørelsen. (2005.94)

Sikring i øvrigt

2001-10-0034. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at det skulle sikres, at en kantpresse blev anvendt på en sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarlig måde. (2001.84)

2002-10-0083. En virksomhed klagede over Arbejdstilsynets afgørelse om, at virksomheden skulle sikre, at den unødige ulykkesrisiko ved arbejde på og omkring en rulleskæremaskine skulle imødegås. (2003.72)

2003-10-0027. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at faren ved brug af virksomhedens slangepressere skulle imødegås effektivt, således at arbejdet og betjeningen heraf kunne foregå sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der skulle træffes foranstaltninger, der kunne forebygge klemningsrisikoen ved betjeningen af maskinerne. (2003.64)

2003-10-0040. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at en Heidelberg Vingeautomat skulle sikres således at det ikke var muligt at komme i berøring med farlige bevægelige maskindele. (2004.49)

2004-10-0034. Arbejds miljøklagenævnet tilsluttede sig, at adgangen til en flisgrube skulle sikres, så det ikke var muligt at komme i berøring med maskinens bevægelige dele under drift. (2004.52)

5900095-06. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at arbejdsgiveren skulle instruere den ansatte, og føre et effektivt tilsyn med anvendelsen af en fejmaskine. (2006.24)

Nedstyrtningsfare

2003-10-0041. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud, idet stigen havde udgjort en betydelig fare for de ansattes sikkerhed. (2003.74)

Arbejde på tag

5900131-06. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt forbud mod at arbejde på et glat tag, idet der ikke var truffet foranstaltninger mod nedstyrtning. (2006.30)

Forbud og strakspåbud på byggeplads

2004-10-0054, 0055, 0056. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt forbud mod forkert anvendelse af teknisk hjælpemiddel, forbud mod arbejde indtil der var truffet foranstaltninger til sikring mod nedstyrtning og strakspåbud om at anvende tekniske hjælpemidler til op- og nedhejsning af stilladsdele. (2004.54)

Eftersyn og vedligeholdelse

5900218-06. Forpligtelsen til eftersyn af hejseredskab påhviler både udlejer og den virksomhed, som har lejet redskabet. (2007.15)

5900012-05. Arbejds miljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at arbejdsgiveren skulle sikre, at bagagevogne, der blev benyttet af virksomhedens ansatte, ved passende eftersyn og vedligeholdelse

blev holdt i forsvarlig stand, fordi arbejdsgiveren har pligt til at sikre, at de ansatte ikke kommer til skade ved anvendelsen af tekniske hjælpemidler. (2005.110)

Eftersyn og dispensation

5900134-06. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste en sag om påbud om 12 måneders eftersyn på hejseredskaber til Arbejdstilsynet, fordi Arbejdstilsynet ikke havde taget stilling til, om virksomheden kunne få dispensation fra kravet. (2006.75)

Certifikatkrav

5900111-07. Kranførercertifikat til læssetruck med løfteåg. (2007.37)

Stoffer og materialer

Arbejdspladsbrugsanvisning for faremærkede stoffer og materialer

5900302-06. Arbejdspladsbrugsanvisning for faremærkede stoffer og materialer. (2007.38)

Asbestrensning – Strakspåbud mod asbestforurening

5900131-07. Arbejdsgiverbegreb – Instruktionsbeføjelse ved påbud om hindring af asbestpåvirkning. (2007.14)

Fastsættelse af kodenummer

2000-10-0075. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at annullere Arbejdstilsynets afgørelse, da klagenævnet fandt, at den var ugyldig. (2001.90)

Sprøjtelakering på skiftende værksteder

2002-10-0049. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at der skulle være et vilkår for en dispensation fra reglerne om anvendelse af sprøjtetekabine, at der ikke måtte være uvedkommende til stede i lokalet under sprøjtelakering. (2002.96)

Limning og formaldehyd

5900007-07+5900076-07. Ophævelse af påbud om udsugning ved limning af finer. (2007.38)

Trichloretylen

2002-10-0062. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets strakspåbud om at stoffet trichloretylen ikke måtte anvendes på rensemaskine af mærket Swiss Clean 5. (2003.78)

Måling for styren

2004-10-0107. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at virksomheden skal indføre dokumentationsmålinger for styren som en del af kontrollen med arbejdsmiljøet. (2005.122)

Krav om særlig epoxyuddannelse

2004-10-0011. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at der ikke kunne dispenseres for kravet om at arbejde med epoxyharpikser og isocyanater kun måtte udføres af personer, der har gennemgået den særlige epoxyuddannelse. (2004.61)

Krav om at ansatte skal vaccineres

5900065-07. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt påbud om at en arbejdsgiver skal sikre sig at de ansatte, som arbejder med håndtering af kloakvand og lignende, er effektivt vaccineret. (2007.32)

Fare for forurening med kræftfremkaldende stoffer

5900133-05. Arbejds miljøklagenævnet gav dispensationen til at medbringe drikkevarer i flaske med skruelåg, som blev indtaget på områder, hvor der blev udviklet stor varme, var store afstande, og hvor forholdene var svært tilgængelige. (2005.130)

Højtryksrensning af maskine

5900256-06. Rengøring af kyllingefangermaskine – højtryksrensning. (2007.32)

Unge under 18 år

5900213-06. Afslag på generel dispensation fra reglerne om unges arbejde. (2007.39)

5900069-07. Hjemvisning af Arbejdstilsynets strakspåbud angående unges arbejde med feje-/rengøringsmaskine, da sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst.(2007.40)

5900203-06 Afslag på konkret dispensation fra reglerne om unges arbejde til betjening af rillefræser, søm- og bolt pistol, mobile personløftere og arbejdsplatforme samt vibrerende håndværktøj. (2007.39)

5900286-06 Unges arbejde med tunge løft fra lager til kasser. (2007.40)

5900006-07. Tilladelse til at unge mellem 16 og 18 år betjener en golfboldeopsamler. (2007.41)

5900165-07. Påbud om unge 13-14 åriges lettere arbejde ved rengøring. (2008.28)

Ophævelse af afslag på anmodning om dispensation

5900204-07. Ophævelse af afslag på dispensation vedrørende svejsning i folkeskole. (2008.28)

Dispensation fra reglerne om unges arbejde

2000-10-0106. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afslag på ansøgning om dispensation fra reglerne om unges alenearbejde i kiosker mv. (2001.44)

2004-10-0003. Arbejds miljøklagenævnet var enig i at der ikke kunne gives dispensation til 17-årige elevers brug af visse tekniske hjælpemidler. (2004.63)

Arbejdstilsynets afvisning af at undersøge børnearbejde

2002-10-0026. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling hos Arbejdstilsynet. Nævnet fandt, at der var grundlag for at gå videre med sagen. (2002.98)

Tekniske hjælpemidler, anlæg og arbejdsprocesser, som unge under 18 år ikke må arbejde med

2002-10-0077. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at ung under 18 år ikke måtte betjene en plæneklipper af typen Stiga Park Comfort. (2003.82)

Forvaltningsret

Afgørelsetidspunkt

5900143-06. Påbud om APV ophævet, fordi Arbejdstilsynets afgørelse blev truffet efter at Arbejdstilsynet i høringsfasen havde noteret sig at virksomheden opfyldte kravet om at udarbejde APV. (2007.11)

Aktindsigt

2001-10-0048. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at virksomheden kunne få fuld aktindsigt i 2 dokumenter, mens et i sin helhed var undtaget fra aktindsigt. (2001.102)

5900098-06. Arbejds miljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at klager ikke havde krav på aktindsigt i Arbejdstilsynets elevatordatabase, fordi anmodningen ikke var konkretiseret. (2006.85)

5900057-08. Aktindsigt i arbejdsmiljøsag om psykisk arbejdsmiljø på plejehjem, hvor klager var pårørende til beboer. (2008.18)

Genoptagelse af sag

2002-10-0044. Virksomheden havde anmodet om genoptagelse af en af Arbejds miljøklagenævnet truffet afgørelse med den begrundelse, at denne var juridisk uholdbar. (2003.86)

2003-10-0077. Arbejds miljøklagenævnet genoptog en sag med den begrundelse, at der var fremkommet nye oplysninger. (2004.66)

Hjemvisning

5900077-07. Hjemvisning på grund af mangelfulde oplysninger. (2007.7)

5900164-06. Hjemvisning på grund af mangelfulde oplysninger. (2007.7)

5900069-07. Hjemvisning på grund af mangelfulde oplysninger. (2007.7)

5900111-07. Hjemvisning på grund af manglende afgørelse om dispensation. (2007.7)

Ligebehandlingsprincippet

2000-10-0097. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke grundlag for at anfægte Arbejdstilsynets vurderinger i det omfang, der var tale om afgørelser efter arbejdsmiljøloven. Dog havde Arbejdstilsynet ikke overholdt det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip ved ikke at begrunde fravigelse af praksis vedrørende arbejdspladsvurdering, som dog siden var gennemført tilfredsstillende. (2001.24)

2004-10-0001. Arbejds miljøklagenævnet genoptog en sag ud fra et ligebehandlingssynspunkt med den begrundelse, at der var fremkommet nye oplysninger. (2004.67)

Partshøring - Afgørelsestidspunkt

5900143-06. Påbud om APV ophævet, fordi Arbejdstilsynets afgørelse blev truffet efter at Arbejdstilsynet i høringsfasen havde noteret sig at virksomheden opfyldte kravet om at udarbejde APV. (2007.11)

2000-10-0044. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte en afgørelse om, at der skulle etableres lavtryksudsugning i forbindelse med svejsearbejde i en svejsehal. Nævnet fandt videre, at det havde været hensigtsmæssigt, såfremt Arbejdstilsynet havde foretaget en skriftlig høring efter tilsynsbesøget og dermed sikret sig, at sikkerhedsrepræsentanten var blevet hørt i alle afgørende forhold i sagen. (2001.74)

5900012-05. Afgørelsen var ikke ugyldig på grund af manglende høring af handlingsselskaberne, som ejede bagagevognene. (2005.110)

Partsrepræsentation

5900043-07 og 5900191-07. Partsrepræsentation – En afgørelse får først retsvirkning når partsrepræsentanten modtager afgørelsen. (2007.5)

5900116-08. Damp fra opvaskemaskine. Manglende partshøring havde ikke konkret betydning. (2008.8)

Ugyldighed

5900080-05. I forbindelse med en sag om håndtering af øl- og sodavandskasser traf Arbejds miljøklagenævnet afgørelse om, at Arbejdstilsynets afgørelse ikke var ugyldig, selv om Arbejdstilsynets vejledning var mangelfuld. (2005.132)

5900094-05. Arbejds miljøklagenævnet hjemviste sagen til ny behandling og afgørelse i Arbejdstilsynet, fordi der var kommet nye oplysninger, som Arbejdstilsynet ikke havde taget stilling til. Arbejdstilsynets afgørelse kunne derfor lide af en væsentlig mangel. (2005.133)

Efterkommelsesfrist, herunder strakspåbud og påbud med frist

Begrundelse for strakspåbud og påbud med frist

5900116-07. Hjemvisning af strakspåbud om afskærmning af maskine, idet den særlige konkrete risiko ikke var oplyst. (2007.8)

5900118-07. Strakspåbud/påbud med frist – ikke tilstrækkeligt belyst. (2007.9)

5900115-07. Strakspåbud om afskærmning af maskine, idet der var særlig konkret risiko for operatøren. (2007.9)

Kortere efterkommelsesfrist end klagefrist

2001-10-0050. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse vedrørende efterkommelsesfrist for opfyldelse af påbud om udlevering af projektmateriale til granskning. (2001.92)

Klage fra sikkerhedsrepræsentant over Arbejdstilsynets forlængelse af efterkommelsesfrist

2001-10-0052. Arbejdsmiljøklagenævnet kunne ikke tiltræde Arbejdstilsynets afgørelse om en forlængelse af efterkommelsesfristen for opfyldelse af påbud angående kortlægning af støj og akustik i et kommunalt fritidscenter. (2001.94)

Forlængelse af efterkommelsesfristen

2001-10-0092. Arbejdsmiljøklagenævnet forlængede fristen for efterkommelse af påbud om kortlægning af støjproblemer i et kommunalt fritidscenter, idet støjmålinger i sommerperioden ville være misvisende. (2001.96)

2002-10-0008. Arbejdsmiljøklagenævnet imødekom en anmodning om fristforlængelse, idet der var indgået en lejekontrakt vedrørende nye lokaler. (2002.102)

2003-10-0063. Arbejdsmiljøklagenævnet forlængede efterkommelsesfristen for sin afgørelse om arbejdet med transport af gipsplader fra den 16. september 2003 til den 5. april 2004. (2003.94)

2003-10-0064. Klagenævnet forlængede efterkommelsesfristen for sin afgørelse om arbejdet med montage af gipsplader fra den 16. september 2003 til den 5. april 2004. (2003.96)

2004-10-0070. Arbejdsmiljøklagenævnet forlængede efterkommelsesfristen for transport af gipsplader, da et teknisk hjælpemiddel var under udvikling. (2004.68)

5900132-05. Fristen for efterkommelse af et påbud om at gennemføre arbejdspladsvurdering blev forlænget ca. 5 uger, fordi det var ikke muligt at få returneret spørgeskemaer fra udstationerede medarbejdere før. (2005.147)

Afslag på forlængelse af efterkommelsesfristen

2002-10-0033. Klagenævnet tiltrådte tilsynets afgørelse og fandt således ikke, at der skulle gives en yderligere frist for efterkommelse af påbudet. Nævnet lagde vægt på, at virksomheden havde oplyst, at der ikke var truffet en endelig afgørelse vedrørende endelig flytning og at virksomheden ikke kunne dokumentere konkrete planer med henblik på flytning af virksomheden. (2002.104)

2002-10-0073. Et gartneri klagede over, at efterkommelsesfristen i et påbud om arbejdspladsvurdering var for kort. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at efterkommelsesfristen for gennemførelsen af arbejdspladsvurderingen ikke kunne forlænges. (2003.98)

2003-10-0021. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afvisning af en forlængelse af fristen for efterkommelse af påbud om utilstrækkelig ventilation i legestue. (2003.88)

2003-10-0034. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt en given efterkommelsesfrist vedrørende påbud om tilstrækkelige velfærdsforanstaltninger for en kirkes gravere. (2003.90)

2004-10-0042. Arbejdsmiljøklagenævnet afviste at forlænge efterkommelsesfristen, idet der var taget hensyn til de grunde, virksomheden påberåbte sig. (2004.67)

5900071-05. Virksomhed var ikke omfattet af reglerne om EU-udbud, hvorfor fristen for autoriseret arbejdsmiljørådgiver ikke kunne forlænges. Efterkommelsesfristen for de øvrige påbud var rimelig. (2005.139)

5900220-08. Sag om afslag på at forlænge efterkommelsesfrist, da frist var 22 mdr. (2008.9)

Diverse (Forskellige sagsområder)

5900140-07. Arbejdspladsvurdering for ansatte handicaphjælpere i privat hjem. (2007.17)

Et kompliceret anlægsarbejde

2000-10-0025. En fagforening klagede over Arbejdstilsynets håndtering af en række forskellige arbejdsmiljøproblemer ved et større anlægsarbejde i København. (2001.14)

Klage fra fagforening over en række forhold

2000-10-0097. Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke grundlag for at anfægte Arbejdstilsynets vurderinger i det omfang, der var tale om afgørelser efter arbejdsmiljøloven. Dog havde Arbejdstilsynet ikke overholdt det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip ved ikke at begrunde fravigelse af praksis vedrørende arbejdspladsvurdering, som dog siden var gennemført tilfreds-stillende. (2001.24)

Gebyr for tilsyn

2003-10-0018. Arbejdstilsynet havde opkrævet gebyrer i en række tilfælde af en virksomhed for gennemførte gebyrbelagte tilsyn, hvor der var krævet gebyr pr. produktionsenhed. Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at virksomheden skulle betale gebyr pr. produktionsenhed for det brancherettede tilsyn. (2003.104)

2003-10-0022. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at Arbejdstilsynet havde hjemmel til at opkræve gebyr for et tilsynsbesøg foretaget kort tid efter udarbejdelsen af en arbejdspladsvurdering. (2003.102)

Udbyderansvar på busområdet

2004-10-0018. Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede arbejdstilsynets afgørelse og fastslog at udbudsmaterialet skulle indeholde oplysninger om særlige, væsentlige arbejdsmiljøforhold, f.eks. særlige trafikale forhold. (2004.69)

Klageberettigelse

5900149-06. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at en udenlandsk producent havde en direkte, væsentlig og individuel interesse i en sag, hvor Arbejdstilsynet havde givet påbud til den danske leverandør, og producenten fik derfor tillagt klageadgang. (2006.87)

5900010-08. En kommunal daginstitutions forældrebestyrelse klageberettiget. (2008.11)

Nævnets kompetence

Returnering af anmeldelse af arbejdsulykke

2001-10-0110. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at nævnet ikke havde kompetence til at behandle en klage over Arbejdstilsynets afgørelse om at returnere en anmeldelse. (2002.108)

Arbejdstilsynets udtalelser og beslutninger

2003-10-0005. Arbejds miljøklagenævnet konstaterede, at en udtalelse fra Arbejdstilsynet ikke var en afgørelse og traf afgørelse om, at Arbejds miljøklagenævnet ikke havde kompetence til at behandle en klage over udtalelsen. (2003.112)

5900004-05. Arbejdstilsynets beslutning om at henlægge en sag var ikke en afgørelse i henhold til arbejdsmiljølovens regler. Arbejds miljøklagenævnet havde derfor ikke kompetence til at behandle klagen. (2005.148)

5900087-05. En virksomhed viste ikke vilje og evne til at løse et arbejdsmiljøproblem. Arbejdstilsynet havde derfor til hensigt at træffe afgørelse om påbud. Arbejds miljøklagenævnet havde ikke kompetence til at behandle en klage over en administrativ beslutning som et led i sagsbehandlingen. (2005.149)

5900156-06. Arbejds miljøklagenævnet havde ikke kompetence til at behandle en klage fra en borger over Arbejdstilsynets behandling af en henvendelse fra borgeren om adgangsvejen til dagrenovationsbeholder, idet Arbejdstilsynet ikke havde truffet afgørelse i sagen. (2006.92)

5900252-06. Velfærdsforanstaltninger på byggeplads - Begrænsning af tilsyn ved overenskomst. (2008.6)

Klager over fortolkning af reglerne

2003-10-0030. Arbejds miljøklagenævnet konstaterede, at en klage i realiteten drejede sig om fortolkning af regelgrundlaget og traf afgørelse om, at Arbejds miljøklagenævnet ikke havde kompetence til at behandle en sådan og oversendte sagen til beskæftigelsesministeriet. (2004.74)

Kontrol af efterkommelse af påbud

5900120-07. Reaktion efter kontrol af påbud. Krav til afgørelse ikke opfyldt. (2007.12)

Tilsynets reaktionsmåde og vurdering af forhold under besøg

2001-10-0054. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at der ikke var grund til at anfægte, at tilsynet i to rapporter ikke havde reageret overfor virksomheden i forhold til de fleste af et antal punkter, som klager havde indberettet til tilsynet. (2001.100)

Niveauindplacering

2002-10-0018. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at virksomhedens skærmarbejdspladser skulle indrettes, så arbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdstilsynet havde i den forbindelse indplaceret virksomheden som en niveau 3- virksomhed. (2002.54)

2002-10-0018. Arbejds miljøklagenævnet fandt, som i tidligere afgørelser, ikke at nævnet kunne behandle Arbejdstilsynets indplacering af virksomheden som niveau 3- virksomhed, idet niveauindplaceringen ikke er en afgørelse efter arbejdsmiljøloven. (2002.54)

Klagefrist

Behandling af for sen klage på grund af uens praksis

5900305-06. Realitetsbehandling af klage, fordi praksis viste sig at være uens. (2007.43)

5900309-06+5900058-08. En sag om strakspåbud om maskinsikring havde principiel betydning, da klager havde sandsynliggjort, at der var en uens praksis ved tilsyn inden for branchen. (2008.15)

5900311-06+5900059-08. En lignende sag om strakspåbud om maskinsikring behandlet, da klager havde sandsynliggjort uens praksis. (2008.15)

Rettidig klage varslet af underafdeling

5900039-07. Arbejds miljøklagenævnet fandt klage fra underafdeling rettidig. (2007.43)

Realitetsbehandling på trods af fristoverskridelse

2000-10-0126. Arbejds miljøklagenævnet besluttede at realitetsbehandle en klage, uanset at klagefristen var overskredet, da Arbejdstilsynets afgørelse led af åbenbare formelle og hjemmelsmæssige mangler. (2001.98)

2003-10-0036. En virksomhed havde klaget over et af Arbejdstilsynets afgivet påbud over 5 uger efter klagefristens udløb. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at klagen skulle behandles trods fristoverskridelsen. (2003.110)

2004-10-0017. Arbejds miljøklagenævnet fandt at sagen skulle behandles trods fristoverskridelse, da der var undskyldelige grunde og klagers ægtefælle havde haft kontakt med Arbejdstilsynet. (2004.73)

5900003-05. Der havde løbende været kontakt mellem virksomheden og Arbejdstilsynet og Arbejdstilsynet havde to gang stillet virksomheden i udsigt, at klagen var modtaget rettidig og ville blive behandlet. (2005.151)

5900157-06. Arbejds miljøklagenævnet anså en klage indgivet af en partsrepræsentant for rettidig, selv om den først var modtaget efter klagefristens udløb, da Arbejdstilsynet skulle have sendt sin afgørelse til partsrepræsentanten. (2006.89)

5900249-06. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at en klage over påbud vedrørende folkeskoleelever, der udførte svejsning skulle behandles, selvom klagefristen var overskredet, da der var særlige grunde til at se bort fra fristoverskridelsen. (2006.90)

5900226-08+5900251-08. Arbejdstilsynets pligt til at undersøge om en henvendelse er en klage. (2008.13)

5900076-08. Arbejdstilsynets pligt til at reagere på uklarheder i tilbagemelding på påbud. (2008.14)

5900259-08+5900260-08+5900261-08. Principielt spørgsmål om rådgiverpåbud vedrørende svejsning på en byggeplads kan gives efter bekendtgørelsens § 16 som vedrører svejsning på faste arbejdssteder. (2008.15)

5900180-08+5900182-08. Sagen principiel fordi klager anførte, at der skal tages hensyn til en kommunes særlige styreform. (2008.14)

Afvisning på grund af overskridelse af klagefrist

2002-10-0078. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke grundlag for at bortse fra en overskridelse af klagefristen. Klagefristen var overskredet med flere uger. Der var ikke i klagen anført særlige grunde til, at klagefristen var overskredet. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at der forelå særlige grunde til at se bort fra fristoverskridelsen. (2002.106)

2003-10-0010. Arbejds miljøklagenævnet afviste at behandle klage, da klagefristen på 4 uger var overskredet. (2003.108)

2003-10-0095. Arbejds miljøklagenævnet afviste at behandle en sag da klagefristen var overskredet med 1 dag. (2004.72)

2004-10-0013. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at bl.a. juleferie kunne begrunde, at sagen skulle behandles trods fristoverskridelsen. (2004.71)

2004-10-0038. Arbejds miljøklagenævnet afviste at behandle en klage, da klagefristen var overskredet og sagen ikke var principiel. (2004.71)

5900024-05. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at Arbejdstilsynets afgørelse var sendt til den rette myndighed og den rette adresse, og afgørelsen måtte antages at være kommet frem 2 dage efter datoen på afgørelsen. (2005.153)

5900191-08. En sag om påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver ved nedstyrtningsfare havde ikke principiel betydning. (2008.15)

RØGFRI MILJØER

Rygepolitik

5900050-08. En mundtlig rygepolitik er ikke tilstrækkeligt ikke. (2008.20)

Rygeforbud

Offentlig adgang

5900063-08. Et bankocenter havde i praksis offentlig adgang, og der måtte derfor ikke ryges. (2008.20)

Serveringsareal

5900129-08. Rygeforbud i pub – Beregning og fortolkning af serveringsareal. (2008.21)

5900134-08. Serveringsareal i et værtshus var over 40 m². (2008.21)

5900110-08. Serveringsareal i et værtshus over 40 m² uanset scene og garderobe. (2008.21)

Adgangsforhold

5900096-08. Adgangsforholdene til en krostue med servering af mad i et tilstødende lokale. (2008.22)

5900087-08. Adgangsforhold til en pub, hvor ejeren havde tilladt rygning. Strakspåbud ved overtrædelse af forbud. (2008.22)

Beskyttede værksteder

5900109-08+5900170-08. Rygning på et socialt værested. Har klagen opsættende virkning. (2008.22)

Opsættende virkning

5900072-08. Ikke opsættende virkning ved klage over et strakspåbud. (2008.23)

Bilag

Indholdsfortegnelse:

Nyhedsbrev nr. 01/ 2008	78
Sag nr. 1	78
Hjemvisning af strakspåbud om afskærmning af maskine, idet den særlige konkrete risiko ikke var oplyst	78
Sag nr. 2	78
Strakspåbud om afskærmning af maskine, idet der var særlig konkret risiko for operatøren	78
Sag nr. 3	79
Ophævelse af påbud om adgangsveje til en rampe, idet en adgangsvej kunne benyttes uden at chauffør hopper ned fra rampen	79
Sag nr. 5	80
Påbud om at arbejdsgiveren skal sikre sig at de ansatte, som arbejder med håndtering af kloakvand og lignende, er effektivt vaccineret	80
Sag nr. 6	80
Påbud om adgang til håndvask ved håndtering af kloakslam og spildevand	80
Sag nr. 7	81
Påbud om nedsættelse af støjen ved ringning med kirkeklokker	81
Sag nr. 8	81
Arbejdsgiverbegrebet – instruktionsbeføjelse, ved påbud om hindring af asbestpåvirkning	81
Sag nr. 9	82
Påbud om APV ophævet, fordi Arbejdstilsynets afgørelse blev truffet efter at Arbejdstilsynet i høringsfasen havde noteret sig at virksomheden opfyldte kravet om at udarbejde APV	82
Sag nr. 10	82
Behandling af for sen klage trods fristoverskridelse på grund af uens praksis	82
Sag nr. 11	82
Påbud om hindring af unødigt støj fra server hos praktiserende læge placeret i et rum, hvor en ansat udførte arbejde i meget af sin arbejdstid	82
Sag nr. 12	83
Hjemvisning af sag om afslag på ansøgning om dispensation fra reglerne om sikring af elevatorstols adgangsåbning, idet der ikke konkret var taget stilling til ansøgerens løsningsforslag	83
Sag nr. 13	83
Arbejdspladsvurdering for ansatte handicaphjælpere i privat hjem	83
Sag nr. 14	84
Partsrepræsentation – En afgørelse får først retsvirkning fra det tidspunkt partsrepræsentanten modtager afgørelsen	84
Nyhedsbrev nr. 02/ 2008	85
Sag nr. 1	85
Forbud mod sandblæsning	85
Sag nr. 2	85
Forbud mod anvendelse af udstyr til sandblæsning	85
Sag nr. 3	86
Leverandørpåbud - påbud om fodlister på reposer på trappetrårn	86
Sag nr. 4	86

Påbud om brug af handsker ved arbejde med mikrofiberklude	86
Sag nr. 5	87
Påbud om nødstop på søjleboremaskine	87
Sag nr. 6	87
Svejsning i stål – ventilationsløsning – brug af autoriseret rådgiver	87
Sag nr. 7	88
Realitetsbehandling af for sen klage. Strakspåbud om sikring af grafiske maskiner	88
Sag nr. 8	88
Realitetsbehandling af for sen klage. Strakspåbud om maskinsikring ændret til påbud med frist	88
Sag nr. 9	88
Tilstrækkelig tilførsel af frisk luft til ansatte i kontorer	88
Sag nr. 10	89
Velfærdsforanstaltninger på byggeplads - Begrænsning af tilsyn ved overenskomst	89
Sag nr. 11	89
Påbud om at undgå tunge løft af pakker	89
Sag nr. 12	89
Taxichaufførers psykosociale arbejdsproblemer - Risiko for vold og røveri. - Mulighed for at tilkalde hjælp	89
Sag nr. 13	90
Svejsning i folkeskole	90
Sag nr. 14	90
En kommunal daginstitution forældrebestyrelse klageberettiget - Frist for støjforanstaltninger	90
Sag nr. 15	90
Ophævelse af påbud om brug af autoriseret rådgiver – manglende hjemmel	90
Nyhedsbrev nr. 03/2008	91
Sag nr. 1	91
Påbud om unge 13-14 åriges lettere arbejde ved rengøring	91
Sag nr. 2	92
Ophævelse af påbud om begrænset arbejdstid i fryserum	92
Sag nr. 3	92
Påbud om foranstaltninger mod unødigt påvirkning af fibre fra mineraluld i lofter	92
Sag nr. 4	93
Fristoverskridelse – Behandling af klage på grund af Arbejdstilsynets manglende reaktion på tilbagemelding	93
Sag nr. 5	93
Ophævelse - manglende hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver	93
Sag nr. 6	93
Ophævelse – manglende hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver	94
Sag nr. 7	94
Tilbagekaldelse af en række dispensationer om fravigelse af krav, ved arbejde med epoxyprodukter – Ændring af leverandørbrugsanvisninger	94
Sag nr. 8	94
Afslag på dispensation fra krav om brug af ubrandbart materiale i elevatorskakt	94
Sag nr. 9	95
Ikke opsættende virkning ved klage over et strakspåbud - Lov om røgfri miljøer	95
Sag nr. 10	95
Dispensation fra krav om et månedligt eftersyn af en trappelift	95
Sag nr. 11	96

Sikring mod påvirkning af formaldehyddampe	96
Sag nr. 12	96
Sikre sig mod, at ansatte udsættes for sundhedsskadelig udstødning fra kørsel med gastruck	96
Sag nr. 13	97
Undersøgelse af psykisk arbejdsmiljø ved brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver	97
Sag nr. 14	97
Afgørelse om psykisk arbejdsmiljø på plejehjem. Politiske og økonomiske rammer fritager ikke for ansvar	97
Nyhedsbrev nr. 04/2008	98
Sag nr. 1	98
Påbud om forebyggelse af voldsrisiko ved røverier	98
Sag nr. 2	99
Påbud om forebyggelse af risiko for voldsrisiko i forbindelse med tyveri af varer	99
Sag nr. 3	99
Vippeborde – spørgsmål om årligt eftersyn – hjemvist til fornyet behandling	99
Sag nr. 4	100
Instruktion af medarbejdere i forholdsregler ved risiko for mindre uheld med stoffer og materialer	100
Sag nr. 5	100
Hjemmel til påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver i forbindelse med påbud om undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø	100
Sag nr. 6	100
Lov om røgfri miljøer. Alle virksomheder med ansatte skal udarbejde en skriftlig rygepolitik	100
Sag nr. 7	101
Lov om røgfri miljøer. Adgangsforhold til en pub, hvor ejeren havde tilladt rygning. Strakspåbud ved overtrædelse af forbud	101
Sag nr. 8	101
Lov om røgfri miljøer. Adgangsforholdene til en krostue med servering af mad i et tilstødende lokale. Strakspåbud	101
Sag nr. 9	101
Uvedkommende genstande måtte ikke opbevares i en elevators teknikrum	102
Sag nr. 10	102
Offentlig adgang til et bankocenter betød at der ikke måtte ryges	102
Sag nr. 11	102
Rygning på et socialt værested. Har klagen opsættende virkning	102
Sag nr. 12	103
Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus	103
Sag nr. 13	103
Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus	103
Sag nr. 14	104
Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus	104
Sag nr. 15	104
Fristoverskridelse – påbud om autoriseret rådgiver (gentagne påbud) – principiel betydning	104
Sag nr. 16	105
For sen klage. Spørgsmål om Arbejdstilsynets afgørelse var principiel	105

Arbejds miljøklagenævnet har i perioden oktober 2007 til og med december 2007 truffet følgende afgørelser af almen eller principiel interesse.

Afgørelserne vil i deres helhed blive lagt i Retsinformation.

Lov om arbejdsmiljø

Sag nr. 1

Hjemvisning af strakspåbud om afskærmning af maskine, idet den særlige konkrete risiko ikke var oplyst

Ved tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at en skæremaskine ikke var monteret med afskærmning eller andet, der hindrede adgang til kniv samt trykfod fra bagsiden af maskinen.

Arbejdstilsynet vurderede under besøget, at der ville være en risiko for, at en af de ansatte rakte ind i maskinen, såfremt der gik noget galt i produktionen eller der skulle foretages en justering af maskinen, ligesom der kunne være en risiko for at en af de ansatte snublede og faldt ind mod det farlige område.

Denne fare var efter den tilsynsførendes vurdering så alvorlig, at det var nødvendigt at udstede et strakspåbud.

Arbejds miljøklagenævnet hjemviste spørgsmålet om at udstede påbudet i form af et strakspåbud til fornyet behandling og afgørelse i Arbejdstilsynet. Nævnet var opmærksom på, at virksomheden havde efterkommet påbudet.

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke sagen tilstrækkeligt oplyst til, at nævnet kunne tilslutte sig Arbejdstilsynets vurdering af at give et strakspåbud.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ikke har oplyst hvilken særlig konkret risiko, som den manglende afskærmning udgør for operatøren eller andre, og som er grundlag for et strakspåbud (j.nr. 5900116-07).

Sag nr. 2

Strakspåbud om afskærmning af maskine, idet der var særlig konkret risiko for operatøren

På en ældre maskine var afskærmningen fjernet, så der var adgang til bevægelige maskindele fra operatørens arbejdsposition.

Arbejdstilsynet vurderede, at anvendelsen af maskinen ikke var sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, idet det under drift af maskinen var muligt for de medarbejdere, der betjente maskinen at komme i berøring/kontakt med farlige, bevægelige maskindele, og at dette kunne føre til legemsbeskadigelse i form af klemning, forstuvning eller amputation af fingre/arme/hænder. Arbejdstilsynet meddelte strakspåbud

om at sikre maskinen straks, således at de medarbejdere, der betjener maskinen, ikke kan komme i berøring/kontakt med de farlige, bevægelige maskindele.

Arbejdsmiljøklagenævnet var enig i, at der var grundlag for at udstede et strakspåbud.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at afskærmningen til maskinen var fjernet, og at der var adgang til de bevægelige maskindele fra operatørens arbejdsposition. Der var således en særlig konkret betydelig risiko for operatørens tilskadekomst, som skulle imødegås straks (j.nr. 5900115-07).

Sag nr. 3

Ophævelse af påbud om adgangsveje til en rampe, idet en adgangsvej kunne benyttes uden at chauffør hopper ned fra rampen

Hvor virksomhedens lastbiler blev af- og pålæsset, var der indrettet en rampe, der er 63 meter lang. Lastbilerne bakkede op til rampen, når der skulle læsses af og på. I den ene ende af rampen var der en trappe. I den anden ende var der en sliske, som blev benyttet til truckkørsel.

Indretningen af rampen medførte, at de chauffører, som ikke havde trin på bilen, hoppede ned fra rampen, hvis lastbilen var anbragt et stykke fra trappen. Rampen var 1,33 meter høj.

Arbejdstilsynet havde vurderet, at der kunne ske skade på ryg og knæ, når der blev hoppet ned fra rampen, og påbød virksomheden at indrette tilstrækkelige adgangsveje til og fra den 63 meter lange rampe.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke grundlag for et påbud og ophævede afgørelsen. Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at rampen var indrettet således, at man kunne komme ned uden at skulle hoppe ned, idet der var en trappe, som kunne benyttes. Færdsel på stedet kunne derfor forgå uhindret og uden fare for sikkerhed og sundhed (j.nr. 5900080-07).

Sag nr. 4

Indretning af skærmarbejdspladser – Tilstrækkelig plads til at hvile underarmene på bordet og plads under bordet til at skifte arbejdsstilling

2 ansatte arbejdede med skærmarbejde ved borde, hvor det ikke var muligt at anbringe tastatur og mus så man kunne hvile hænder og/eller arme på bordet og skulle bruge musen med strakt arm.

Under bordet ved skærmarbejdspladserne var der opstillet et kabinet.

Arbejdstilsynet vurderede, at det ikke var muligt at placere nødvendige arbejdsredskaber (skærm, tastatur, mus) på en måde, så arbejdet kunne udføres i hensigtsmæssige arbejdsstillinger og arbejdsbevægelser og med understøttelse af armene, ligesom det ikke var muligt at sidde i en ordentlig arbejdsstilling, når der ikke er tilstrækkelig benplads under bordet.

Arbejdstilsynet påbød at virksomheden skulle sikre, at den enkelte ansatte kunne udføre sit arbejde i hensigtsmæssige arbejdsstillinger.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud, idet der skulle være tilstrækkelig plads foran tastatur og mus til, at brugeren kunne hvile underarmene på bordpladen, samt tilstrækkelig plads under bordet til at kunne skifte arbejdsstilling (j. nr. 5900058-07).

Sag nr. 5

Påbud om at arbejdsgiveren skal sikre sig at de ansatte, som arbejder med håndtering af kloakvand og lignende, er effektivt vaccineret

Ved Arbejdstilsynets besøg oplyste en virksomhed, at de ansatte der beskæftiges med håndtering af spildevand tilbydes vaccination, men at det ikke er alle der har ønsket at tage imod tilbuddet.

Arbejdstilsynet vurderede, at arbejdet med håndtering af spildevand (kloakvand) er forbundet med en alvorlig smitterisiko og gav påbud om at personer skal vaccineres effektivt mod leverbetændelse (hepatitis A), stivkrampe (tetanus) og polio (børnelammelse), hvis deres beskæftigelse for størstedelens vedkommende består i håndtering, behandling eller analyse af spildevand (kloakvand) og kloakslam o.l.

Personer der af helbredshensyn, religiøse grund e.l. ikke ønsker at lade sig vaccinere, må ikke beskæftiges ved det pågældende arbejde.

Vaccinationerne skal kunne dokumenteres.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at virksomheden skulle sikre sig

at de ansatte er vaccineret effektivt mod leverbetændelse (hepatitis A), stivkrampe (tetanus) og polio (børnelammelse), hvis deres beskæftigelse for størstedelens vedkommende består i håndtering, behandling eller analyse af spildevand (kloakvand) og kloakslam o.l., og

at ansatte, der af helbredshensyn, religiøse grunde e.l. ikke er vaccineret, ikke beskæftiges ved det pågældende arbejde.

Arbejds miljøklagenævnet fandt desuden, at arbejdsgiveren skal kunne dokumentere, at de ansatte, som arbejder med håndtering, behandling eller analyse af spildevand (kloakvand) og kloakslam o.l., er effektivt vaccineret (j.nr. 5900065-07).

Sag nr. 6

Påbud om adgang til håndvask ved håndtering af kloakslam og spildevand

Arbejdstilsynet konstaterede ved tilsynsbesøg at virksomhedens ansatte foretog tømning af septictanke.

Der var på virksomhedens slamsugere installeret og monteret håndvask med rindende vand og sæbedispenser. Den pågældende dag, hvor tilsynet var til stede, havde chaufføren ikke fået påfyldt vandet, hvorfor det ikke var muligt at vaske hænder.

Arbejdstilsynet vurderede, at de ansatte, der var beskæftiget med håndtering af kloakslam og spildevand, var udsat for en unødigt smitterisiko, idet de ansatte der udførte arbejdet på skiftende arbejdssteder, ikke havde adgang til håndvask med rindende koldt og varmt vand.

Arbejdstilsynet gav påbud om, at arbejdsgiveren skulle sørge for adgang til håndvask, så vidt muligt forsynet med rindende vand og, hvis det af sundhedshensyn er nødvendigt at kunne rengøre sig i varmt vand, med adgang til passende mængder heraf.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at arbejdsgiveren ikke har opfyldt sin pligt til at sørge for, at der var mulighed for at vaske hænder, idet der ikke var fyldt vand på den monterede håndvask på slamsugeren (j.nr. 5900064-07).

Sag nr. 7

Påbud om nedsættelse af støjen ved ringning med kirkeklokker

Under tilsynsbesøg ved en kirke fik Arbejdstilsynet oplyst, at der bl.a. blev ringet 3 gange á 4 minutter ved gudstjenester og at der ved morgen- og aftenringning blev ringet 2 x 4 minutter. Arbejdstilsynet fandt, at de ansatte ved ringning med klokken var udsat for en for stor støjbelastning.

En BST-rapport konkluderede bl.a., at grænseværdien på 85 dB(A) på trods af den korte arbejdstid ikke kunne overholdes.

Arbejdstilsynet gav påbud om at virksomheden skulle sikre, at de ansatte ikke blev udsat for en støjbelastning over 85 dB (A) under arbejdet.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet BST-rapporten dokumenterede, at støjbelastningen lå over den grænseværdi på 85 dB (A), der var fastsat som grænse for støjbelastningen på arbejdspladser. På trods af den nedsatte ringetid ved morgen- og aftenringning samt ved gudstjenester, var det nævnets vurdering, at det ikke var muligt at overholde støjgrænsen på 85 dB(A).

Nævnet lagde desuden vægt på, at der var mulighed for at foretage yderligere tekniske og organisatoriske foranstaltninger (j.nr. 5900135-07).

Sag nr. 8

Arbejdsgiverbegrebet – instruktionsbeføjelse, ved påbud om hindring af asbestpåvirkning

Et asbestfirma som havde entreprisen med forsegling af asbest, havde fundet asbest i andre områder, end hvor man havde viden om, at der var asbest og orienterede Arbejdstilsynet herom. Arbejdstilsynet besøgte umiddelbart herefter byggepladsen og fik forevist de pågældende steder, dels i et ca.15 m² stort tavlerum, hvor klagers ansatte skulle trække kabler og dels i et væsentlig større lokale, hvor der var et 4-5 m langt område, hvor der var frilagt asbest.

Arbejdstilsynet vurderede, at lokalerne var forurenede med støv indeholdende asbest, idet sprøjteasbesten var så porøs, at den ikke kunne undgå at afgive asbestfibre, da man rykkede skillevæggene ned, og da forureningen ikke var fjernet, idet der endnu ikke var asbestrengjort. Arbejdstilsynet gav herefter virksomheden et strakspåbud.

Virksomheden klagede over påbudet. Virksomheden anførte, at påbudet var afgivet på et forkert grundlag. Klagen blev begrundet med, at klager mente, at man havde gjort, hvad man kunne ved, dels at gøre asbestfirmaet opmærksom på de asbestforekomster, man fandt under arbejdet, dels ved at stoppe arbejdet i nærheden af områderne med asbestforekomster. Virksomheden anførte videre, at påbudet i stedet skulle være givet til bygherren eller dennes rådgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at strakspåbudet med rette var stilet til den virksomhed, som havde instruktionsbeføjelser over for de ansatte, og som var beskæftiget med at renovere bygningen.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdstilsynets vurdering af at der straks skulle træffes foranstaltninger, så de ansatte ikke blev udsat for støv fra asbestholdige bygningsdele.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ved besøget fik forevist nogle lokaler, hvor der var fundet asbest (j.nr. 5900131-07).

Sag nr. 9

Påbud om APV ophævet, fordi Arbejdstilsynets afgørelse blev truffet efter at Arbejdstilsynet i høringsfasen havde noteret sig at virksomheden opfyldte kravet om at udarbejde APV

Arbejdstilsynet sendte et udkast til påbud i høring med oplysning om, at Arbejdstilsynet agtede at udstede påbud om, at der skulle udarbejdes arbejdspladsvurdering.

Arbejdsgiveren meddelte i høringsfasen, at der nu forelå en arbejdspladsvurdering.

Arbejdstilsynet traf herefter afgørelse med påbud om arbejdspladsvurdering og oplyste samtidig, at man havde noteret sig at virksomheden havde udarbejdet en APV og ikke behøvede at melde yderligere tilbage.

Arbejdsgiveren fandt, at påbudet ikke gav mening, fordi der er tale om et påbud om forhold, der var bragt i orden.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at Arbejdstilsynets afgørelse først blev truffet efter at der forelå en APV. Arbejdstilsynet havde derfor ikke grundlag for at give et påbud (j. nr. 5900143-06).

Sag nr. 10

Behandling af for sen klage trods fristoverskridelse på grund af uens praksis

Virksomheden fik strakspåbud om at sikre, at de ansatte ikke blev udsat for fare i forbindelse med arbejde ved maskiner.

Der blev klaget over afgørelsen efter klagefristens udløb, og klageren erkendte, at klagen var indgivet for sent, men fandt, at klagen burde behandles af Arbejdsmiljøklagenævnet, fordi Arbejdstilsynets afgørelse var principiel. Klageren henviste til, at kun et tilsynscenter gav strakspåbud i den aktuelle situation, og selv inden for tilsynscentrets område, var praksis ikke ensartet.

Arbejdsmiljøklagenævnet besluttede at realitetsbehandle klagen, fordi en undersøgelse viste, at der var holdepunkt for klagerens anbringender (j. nr. 5900305-06).

Sag nr. 11

Påbud om hindring af unødigt støj fra server hos praktiserende læge placeret i et rum, hvor en ansat udførte arbejde i meget af sin arbejdstid

Arbejdstilsynet konstaterede ved tilsynsbesøg, at der i et arbejdsrum, hvor en ansat arbejdede, stod en server, der afgav en konstant summende/hylende lyd.

Serveren var placeret i umiddelbar nærhed af den ansatte, og maskinen kørte hele dagen. Den ansatte udførte arbejde i rummet meget af sin arbejdstid, og der var ingen form for lyd-afskærmning eller isolering omkring serveren.

På baggrund heraf blev der i form af påbud truffet afgørelse om, at virksomheden skulle sørge for at medarbejderen ikke blev udsat for unødigt støj fra serveren, herunder at placere serveren, således at den ikke unødigt medførte støjpåvirkninger.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet nævnet lagde vægt på, at støjen er unødigt, da støjbelastningen kan dæmpes, enten ved at medarbejderen flyttes, eller ved at serveren placeres i et selvstændigt rum (j. nr. 5900156-07).

Sag nr. 12

Hjemvisning af sag om afslag på ansøgning om dispensation fra reglerne om sikring af elevatortorstols adgangsåbning, idet der ikke konkret var taget stilling til ansøgerens løsningsforslag

Arbejdstilsynet havde tilset en elevator i et privat hjem og konstateret, at der ikke var etableret inderdør eller lystæppe, der kunne forhindre, at man kunne komme i klemme mellem elevatorstolens adgangsåbning og skaktvæg.

Elevatoren blev benyttet af beboeren til personlig transport og aflastning.

Arbejdstilsynet afviste at give dispensation med henvisning til, at klemningsfaren ikke effektivt blev forhindret ved udførelse af det stillede forslag, og at Arbejdstilsynet normalt anså stoldøre eller lysgitter som værende nødvendig for at forhindre klemningsfare.

Arbejdstilsynet henviste til, at der normalt ikke blev givet dispensation, uanset opstillingssted eller hvem, der er bruger.

I klagen havde ansøgeren foreslået en tredje måde til sikring mod klemningsfaren. Arbejdstilsynet havde ikke taget stilling til denne løsning.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at Arbejdstilsynet konkret skulle tage stilling til om en foreslået løsning kunne sikre mod klemningsfaren. Sagen blev derfor hjemvist til Arbejdstilsynet (j. nr. 5900121-07).

Sag nr. 13

Arbejdspladsvurdering for ansatte handicaphjælpere i privat hjem

Arbejdstilsynet havde efter et tilsynsbesøg hos en person, der havde ansat handicaphjælper, udstedt et påbud om at uarbejde arbejdspladsvurdering for de ansatte handicaphjælpere.

De ansatte hjælperes arbejde omfatter personlig pleje, overvågning og praktisk bistand, herunder hjælp til bad, hvor der skulle bruges lift, samt rengøring og indkøb.

Det var oplyst, at den kommune, der havde bevilget midler til ansættelse af handicaphjælper, havde orienteret om, at det ikke var lovpligtigt at uarbejde arbejdspladsvurdering for handicaphjælpernes arbejdsopgaver, fordi der var tale om ansættelse i en privat husholdning.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at opgaver, der har karakter af professionel pleje, fx hjælp til bad med brug af lift, er en arbejdsopgave, der er omfattet af arbejdsmiljølovens hovedregel om arbejde for en arbejdsgiver, og at der derfor skal udarbejdes arbejdspladsvurdering for dette arbejde (j. nr. 5900140-07).

Sag nr. 14

Partsrepræsentation – En afgørelse får først retsvirkning fra det tidspunkt partsrepræsentanten modtager afgørelsen

Arbejdstilsynet gav ved et tilsynsbesøg et strakspåbud om brug af friskluftforsynet åndedrætsværn og sendte ca. en uge efter også et udkast til påbud om etablering af anlæg til udsugning af svejserøg, brug af autoriseret rådgiver samt påbud om undersøgelse af ventilationsforholdene.

Et advokatfirma klagede på vegne af virksomheden over strakspåbudet og stillede sig samtidig uforstående overfor de med høringsbrevet fremsendte udkast til påbud.

Arbejdstilsynet meddelte advokaten, at de sidst sendte udkast til påbud ikke kunne påklages før de forelå i endelig form, samt at advokatens bemærkninger ville blive vurderet med henblik på, om der skulle udstedes endelige påbud.

Samme dag afgav Arbejdstilsynet endeligt påbud om etablering af anlæg til udsugning af svejserøg i forbindelse med svejsning samt påbud om brug af autoriseret rådgiver. Afgørelsen blev ifølge Arbejdstilsynet alene sendt til virksomheden. Påbudet om undersøgelse af ventilationsforholdene blev ikke afgivet i endelig form.

Ca. 5 måneder efter aflagde Arbejdstilsynet virksomheden et nyt besøg.

Arbejdstilsynet meddelte, at baggrunden for besøget var påbudene sendt til virksomheden samt strakspåbudet, og at Arbejdstilsynet var af den opfattelse, at påbudene ikke var efterkommet, hvorfor Arbejdstilsynet overvejede at indgive politianmeldelse mod virksomheden.

Ved besøget konstaterede Arbejdstilsynet, at der var etableret en udmærket ventilation ved de fleste af svejsepladserne, men ikke alle.

Advokatfirmaet blev efterfølgende opmærksom på, at Arbejdstilsynet mente at have truffet en endelig afgørelse ved fremsendelsen til virksomheden. Advokaten klagede herefter over afgørelsen og modtog først herefter en kopi af afgørelsen.

Klagenævnet vurderede, at der er klaget rettidig, idet klagenævnet fandt at Arbejdstilsynets afgørelse skulle have været sendt til advokaten, og at afgørelsen først havde retsvirkning fra det tidspunkt, hvor advokaten modtog afgørelsen trods mange måneder efter.

Klagenævnet realitetsbehandlede klagen og hjemviste sagen, idet det i sagen ikke var oplyst hvornår virksomheden var færdig med at etablere ventilation ved de enkelte svejsepladser, herunder om virksomheden havde etableret effektiv ventilation ved de enkelte svejsepladser inden Arbejdstilsynets afgørelse kom frem til advokatfirmaet, således at der ikke var grundlag for at afgive påbudet (j. nr. 5900043-07 + 5900191-07). Der henvises i øvrigt til Nyhedsbrevets sag nr. 9 om afgørelsestidspunktet.

Tidligere Nyhedsbreve kan findes på siden "Publikationer" under "Nyhedsbreve, statistik m.v. om AMA og AMK", "Nyhedsbreve fra AMK" med start på klagenævnets hjemmeside www.ama.dk.

*Dette nyhedsbrev er udgivet af Arbejds miljøklagenævnets sekretariat.
Ansvarlig for nyhedsbrevet er specialkonsulent Erik Pohl, direkte tlf. 3341 1459.*

Nyhedsbrev nr. 02/ 2008

*Arbejds miljøklagenævnet har i perioden januar 2008 til og med marts 2008 truffet følgende afgørelser af almen eller principiel interesse.
Afgørelserne vil i deres helhed blive lagt i Retsinformation.*

Arbejds miljøklagenævnet får nyt logo, som ser således ud:

Lov om arbejdsmiljø

Sag nr. 1 **Forbud mod sandblæsning**

Arbejdstilsynet konstaterede, at en virksomhed var i færd med at sandblæse sokkel og mure på en bygning.

Sandblæsningen foregik som tørblæsning af en pudset mur og uden at der var foretaget en afgrænsning af arbejdsstedet. Ansatte fra en anden virksomhed var i umiddelbar nærhed af arbejdsstedet og arbejdsstedet var ikke sikret med inddækning til imødegåelse af spredning af støv. Der var en tæt "tåge" af støv omkring bygningen.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at der var en betydelig overhængende fare for, at de personer, der færdedes omkring arbejdsstedet, blev udsat for en påvirkning af kræftfremkaldende stoffer og at det var korrekt at nedlægge forbud mod sandblæsningsarbejdet (j.nr. 5900133-07).

Sag nr. 2 **Forbud mod anvendelse af udstyr til sandblæsning**

Arbejdstilsynet konstaterede, at en virksomhed anvendte et sandblæsningsudstyr, der ikke var forsynet med en dødmandsknapfunktion, som kan stoppe anlægget, hvis brugeren slipper knappen. På sandblæserens studs var monteret en stophane som skulle drejes for at stoppe sandblæsningen.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt at der var en betydelig overhængende fare for tilskadekomst i tilfælde af, at luftslangen blev tabt og luft/sandstrømmen ikke blev afbrudt med det samme.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets forbud mod at benytte udstyret (j.nr. 5900134-07).

Sag nr. 3

Leverandørpåbud - påbud om fodlister på reposer på trappetårn

Arbejdstilsynet gav en virksomhed, som var leverandør af trappetårne, påbud om, at det af opstillingsvejledningen skal fremgå, at der i opgangsfelter skal monteres hånd-, knæ- og fodlister og at der sammen med trappetårnene skal leveres de nødvendige fodlister til opgangsfelterne.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at der ved arbejde, ophold og gang på det omhandlede trappetårns reposer var risiko for personnedstyrtning og at reposen derfor skal være forsynet med et rækværk som skal bestå af hånd-, knæ-, og fodliste, eller anden form for afspærring.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde desuden vægt på, at der ved arbejde, ophold og gang på det omhandlede trappetårns reposer med rækværk uden fodliste var risiko for at løse genstande kunne blive sparket eller rullet ud over reposkanterne med risiko for at ramme personer, der arbejdede eller færdedes på trappetårnets underliggende niveauer.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt således ikke, at trappetårnet levede op til kravene, idet trappetårnet blev leveret uden fodlister til reposerne.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der ved levering/udlejning af trappetårnet skal medfølge en opstillings- og brugsvejledning om, at der på trappetårnets reposer skal monteres hånd-, knæ- og fodlister (j.nr. 5900123-07).

Sag nr. 4

Påbud om brug af handsker ved arbejde med mikrofiberklude

Arbejdstilsynet konstaterede, at en virksomheds ansatte ved rengøringsarbejde anvendte fugtige mikrofiberklude, og at der ikke blev brugt handsker under arbejdet med mikrofiberkludene.

Mikrofiberkludenes særlige egenskaber består i, at fjerne fedtstoffer fra de overflader, de er i berøring med. Når det naturlige hudfedt fjernes fra hænderne, udtørres de, og hudens barriereeffekt svækkes, hvorved huden bliver mere modtagelig for allergier og eksemmer.

Arbejdstilsynet påbød virksomheden at sørge for, at handskerne benyttedes straks ved begyndelsen af arbejdet med mikrofiberklude.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om at arbejdsgiveren skal sørge for at de ansatte, hvis der benyttes mikrofiberklude, benytter personlige værnemidler i form af handsker straks ved det pågældende arbejdes begyndelse og under hele dets udstrækning.

Nævnet lagde herved vægt på mikrofiberkludenes særlige egenskaber, som fjerner fedtstoffer fra de overflader, de er i berøring med, herunder det naturlige hudfedt fra hænderne og at hudens barriereeffekt derved svækkes (j. nr. 5900193-07).

Sag nr. 5

Påbud om nødstop på søjleboremaskine

Arbejdstilsynet konstaterede under et tilsynsbesøg en CE – mærket søjleboremaskine, hvor nødstoppet ikke var indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, idet maskinens start-/stopanordning ikke opfyldte kravene til nødstop, og maskinens hængslede skærm over remtrækket ikke var forsynet med aflåsningsmekanisme.

Arbejdstilsynet gav leverandøren af maskinen påbud om at indrette nødstoppet, så niveauet for sikker indretning er opfyldt, og påbud om at indrette den oplukkelige skærm over søjleboremaskinens remtræk med tvangsbrydende kontakt.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, og lagde vægt på, at kravet om nødstop fremgår, dels af maskindirektivet, dels af CEN - standarder. Desuden lagde Arbejds miljøklagenævnet vægt på, at kontakten som overvåger skærmen over remtrækket, ikke var tvangsført, hvilket i praksis vil sige, at når skærmen over remtrækket er åben, kan den eksisterende kontakt påvirkes manuelt eller spærres, hvorved søjleboremaskinen kan køre, mens lågen er åben (j.nr. 5900113-07).

Sag nr. 6

Svejsning i stål – ventilationsløsning – brug af autoriseret rådgiver

Ved et tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at en virksomhed ved svejsning i stål anvendte højtryksudsugning, og at meget af røgen gik forbi udsugningen og passerede de ansattes indåndingszone.

Arbejdstilsynet gav virksomheden påbud om at sikre at de ansatte ikke blev udsat for unødigt påvirkning fra svejserøg eller ozon ved brug af effektiv ventilation i form af lavtryksudsugning ved alle svejseprocessor. Kun hvis lavtryksudsugning konkret ikke effektivt kunne fjerne forureningen, kunne højtryksudsugning kombineret med egnet åndedrætsværn finde anvendelse. Virksomheden skulle desuden bruge en autoriseret rådgiver til løsning af arbejdsmiljøproblemet.

Virksomheden havde foreslået at arbejdsmiljøproblemet løstes ved at etablere højtryksudsugning direkte på svejsepistolen kombineret med åndedrætsværn.

Arbejds miljøklagenævnet stadfæstede Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at der ved svejsning i stål dannedes svejserøg og ozon i sundhedsskadelige mængder som kan give nedsættelse af lungefunktion og kronisk bronkitis.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at anvendelse af åndedrætsværn som udgangspunkt ikke kunne anvendes i stedet for lavtryksventilation, idet værnemidler kun skal anvendes, hvis arbejdet ikke kan tilrettelægges på anden måde. Åndedrætsværn kan anvendes, hvor lavtryksventilation ikke er mulig.

Nævnet lagde herved vægt på hallens størrelse og at der ikke var tale om store emner i form af kedler, store beholdere eller lignende, som vanskeliggjorde etablering af lavtryksudsugning.

Nævnet fandt, at der var tale om et alvorligt og komplekst arbejdsmiljøproblem, der efter reglerne automatisk udløser rådgiverpåbud. (j.nr. 5900202-07 + 5900203-07).

Sag nr. 7

Realitetsbehandling af for sen klage. Strakspåbud om sikring af grafiske maskiner

Der var klaget for sent over Arbejdstilsynets afgørelse med strakspåbud om maskinsikring, men Arbejdstilsynets klagenævnet besluttede at realitetsbehandle klagen, fordi klagen indeholdt det principielle spørgsmål om, hvorvidt Arbejdstilsynets afgørelse om sikring af en maskine (et strakspåbud) var i overensstemmelse med en ensartet praksis for så vidt angår efterkommelsesfrist for påbud vedrørende grafiske maskiner.

Arbejdstilsynets klagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets strakspåbud, fordi den konkrete fare var så alvorlig, at den skulle imødegås straks, idet man konkret under drift af maskinen umiddelbart kan komme i kontakt med de farlige bevægelige maskindele, og idet denne sag ikke afviger fra praksis i tilsvarende sager (j.nr. 5900309-06 + 5900058-08).

Sag nr. 8

Realitetsbehandling af for sen klage. Strakspåbud om maskinsikring ændret til påbud med frist

Der var klaget for sent over Arbejdstilsynets afgørelse med strakspåbud om maskinsikring, men Arbejdstilsynets klagenævnet besluttede at realitetsbehandle klagen, fordi klagen indeholdt det principielle spørgsmål om, hvorvidt Arbejdstilsynets afgørelse om sikring af maskinen (et strakspåbud) var i overensstemmelse med en ensartet praksis for så vidt angår efterkommelsesfrist for påbud vedrørende grafiske maskiner.

Arbejdstilsynets klagenævnet ændrede Arbejdstilsynets strakspåbud til et påbud med frist på 3 måneder, fordi de bevægelige maskindele ikke umiddelbart var tilgængelige. Maskinen skulle derfor sikres, men der var ikke konkret fare, som skulle imødegås straks (j.nr. 5900311-06 + 5900059-08).

Sag nr. 9

Tilstrækkelig tilførsel af frisk luft til ansatte i kontorer

Virksomheden havde kontorarbejdspladser, der havde vinduer mod en meget trafikeret vej, og når vinduerne var åbne, var der trafikstøj og bilos. I bygningen var der et ventilationssystem, der ikke havde fungeret i flere år, fordi motoren var gået i stykker.

Arbejdstilsynet havde truffet afgørelse om, at virksomheden skulle forbedre indeklimaet i kontorerne, ved hjælp af mekanisk ventilation, som kunne give tilstrækkelig tilførsel af frisk luft af passende temperatur og fugtighed og skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at bistå sig.

Arbejdstilsynets klagenævnet fandt, at hvert arbejdsrum skulle have tilstrækkelig tilførsel af frisk luft uden generende træk. Hvis det ikke på forsvarlig måde kunne opnås ved naturlig ventilation gennem vinduer, døre, ventiler og lignende, skulle det ske ved mekanisk ventilation. Arbejdstilsynets klagenævnet fandt endvidere, at virksomheden skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900166-07 + 5900176-07).

Sag nr. 10

Velfærdsforanstaltninger på byggeplads - Begrænsning af tilsyn ved overenskomst

Arbejdstilsynet vurderede, at velfærdsforholdene for ansatte, som udførte grave-, bygge- og anlægsarbejde i form af kabelarbejde var mangelfulde, og sendte udkast til påbud om velfærdsfaciliteter i høring hos entreprenøren.

I høringssvaret blev det oplyst, at velfærdsforanstaltningerne er omfattet af bygge- og anlægsoverenskomsten mellem 3F og Dansk Byggeri. Virksomheden er medlem af Dansk Byggeri og kabelsjakkene på den konkrete sag er derfor omfattet af denne overenskomst.

På den baggrund tiltrådte Arbejds miljøklagenævnet at Arbejdstilsynet ikke afgav påbud, idet der var indgået en aftale mellem Dansk Byggeri og 3F, som indeholder en tilsvarende forpligtelse om velfærdsforanstaltninger, som arbejdsmiljølovgivningens regler om velfærdsforanstaltninger på byggepladser og lignende (j.nr. 5900252-06).

Sag nr. 11

Påbud om at undgå tunge løft af pakker

Under et tilsynsbesøg så Arbejdstilsynet manuel håndtering af pakker.

Der forekom både helt lette pakker på under 3 kg, og tunge pakker på op til 25 kg. Nogle af pakkerne var mærket med en mærkat, der oplyste, at pakken vejede over 20 kg. På de fleste pakker var vægten ukendt.

Arbejdstilsynet gav påbud om at virksomheden skulle træffe effektive foranstaltninger, således at arbejde med håndtering af pakker kunne foregå sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, samt brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejds miljøklagenævnet hjemviste sagen til ny behandling og afgørelse i Arbejdstilsynet, idet nævnet fandt at afgørelsen var truffet på et mangelfuldt grundlag, da der manglede oplysninger om antal af håndteringer af pakker, herunder om fordelingen af vægten af de enkelte pakker og hvor mange løft den enkelte ansatte foretager i løbet af en arbejdsdag. Desuden manglede vurdering af det konkrete arbejde set i forhold til BAR – vejledningen på området (j.nr. 5900190-07 + 5900189-07).

Sag nr. 12

Taxichaufførers psykosociale arbejdsproblemer - Risiko for vold og røveri. - Mulighed for at tilkalde hjælp

I forbindelse med tilsyn hos en taxavognmand blev det oplyst, at taxakørsel foregik alle døgnetimer, og at chaufførerne i forbindelse med arbejdets udførelse kunne opleve konflikter. De kunne tilkalde hjælp via en håndfri mobiltelefon, som var programmeret til hurtigkald til 112. Vognene havde installeret GPS, men udelukkende til brug for navigation.

Taxivognmanden fik påbud om teknisk forebyggelse af voldsomme hændelser ved taxakørsel, herunder effektiv alarmeringsmulighed og krav om brug af autoriseret rådgiver til løsning af problemet.

Arbejdsmiljønævnet fandt, at chaufførerne havde behov for en effektiv alarmeringsmulighed, herunder mulighed for diskret, lydløst og enkelt at sende en alarm til en døgnbemandet central, hvorfra man kunne bestemme vognens position.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at den tekniske og sociale udvikling i branchen betød, at der ved forebyggelse af psykosociale arbejdsmiljøproblemer som følge af risiko for vold og røveri skal inddrages tekniske løsninger, som angiver vognens position, og som giver chaufføren mulighed for enkelt og diskret at tilkalde hjælp (j.nr. 5900129-07 + 5900130-07).

Sag nr. 13

Svejsning i folkeskole

Arbejdstilsynet meddelte afslag på en ansøgning fra en folkeskole om elevers svejsning på skolen. Afslaget var givet med henvisning til arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde, herunder med en henvisning til at elevernes praktiske opgaver med svejsning, var arbejde for en arbejdsgiver.

Folkeskolen havde en erhvervsklasse for elever fra 8. - 10. klasse. Skolens elever kunne som en praktisk opgave fortage svejsning. Skolen havde indrettet en svejsekabine, som havde lavtryksudsugning, afskærmning, skiltning osv., og skolens fire værkstedslærere havde alle et § 26 miljøcertifikat vedr. svejsning. Det var en forudsætning for elevernes svejsearbejde, at sikkerhedsforanstaltningerne blev overholdt, og at eleverne havde gennemgået et § 26 svejsekursus.

Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets afgørelse, fordi Arbejdstilsynets afgørelse byggede på den forkerte forudsætning, at folkeskoleelevers praktiske opgaver i skolen, herunder svejsning, er arbejde for en arbejdsgiver. Elevernes praktiske øvelser på skolen i form af svejsning var derfor ikke omfattet af reglerne om unges arbejde, herunder forbud mod erhvervsmæssigt arbejde for en arbejdsgiver (j.nr. 5900204-07).

Sag nr. 14

En kommunal daginstitution forældrebestyrelse klageberettiget - Frist for støjforanstaltninger

En forældrebestyrelse i en kommunal børneinstitution klagede over Arbejdstilsynets afgørelse om at forlænge en efterkommelsesfrist for et påbud om at de ansatte ikke måtte udsættes for unødigt støj og utilfredsstillende akustiske forhold.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt forældrebestyrelsen klageberettiget, idet forældrebestyrelsens opgave bl.a. er at fastsætte rammerne for institutionens dagligdag, herunder støjforholdene, og bestyrelsen har således en speciel, direkte interesse som klageberettiget i forhold til Arbejdstilsynets afgørelser efter arbejdsmiljøloven (j.nr. 5900010-08).

Sag nr. 15

Ophævelse af påbud om brug af autoriseret rådgiver – manglende hjemmel

Arbejdstilsynet traf afgørelse om brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at træffe foranstaltninger mod risiko for sundhedsskadelig påvirkning af formaldehyd. Det fremgik af afgørelsen, at der alene var afgivet én afgørelse med påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at der var hjemmel til alene at træffe én afgørelse med ét påbud om brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede således Arbejdstilsynets afgørelse.

Klagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at Arbejdstilsynet med sin formulering i afgørelsen alene havde afgivet én afgørelse med påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Da Arbejdstilsynet ikke havde truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebar risiko for sikkerhed og sundhed som angivet i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, var der ikke hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900161-07)

Tidligere Nyhedsbreve kan findes på siden "Publikationer" under "Nyhedsbreve, statistik m.v. om AMA og AMK", "Nyhedsbreve fra AMK" med start på klagenævnets hjemmeside www.ama.dk.

*Dette nyhedsbrev er udgivet af Arbejdsmiljøklagenævnets sekretariat.
Ansvarlig for nyhedsbrevet er specialkonsulent Erik Pohl, direkte tlf. 3341 1459.*

Nyhedsbrev nr. 03/2008

Arbejdsmiljøklagenævnet har i perioden april 2008 til og med juni 2008 truffet følgende afgørelser af almen eller principiel interesse.

Afgørelserne vil i deres helhed blive lagt i Retsinformation.

Lov om arbejdsmiljø

Sag nr. 1

Påbud om unge 13-14 åriges lettere arbejde ved rengøring

En friskole havde ansat 7 af skolens elever til at gøre rent på skolen. Eleverne var alle fyldt 13 år og omfattet af undervisningspligten idet ingen af eleverne var færdige med 9 års skolegang.

Arbejdstiden for den enkelte elev var på 45-60 min. pr. dag og det blev oplyst, at den rengøring de unge var ansat til bestod af aftørring af borde og tavler, støvsugning og fejning af gulve, gulvvask (med gulvklud og gulvskrubbe) og rengøring af toiletter.

Arbejdstilsynet påbød skolen at sikre, at de unge der er ansat til at gøre rent på skolen kun udfører lettere rengøring. Arbejdstilsynet henviste til reglerne om unges arbejde om, at unge som er fyldt 13 år og som stadig er omfattet af undervisningspligten, kun må beskæftiges med lettere rengøring, og at arbejdsopgaver som grundig afvaskning af tavler, støvsugning og grundig fejning af klasselokaler og gangarealer, gulvvask af samme arealer samt rengøring af toiletter ikke er lettere rengøring.

Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede delvis Arbejdstilsynets afgørelse med en præcisering af at skolen ikke må lade ansatte 13 – 14 årige, og unge omfattet af undervisningspligten, udføre den almindelige rengøring af skolen, såsom gulvvask (med gulvklud og gulvskrubbe) og rengøring af toiletter, og skal sikre at unge, som er fyldt 13 år kun beskæftiges med lettere arbejde, herunder lettere rengøring og oprydning, såsom aftørring af borde og tavler, og støvsugning i mindre omfang, dvs. med almindelig støvsuger (j.nr. 5900165-07).

Sag nr. 2

Ophævelse af påbud om begrænset arbejdstid i fryserum

Under et tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet at ansatte udførte plukkearbejde i fryserum. Der pakkes omkring 800 kollen med en vægt mellem 3 – 8 kg, pr. ansat pr. dag. Temperaturen i fryserummet er omkring minus 18 til minus 22 grader.

En typisk arbejdsdag er fra kl. 7.00 til kl. 15.09. Tidsrum, hvor den ansatte befinder sig udenfor fryserum er Kl. 7—7.15, som bruges til opstart, og Kl. 15—15.09 bruges til at sætte palleløfter til opladning. Der er følgende faste pauser: Kl. 8.45 — 9.00, Kl. 10.30 — 10.45, Kl. 12—12.30, Kl. 13.30—13.45. Der holdes ca. 5 min, pause hver halve time og mellem hver ordre går den ansatte ud af fryserummet i omkring 5 min. Arbejdstilsynet omregnede dette til en daglig arbejdstid i fryserummet på cirka 5 timer.

Arbejdstilsynet påbød virksomheden at træffe effektive foranstaltninger, så den tid, der arbejdes i fryserum, er sikkerheds- og sundhedsmæssig fuldt forsvarligt, herunder at der sikres de nødvendige pauser og begrænsning af arbejdstiden.

Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede afgørelsen, da nævnet ikke fandt grundlag for Arbejdstilsynets afgørelse om at træffe effektive foranstaltninger i form af pauser og begrænsning af arbejdstiden ved arbejdet i fryserum, da afgørelsen ikke i tilstrækkelig grad var begrundet i forhold til den særlige fare, som bekendtgørelsens § 7, stk. 3 stiller krav om. Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ikke havde foretaget en konkret vurdering af om der er en særlig fare i forhold til det konkrete plukkearbejde, herunder om en eventuel fare kan imødegås på anden måde, end at stille krav om pauser og begrænset arbejdstid (j.nr. 5900250-06).

Sag nr. 3

Påbud om foranstaltninger mod unødigt påvirkning af fibre fra mineraluld i lofter

Ved tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at lofterne i et lager m.m. var beklædt med mineraluld, at overfladen på mineralulden flere steder var brudt, og at der kunne konstateres støv fra mineralulden på vandrette flader i rummene.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle træffe foranstaltninger, så unødigt påvirkning af mineraluld fra lofterne i lageret ikke fandt sted.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om at virksomheden skal træffe foranstaltninger, så unødigt påvirkning af mineraluld fra lofterne ikke finder sted, idet nævnet lagde vægt på, at de ansatte blev udsat for unødigt påvirkning, der kunne medføre gener fra mineraluldsfibre, idet mineralulden flere steder var brudt, og der kunne konstateres støv fra mineralulden i arbejdslokalet (j.nr. 5900086-08).

Sag nr. 4

Fristoverskridelse – Behandling af klage på grund af Arbejdstilsynets manglende reaktion på tilbagemelding

Arbejdstilsynet gav påbud om at et menighedsråd skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at nedsætte støjbelastningen i forbindelse med ringning og kimning, og menighedsrådet klagede over afgørelsen efter klagefristens udløb.

Inden klagefristens udløb havde menighedsrådet imidlertid skrevet til Arbejdstilsynet, at man havde besluttet at etablere et fuldt automatisk ringeanlæg og betragtede derfor Arbejdstilsynets påbud både om automatisk ringeanlæg og brug af autoriseret rådgiver som opfyldt, idet det fremgik af Arbejdstilsynets brev, at påbudet kunne efterkommes ved automatisk ringeanlæg. Menighedsrådet gjorde gældende, at man havde forstået Arbejdstilsynets påbud således, at såfremt menighedsrådet besluttede at etablere fuldt automatisk ringeanlæg, ville påbudet om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver bortfalde.

Menighedsrådet klagede senere over påbudet, men det var som udgangspunkt ikke rettidigt.

Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om at ville behandle menighedsrådets klage over Arbejdstilsynets afgørelse.

Nævnet fandt, at klagen som udgangspunkt var modtaget for sent, men at Arbejdstilsynet i forbindelse med menighedsrådets tilbagemelding burde have rettet henvendelse og gjort opmærksom på, at der var tale om et rådgivningspåbud, og at påbudet om at nedsætte støjbelastningen i forbindelse med ringning og kimning kun kunne løses under medvirken af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Arbejdstilsynet burde således have undersøgt om menighedsrådet ønskede at klage over påbudet om autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Nævnet fandt derfor efter omstændighederne, at der var klaget rettidigt (j. nr. 5900076-08).

Sag nr. 5

Ophævelse - manglende hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver

Arbejdstilsynet gav påbud om, at virksomheden skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at nedsætte støjbelastningen i forbindelse med ringning og kimning.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at der var hjemmel til afgive påbud om at virksomheden skulle bruge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver og lagde vægt på, at Arbejdstilsynet med sin formulering i afgørelsen alene har afgivet påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Da Arbejdstilsynet ikke har truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebærer risiko for sikkerhed og sundhed og som angivet i kapitel 3 (§§ 8-36) i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, er der ikke hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j. nr. 5900077-08).

Sag nr. 6

Ophævelse – manglende hjemmel til afgive påbud om brug af autoriseret rådgiver

Efter et tilsynsbesøg traf Arbejdstilsynet følgende afgørelse:

”Påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Det betyder, at virksomheden skal gøre følgende:

Bruge autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at nedbringe de fysiske belastninger ved håndtering af tunge kabeltromler og tavler (se bilag 2). Påbudet skal være efterkommet senest den 1. april 2008.”

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at der var hjemmel til at afgive ovennævnte påbud.

Arbejdsmiljøklagenævnet havde ved afgørelsen lagt vægt på, at Arbejdstilsynet med sin formulering i afgørelsen alene havde afgivet påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver. Da Arbejdstilsynet ikke havde truffet afgørelse om et eller flere komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer, der indebar risiko for sikkerhed og sundhed og som angivet i kapitel 3 (§§ 8-36) i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere, var der ikke hjemmel til at afgive påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver (j.nr. 5900017-08).

Sag nr. 7

Tilbagekaldelse af en række dispensationer om fravigelse af krav, ved arbejde med epoxy-produkter – Ændring af leverandørbrugsanvisninger

Virksomheden, som er leverandør af en række produkter med et lavt indehold isocyanat, fik i perioden 1979 – 1999 en række dispensationer fra reglerne vedr. uddannelseskraft, krav om særskilt omklædningsrum, om baderum og om særlig advarselsskiltning ved brug af produkterne.

Arbejdstilsynet tilbagekaldte leverandørvirksomhedens dispensationer om fravigelse af kravene om ovennævnte krav vedrørende produktet/produkterne.

Virksomhedens leverandørbrugsanvisninger m.h.t. oplysninger om disse dispensationer, skulle tilrettes, så det ikke længere fremgår, at der er dispensation fra de her omhandlede krav.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte tilbagekaldelsen, idet ny viden om farligheden af lavt indhold af isocyanater, viste at selv lave udsættelser for epoxy og isocyanat kan give hudallergi og risiko for udvikling af astma.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt på den baggrund at dispensationerne skal tilbagekaldes, idet en tilbagekaldelse er i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens bestemmelse om, at loven skal tilstræbe at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet (j.nr. 5900192-06).

Sag nr. 8

Afslag på dispensation fra krav om brug af ubrandbart materiale i elevatorskakt

Et konsulentfirma søgte på vegne af en kommune Arbejdstilsynet om dispensation fra kravet om brug af ubrandbart materiale i en elevatorskakt.

Der er tale om et nyopført fritstående elevatorårn i tilknytning til en bygning. Skakten er opbygget af en bærende stålkonstruktion og med en indvendig beklædning af træ. Konsulentfirmaet anførte, at der ikke

er noget i skakten, der kan antænde, at skakten er placeret i det fri og at træbeklædningen i tilfælde af brand ikke vil have nogen indflydelse på stålkonstruktionens bæreevne.

Arbejdstilsynet meddelte afslag på ansøgningen om dispensation.

Arbejds miljøklagenævnet var enig i Arbejdstilsynets afslag på dispensation, da der ikke i forbindelse med indretning og anvendelse af elevatoren er truffet særlige foranstaltninger, som mindsker risikoen ved brug af brandbart materiale. Nævnet fandt det derfor hverken rimeligt eller forsvarligt at dispensere fra kravet om brug af ubrandbare materialer i en elevatorskakt.

Nævnet lagde vægt på, at brug af brandbart materiale i en elevatorskakt øger brandrisikoen og dermed risikoen for skade på de personer, der bruger elevatoren. Desuden lagde nævnet vægt på Arbejdstilsynets vurdering af, at der i en elevatorskakt kan forefindes olie fra de mekaniske dele og over tid samle sig store mængder støv, som kan antændes af fx en gnist fra statisk elektricitet eller friktionsvarme fra elevatoren. Det vil i en sådan situation kunne forværre ulykkens omfang, hvis der er brugt brandbart materiale i elevatorskakten (j.nr. 5900137-07).

Sag nr. 9

Ikke opsættende virkning ved klage over et strakspåbud - Lov om røgfri miljøer

Arbejdstilsynet havde givet et påbud om, at virksomheden skulle sikre, at der ikke blev røget indendørs på arbejdspladsen ud over i arbejdslokaliteter, der alene tjente som arbejdsplads for en person ad gangen, rygerum eller rygekabiner, såfremt arbejdsgiveren havde givet tilladelse til rygning i disse rum.

Arbejdstilsynets påbud skulle efterkommes straks.

Virksomhedens indehaver klagede over Arbejdstilsynets påbud og fandt det i strid med loven. Virksomheden fandt det derfor urimeligt, at virksomheden skulle efterkomme Arbejdstilsynets påbud mens klagen blev behandlet af Arbejds miljøklagenævnet.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at klagen ikke kunne tillægges opsættende virkning, idet der i arbejdsmiljøloven ikke er hjemmel til at tillægge en klage over et strakspåbud opsættende virkning. Virksomheden var derfor forpligtet til at efterkomme Arbejdstilsynets påbud mens klagen behandles af Arbejds miljøklagenævnet (j.nr. 5900072-08).

Sag nr. 10

Dispensation fra krav om et månedligt eftersyn af en trappelift

En borger fik installeret en trappelift til eget brug og søgte om dispensation fra Arbejdstilsynets krav om antallet af årlige eftersyn, således at der kun skulle foretages ét årligt eftersyn.

Arbejdstilsynet havde meddelt, at det oprindelige krav om et månedligt eftersyn allerede var nedsat til et eftersyn i kvartalet, og at der i den eksisterende lovgivning ikke var mulighed for at give den ønskede dispensation.

Trappeliften blev brugt ca. 5 gange om måneden. Der skulle bruges nøgle for at kunne benytte liften, der var installeret i et enfamilieshus uden adgang for offentligheden. Kun parret, der beboede huset var i besiddelse af en nøgle.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt med henvisning til Arbejdstilsynets egen praksis, at antallet af eftersyn kunne nedsættes til et eftersyn hvert halve år, hvis leverandøren af trappeliften kunne garantere, at liften kunne benyttes på en sikkerhedsmæssig fuld forsvarlig måde, selv om antallet af eftersyn blev nedsat.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at trappeliften er opstillet indendørs i et privat hjem, og der således ikke er offentlig adgang til liften (j.nr. 5900199-07).

Sag nr. 11

Sikring mod påvirkning af formaldehyddampe

Under et tilpasset tilsyn konstaterede Arbejdstilsynet, at en speciallæge udtog vævsprøver og nedlagde disse i forfyldte glas med et indhold af en formaldehydopløsning. Der var ikke etableret et lukket anlæg eller procesudsugning i lokalet, hvor prøverne blev foretaget og præpareret.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle påbydes at sikre, at arbejdet med formaldehyd kun foregik i lukkede anlæg eller på anden måde, der hindrer frigørelse af formaldehyddampe, således at enhver påvirkning herfra udelukkes.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse, idet kræftbekendtgørelsens § 17, jfr. bilag 1 finder anvendelse. Det fremgår heraf, at laboratoriarbejde, hvor der indgår arbejdsprocesser med formaldehyd med et procentindhold på 1 eller derover, kun må foregå i lukkede anlæg eller på anden måde, der hindrer frigørelse af stoffet, således at enhver påvirkning herfra udelukkes.

Nævnet har lagt vægt på, at der ved nedlægning af vævsprøver i glas er tale om en arbejdsproces, som i bekendtgørelsens bilag betegnes laboratorieanvendelse. Det er nævnets vurdering, at arbejdet med præparering af vævsprøver er laboratorie-anvendelse, uanset at arbejdet ikke foregår i et laboratorium, og at der må lægges vægt på arbejdsprocessen, og ikke på i hvilken lokalitet arbejdet udføres (j.nr. 5900046-08).

Sag nr. 12

Sikre sig mod, at ansatte udsættes for sundhedsskadelig udstødning fra kørsel med gastruck

Ved tilsynsbesøg i en butiksvirksomhed fik Arbejdstilsynet oplyst, at der køres med gastruck indendørs i virksomhedens butiksområde.

Gastrucken anvendes blandt andet, når der transporteres sæsonvarer. Det foregår to gange årligt, hvor der flyttes ca. 2 gange 20 paller med sæsonvarer. Der køres med gastruck ca. 1 gang om ugen af en halv times varighed, heraf køres der 10 minutter indendørs i afdelingen for pladereoler.

Området, hvor der køres med gastruck, er placeret 6-8 meter fra en port til butiksområdet. Porten, står åben under kørsel med gastruck indendørs, men der er ikke mekanisk rumventilation i butiksområdet.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at virksomheden skal sikre, at de ansatte ikke udsættes for unødigt påvirkning fra udstødningsgas fra den anvendte gastruck.

Nævnet lagde herved vægt på, at der blev kørt med gastruck i butikken ca. 6 – 8 meter fra den åbne port, at der ikke var rumventilation i butikken, og at kørslen med gastruck er et fast og tilbagevendende led i udførelsen af arbejdet.

Nævnet fandt ikke at den åbenstående port, hverken er egnet eller tilstrækkelig til at sikre at de ansatte og andre personer ikke udsættes for de sundhedsskadelige udstødningsgasser, idet dels åbenstående porte i praksis kan give anledning til kulde og træk, dels at kørslen indendørs har et så væsentligt omfang, at det er rimeligt at nedbringe påvirkningen fra udstødningsgasserne ved f.eks. mekanisk ventilation (j.nr. 5900123-08).

Sag nr. 13

Undersøgelse af psykisk arbejdsmiljø ved brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver

Arbejdstilsynet påbød en restaurationsvirksomhed at foretage en undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø ved brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at Arbejdstilsynet havde dokumenteret, at der er konkret mistanke om, at det psykiske arbejdsmiljø ikke opfylder kravene om på kort og langt sigt at være sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og at der var grundlag for et påbud om at foretage en undersøgelse ved brug af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt at Arbejdstilsynet har beskrevet en hektisk og uforudsigelig arbejdsituation og lagde vægt på, at virksomheden betjener sig af ansatte, som beskrives som urutinerede og uerfarne inden for faget, at de ansatte oplever ordrer ændret 5 gange på en vagt, og at de ansatte oplever uforudsigelighed og frustration, som besværliggør planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet (j.nr. 5900179-07 + 5900180-07).

Sag nr. 14

Afgørelse om psykisk arbejdsmiljø på plejehjem. Politiske og økonomiske rammer fritager ikke for ansvar

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der var grundlag for Arbejdstilsynets afgørelse om, at arbejdet med beboere i et plejehjem skulle planlægges, tilrettelægges og udføres, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt på kort og på langt sigt. Stor arbejdsmængde og tidspres skulle forebygges tilstrækkeligt.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at arbejdsforholdene ved plejehjemmet gav indtryk af et forjaget arbejdstempo, hvor de ansatte havde vanskeligt ved at nå arbejdsopgaverne, at arbejdet var følelsesmæssigt belastende og at der var forhold, der tydede på manglende uddannelse til at udføre de opgaver, som arbejdet bestod af (j.nr. 5900064-08).

Tidligere Nyhedsbreve kan findes på siden "Publikationer" under "Nyhedsbreve, statistik m.v. om AMA og AMK", "Nyhedsbreve fra AMK" med start på klagenævnets hjemmeside www.ama.dk.

*Dette nyhedsbrev er udgivet af Arbejdsmiljøklagenævnets sekretariat.
Ansvarlig for nyhedsbrevet er specialkonsulent Erik Pohl, direkte tlf. 3341 1459.*

Nyhedsbrev nr. 04/2008

Arbejdsmiljøklagenævnet har i perioden juli 2008 til og med september 2008 truffet følgende afgørelser af almen eller principiel interesse.

Afgørelserne vil i deres helhed blive lagt i Retsinformation.

Lov om arbejdsmiljø

Sag nr. 1

Påbud om forebyggelse af voldsrisiko ved røverier

Arbejdstilsynet førte tilsyn hos en optikerforretning beliggende i et storcenter og konstaterede i den forbindelse en række forhold vedrørende pengehåndtering ved kassen og transport af penge til døgnboks.

Der er i Storcenterets åbningstid både civile og uniformerede vagter og i forretningen er tilknyttet 5 ansatte, heraf 2 elever. Forretningens åbningstider er 9.30 til 20.00 på hverdage, 9.30 til 16.00 på lørdage, samt 10.00 til 16.00 på den 1. søndag i hver måned. Der foregik alenearbejde på ydertidspunkterne, og når en kollega skal et ærinde. Der var ikke videoovervågning eller diskret alarmeringsmulighed i butikken.

Det blev oplyst, at der var retningslinier for den maximale kassebeholdning, at overskydende beløb opbevares ved kassen. Den samlede kontante beholdning må højst være på 11.000 kr. og optælling af dagens omsætning finder sted ved lukketid.

De ansatte havde ikke fået nogen instruktion om pengehåndtering, ligesom der ikke fandtes nogen procedure for eller instruktion i, hvordan transporten af penge til døgnboks skulle foregå, eller for, hvad der skulle ske, hvis man bliver udsat for røveri.

Arbejdstilsynet gav påbud om, at arbejdet ikke var planlagt, tilrettelagt og blev udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt i forhold til risiko for vold og røveri, og at virksomheden skal træffe effektive forebyggende foranstaltninger til sikring af de ansatte under et eventuelt røveri.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden ikke havde en tilstrækkelig instruktion om pengehåndtering og transport af penge til døgnboks, at der er tale om beløb op til 3.000 kr. i kassen og op til 11.000 kr. i en uaflåst skuffe, samt at pengebeholdningerne er lettilgængelige, da overskydende penge fra kassen og nøglen til kassen blev opbevaret i en uaflåst skuffe tæt ved kassen, hvorved de ansatte blev udsat for en øget voldsrisiko.

Nævnet fandt ikke, at der skulle lægges vægt på, at der ikke var videoovervågning og ikke diskret alarmering, idet afgørelsen i så fald vil få karakter af et metodepåbud, som der ikke er hjemmel til.(j.nr. 5900141-07).

Sag nr. 2

Påbud om forebyggelse af risiko for voldsrisiko i forbindelse med tyveri af varer

Arbejdstilsynet var på tilsyn hos en optikerforretning beliggende i et storcenter, og konstaterede i den forbindelse forhold for de ansatte i forbindelse med tyveri af varer i butikken.

Der er i Storcenterets åbningstid både civile og uniformerede vagter og i forretningen er tilknyttet 5 ansatte, heraf 2 elever. Forretningens åbningstider er 9.30 til 20.00 på hverdage, 9.30 til 16.00 på lørdage, samt 10.00 til 16.00 på den 1. søndag i hver måned. Der foregik alenearbejde på ydertidspunkterne, og når en kollega skal et ærinde. Der var ikke videoovervågning eller diskret alarmeringsmulighed i butikken.

Der fandtes ikke nogen instruktion i eller procedure for, hvad der skulle ske i tilfælde af tyveri af varer fra butikken. Der havde været et tilfælde af tyveri af et brillestel, hvor en kunde og en ansat løb efter tyven, som blev tilbageholdt indtil en vagt og politiet ankom.

Arbejdstilsynet gav påbud om, at arbejdet i butikken skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt i forhold til en imødegåelse af risiko for vold og traumatiserende oplevelser for de ansatte ved tyveri af butikkens varer.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, og lagde især vægt på, at virksomheden ikke havde den fornødne instruktion for, hvad de ansatte skulle gøre i tilfælde af tyveri af varer i butikken.

Nævnet fandt ikke, at der skulle lægges vægt på, at der ikke var videoovervågning og ikke diskret alarmering, idet afgørelsen i så fald vil få karakter af et metodepåbud, som der ikke er hjemmel til.(j.nr. 5900125-08).

Sag nr. 3

Vippeborde – spørgsmål om årligt eftersyn – hjemvist til fornyet behandling

Ved et tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at 3 vippeborde, som blev brugt til montage af vinduer og døre, ikke havde fået årligt eftersyn.

Arbejdstilsynet gav påbud om, at virksomheden skulle sikre, at der mindst hver 12. måned af leverandøren eller anden sagkyndig gennemføres et hovedhensyn.

Virksomheden klagede over afgørelsen og henviste til, at leverandøren havde undret sig over Arbejdstilsynets krav om et årligt eftersyn, herunder at vippebordene var CE - mærket.

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling og afgørelse i Arbejdstilsynet, idet Arbejdstilsynet ikke havde oplyst sagen i forhold til virksomhedens oplysninger om, at leverandøren ikke kendte til, at det omhandlede vippebord var omfattet af krav om eftersyn, og at vippebordet var CE - mærket.

Arbejdstilsynet havde desuden ikke taget stilling til, om der var mulighed for at få dispensation fra kravet om eftersyn hver 12. måned (j.nr. 5900101-08).

Sag nr. 4

Instruktion af medarbejdere i forholdsregler ved risiko for mindre uheld med stoffer og materialer

Under tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at virksomheden forhandlede færemærkede produkter, såsom saltsyre, terpentin og tør pudsemørtel.

Ledelsen oplyste over for Arbejdstilsynet, at de ansatte ikke havde fået særlig instruktion i håndteringen af produkterne, og at der ikke er faste procedurer eller retningslinjer for, hvordan arbejdet tilrettelægges i tilfælde af, at der skete uheld med de færemærkede produkter.

De ansatte havde via virksomhedens computer adgang til en skærm, hvor leverandørdatablade for de pågældende produkter kunne hentes.

Arbejdstilsynet påbød virksomheden at sikre, at arbejdet i forbindelse med mindre uheld med færemærkede produkter i alle led skulle planlægges og tilrettelægges, således at det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, og lagde vægt på, at de ansatte efter det oplyste ikke havde fået særlig instruktion, faste procedurer eller lignende for, hvordan arbejdet skulle tilrettelægges i forbindelse med eventuelle uheld med de færemærkede produkter (j.nr. 5900073-08).

Sag nr. 5

Hjemmel til påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver i forbindelse med påbud om undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø

Arbejdstilsynet gennemførte et tilsynsbesøg ved en kirke og gav påbud om, at der skulle bruges en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at undersøge det psykiske arbejdsmiljø.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at det følger af § 5 i bekendtgørelsen om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, at der skal bruges autoriseret arbejdsmiljørådgiver, når der gives påbud om undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø. Det er således ikke nødvendigt at Arbejdstilsynet træffer to selvstændige afgørelse i denne situation.

I øvrigt fandt Arbejds miljøklagenævnet, at der var grundlag for påbud om at undersøge det psykiske arbejdsmiljø ved kirken (j. nr. 5900184-07).

Sag nr. 6

Lov om røgfri miljøer. Alle virksomheder med ansatte skal udarbejde en skriftlig rygepolitik

Ved tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at virksomheden, der havde én ansat, ikke havde en skriftlig rygepolitik.

Virksomhedens ejer fandt, at en skriftlig rygepolitik var overflødig, eftersom der kun er én ansat. Ejeren henviste til, at han havde tilbudt sin medarbejder et rygestopkursus, og at medarbejderen udviste fornødne hensyn.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at en mundtlig rygepolitik ikke opfyldte lovens krav, hvorfor nævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud (j.nr. 5900050 - 08).

Sag nr. 7

Lov om røgfri miljøer. Adgangsforhold til en pub, hvor ejeren havde tilladt rygning. Strakspåbud ved overtrædelse af forbud

Ved tilsynsbesøg i en pub, som ligger i et center/arkade konstaterede Arbejdstilsynet, at der blev røget indendørs, at serveringsarealet var over 40 m², og at virksomheden havde ansatte.

Pubben serverede mad i arkaden uden for pubben. Der var rygeforbud i arkaden, men ejeren af pubben havde tilladt, at der måtte ryges i pubben.

Pubbens ejer oplyste, at pubben og arkaden var 2 forskellige juridiske enheder, og at selve pubben var under 40 m².

Klager fandt, at det ikke var rimeligt af Arbejdstilsynet at meddele et strakspåbud, når Arbejdstilsynet havde baseret sin afgørelse på forkerte faktiske omstændigheder.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at en overtrædelse af et forbud mod rygning ikke kan give anden reaktion end et strakspåbud, men hjemviste sagen, fordi nævnet på grundlag af sagens faktiske oplysninger ikke kunne tage stilling til, om forholdene var således, at ejeren af pubben kunne tillade rygning. (j.nr. 5900087-08).

Sag nr. 8

Lov om røgfri miljøer. Adgangsforholdene til en krostue med servering af mad i et tilstødende lokale. Strakspåbud

En kro bestod dels af en restaurant dels af en krostue. Der var fælles indgang til en entre, hvorfra man kunne vælge at gå henholdsvis til restauranten eller til krostuen. Der var døre fra restauranten og krostuen ud til entreen.

Ved tilsynsbesøg konstaterede Arbejdstilsynet, at der blev røget i krostuen. Arbejdstilsynet konstaterede desuden, at der blev serveret mad i et lokale, der var tilknyttet krostuen.

Arbejdstilsynet skønnede, at krostuen ikke fremtrådte som en selvstændig enhed fra gaden, fordi man trådte ind i den fælles entre og meddelte virksomheden et strakspåbud.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt strakspåbudet, fordi der blev serveret mad i det til krostuen tilstødende lokale, og fordi en overtrædelse af et forbud mod rygning ikke kan give anden reaktion end et strakspåbud (j.nr. 5900096-08).

Sag nr. 9

Uvedkommende genstande måtte ikke opbevares i en elevators teknikrum

Arbejdstilsynet besigtigede en elevator ejet af en andelsboligforening, og konstaterede, at der blev opbevaret havestole med hynder, lamper mm. i elevatorens teknikrum.

Arbejdstilsynet vurderede, at der ikke måtte henstilles ting i teknikrummet, der er elevatorens drift uvedkommende og påbød at foreningen fik fjernet alle uvedkommende ting fra elevatorens teknikrum.

Klager gjorde gældende, at der ifølge den pågældende montør ikke var noget i teknikrummet, der genere ham eller forhindre ham i at udføre sine elevatoreftersyn.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet der blev lagt vægt på at elevatorens teknikrum blev brugt til opbevaringssted for havestole med hynder, lamper m.v., og at disse genstande var elevatorens drift uvedkommende (j.nr. 5900196-07).

Sag nr. 10

Offentlig adgang til et bankocenter betød at der ikke måtte ryges

Under Arbejdstilsynets besøg i et bankocenter blev det konstateret, at der blev røget.

Der var tale om ét stort lokale, hvor flere personer røg, og at den ene ende af lokalet var røgfrit område, dog uden adskillelse med vægge, døre eller lignende.

Bankospillet blev drevet af en forening bestående af forskellige idrætsforeninger. For at kunne deltage i banko skulle man have et medlemskort, som alle kunne erhverve. Kontingentet var 20,-kr. Der var først adgang til bankospillet efter 24 timers medlemskab, men det var svært at håndhæve denne regel i praksis. Af bankocentrets hjemmeside fremgik det, at alle var velkomne.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle sikre, at der ikke ryges indendørs, og at påbudet skulle efterkommes straks.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet nævnet fandt, at bankocentrets lokale er en indendørs lokalitet, hvortil offentligheden har adgang, og derfor er omfattet af reglerne i lov om røgfri miljøer.

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at den omstændighed, at adgang krævede medlemskab af foreningen, og at medlemskab skulle være gældende i 24 timer, før man havde adgang til at deltage i bankospillet, ændrede ved, at der var tale om en lokalitet, hvor der var offentlig adgang.

Nævnet havde i den forbindelse lagt vægt på, at alle som udgangspunkt var velkomne, og at enhver havde faktisk mulighed for ved betaling af kontingent på 20,- kr. at melde sig ind i foreningen og dermed få adgang straks, trods nævnte krav om 24 timers medlemskab.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at påbudet om at sikre, at der ikke ryges indendørs, skal efterkommes straks, da lovens udgangspunkt er, at det ikke er tilladt at ryge i indendørs lokaliteter (j.nr. 5900063-08).

Sag nr. 11

Rygning på et socialt værested. Har klagen opsættende virkning

Under et besøg på et værested for socialt udsatte kunne Arbejdstilsynet konstatere, at blev røget af såvel brugere, som ansatte. I et større fælleslokale var der café og spiseafdeling, opholdsafdeling med sofa og borde, samt et sted med 2 computere. Udover det store fællesrum bestod værestedet af andre større og mindre rum, fx musikrum, lager, værksted, køkken og kontorer.

Arbejdstilsynet gav straks påbud om at sikre, at der ikke ryges indendørs på arbejdspladsen.

Arbejds miljøklagenævnet fandt, at der var tale om en arbejdsplads med ansatte og som følge deraf var omfattet af reglerne i lov om røgfri miljøer, og at det derfor ikke var tilladt at ryge i værestedets lokaliteter, medmindre det var besluttet, at det var tilladt at ryge i arbejdslokaliteter, der alene tjente som arbejdsplads for én person ad gangen, eller det var besluttet at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kunne finde sted.

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at værestedet er omfattet af lovens § 13, da der ifølge den indsendte skitse over værestedets lokaler findes mere end ét opholdsrum (j.nr. 5900109-08+5900170-08).

Sag nr. 12 **Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus**

Rygeforbud i pub – Beregning og fortolkning af serveringsareal.

Arbejdstilsynet konstaterede, at der blev røget indendørs ved bardisken, bordene i lokalet og ved billardbordet, og Arbejdstilsynet vurderede umiddelbart, at selve serveringsarealet udgjorde væsentligt mere end 40 m².

Arbejdstilsynet gav virksomheden et straks påbud om at sikre, at der ikke ryges indendørs.

Efter besøget oplyste pubbens ejer, at han ikke var enig i, at serveringsarealet udgør mere end 40 m², idet alene arealer, hvor borde og stole står, skal medregnes i serveringsarealet. Klager havde udarbejdet en tegning, som viste et areal på 6,825 m², idet det kun er serveringsarealet (borde og stole), som klager fandt skal medregnes.

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse, idet nævnet lagde vægt på, at serveringsarealet er hele det område, hvor der finder egentlig servering af drikkevarer sted, og at serveringsarealet ikke kun er at betragte, som det areal, hvor der står stole og borde. Gulvarealet mellem stole og borde vil også være en del af serveringsarealet (j.nr. 5900129-08).

Sag nr. 13 **Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus**

Arbejdstilsynet konstaterede ved tilsynsbesøg på et serveringssted, at der blev røget indendørs, og at serveringsarealet i virksomheden var væsentligt større end 40 m² og serveringsstedet derfor ikke var omfattet af undtagelsesreglen for små værtshuse og udskænkingssteder.

Virksomheden havde efter Arbejdstilsynets besøg foretaget en mindre ombygning, således at serveringsarealet er bragt ned på 35 m².

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at det må lægges til grund, at Arbejdstilsynet under tilsynsbesøget konstaterede, at der blev røget indendørs, og at der på besøgstidspunktet og før Arbejdstilsynets afgørelse var tale om et værtshus med et serveringsareal på over 40 m², og at rygning således ikke var tilladt.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på Arbejdstilsynets konstateringer og serveringsarealets størrelse på besøgstidspunktet, herunder at serveringsarealet ikke var under 40 m².

Om virksomhedens oplysning om, at en mindre ombygning af lokalet efter tilsynsbesøget har nedbragt serveringsarealet til 35 m² bemærkede nævnet, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til om og i hvilket omfang Arbejdstilsynets påbud er efterkommet, idet det er Arbejdstilsynet som kontrollerer efterkommelsen af påbud (j.nr. 5900134-08).

Sag nr. 14 **Lov om røgfri miljøer. Serveringsareal i et værtshus**

Arbejdstilsynet havde konstateret, at serveringslokalet i et værtshus var over 40 m², og at der blev røget i lokalet, hvor der også var ansatte.

Spørgsmålet var hvorvidt en scene og en garderobe skulle medregnes til serveringsarealet.

Scenen var en forhøjning, som gæsterne kunne færdes på, og som ikke var afskærmet fra serveringslokalet.

Garderoben var ikke i et lukket rum, og således ikke afskærmet fra resten af serveringslokalet.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om rygeforbud, idet værtshuset uanset scene og garderobe var over 40 m² (j.nr. 5900110-08).

Sag nr. 15 **Fristoverskridelse – påbud om autoriseret rådgiver (gentagne påbud) – principiel betydning**

Arbejdstilsynet gav en stor kommune påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver i henhold § 4 (gentagne påbud) i bekendtgørelsen om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere.

Klagefristen på 4 uger var overskredet.

Når særlige grunde taler derfor, kan Arbejdsmiljøklagenævnet behandle en klage og tillægge denne opsættende virkning, selv om klagen ikke er modtaget inden udløb af 4 ugers fristen.

Arbejdsmiljøklagenævnet besluttede at behandle klagen over Arbejdstilsynets afgørelser, og at klagen havde opsættende virkning.

Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at kommunens særlige styreform i forhold til påbud om brug af autoriserede arbejdsmiljørådgivere truffet efter bekendtgørelsens § 4 (gentagne påbud), kan have principiel betydning (j.nr. 5900180-08+5900182-08).

Sag nr. 16

For sen klage. Spørgsmål om Arbejdstilsynets afgørelse var principiel

Arbejdstilsynet var kontrolbesøg på en byggeplads, og sendte et strakspåbud om at sikre tag-arbejde mod nedstyrtningsfarer, samt påbud om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver til at forebygge, at overtrædelsen gentager sig, til virksomheden.

Håndværksmesteren indgav en klage alene om brug af autoriseret arbejdsmiljørådgiver, idet han accepterede, at han som arbejdsgiver havde overtrådt sikkerhedsregler og udbedret de påtalte forhold. Han fandt dog ikke, at han kunne sidestilles med en håndværksmester i traditionel forstand, idet han som husejer alene i dette enestående tilfælde havde valgt at ansætte medhjælp på grund af projektets omfang. Han havde ikke tidligere haft ansatte og vil ikke have dette efter projektets ophør.

Klagefristen var overskredet, men håndværksmesteren havde under sit CVR - nummer ansat den arbejdskraft, der udførte arbejdet på huset og var således arbejdsgiver.

Arbejds miljøklagenævnet fandt derfor ikke at klagen indeholdt principielle spørgsmål og afviste at behandle klagen, da klagefristen var overskredet. (j.nr. 5900191-08).

Tidligere Nyhedsbreve kan findes på siden "Publikationer" under "Nyhedsbreve, statistik m.v. om AMK", "Nyhedsbreve fra AMK" med start på klagenævnets hjemmeside www.ama.dk.

Dette nyhedsbrev er udgivet af Arbejds miljøklagenævnets sekretariat.

Ansvarlig for nyhedsbrevet er specialkonsulent Erik Pohl, direkte tlf. 3341 1459.